

REPUBLIKA SRBIJA
NARODNA SKUPŠTINA
TREĆA SEDNICA
PRVOG REDOVNOG ZASEDANJA
Prvi dan rada
27. mart 2019. godine

(Sednica je počela u 10.20 časova. Predsedava Veroljub Arsić, potpredsednik Narodne skupštine.)

*
* *

PREDSEDAVAJUĆI: Poštovane dame i gospodo narodni poslanici, otvaram Treću sednicu Prvog redovnog zasedanja Narodne skupštine Republike Srbije u 2019. godini.

Na osnovu službene evidencije o prisutnosti narodnih poslanika konstatujem da sednici prisustvuje 81 narodni poslanik.

Podsećam vas da je članom 88. stav 5. Poslovnika Narodne skupštine predviđeno da kvorum za rad Narodne skupštine prilikom utvrđivanja dnevnog reda postoji ako je na sednici prisutna većina od ukupnog broja narodnih poslanika.

Radi utvrđivanja broja narodnih poslanika prisutnih u sali, molim narodne poslanike da ubace svoje identifikacione kartice u poslaničke jedinice elektronskog sistema za glasanje.

Konstatujem da je primenom elektronskog sistema za glasanje utvrđeno da je u sali prisutno 127 narodnih poslanika, odnosno da je prisutna većina od ukupnog broja narodnih poslanika i da postoje uslovi za rad Narodne skupštine u smislu člana 88. stava 5. Poslovnika Narodne skupštine.

Obaveštavam vas da su sprečeni da sednici prisustvuju sledeći narodni poslanici: Đorđe Milićević, Milorad Mijatović i Vladimir Marinković.

Saglasno članu 86. stav 2. Poslovnika Narodne skupštine, obaveštavam vas da je ova sednica sazvana u roku kraćem od roka utvrđenog u članu 86. stav 1. Poslovnika Narodne skupštine zbog potrebe da Narodna skupština što pre razmotri predloge zakona iz predloženog dnevnog reda ove sednice.

U sazivu ove sednice koji vam je dostavljen sadržan je predlog dnevnog reda.

Pre utvrđivanja dnevnog reda sednice, saglasno članu 92. stavu 2. i članu 93. Poslovnika Narodne skupštine, potrebno je da Narodna skupština odluči o predlozima za stavljanje na dnevni red akata po hitnom postupku, predlozima za dopunu predloženog dnevnog reda, predlogu za spajanje rasprave, predlogu za vođenje pretresa u pojedinostima odmah po završetku načelnog pretresa pojedinog predloga zakona i o predlogu za promenu redosleda pojedinih tačaka predloženog dnevnog reda.

Odbor za finansije, republički budžet i kontrolu trošenja javnih sredstava predložio da se po hitnom postupku stavi na dnevni red Predlog odluke o izboru predsednika Komisije za hartije od vrednosti, koji je podneo Narodnoj skupštini 21. marta 2019. godine.

Stavljam na glasanje ovaj predlog.

Zaključujem glasanje: za – 125, protiv – niko, uzdržan – niko, od ukupno 138 narodnih poslanika.

Konstatujem da je Narodna skupština većinom glasova prihvatila ovaj predlog.

Poslanička grupa SNS predložila je da se po hitnom postupku stavi na dnevni red Predlog odluke i izmenama Odluke o izboru članova i zamenika članova odbora Narodne skupštine Republike Srbije, koji je podnela Narodnoj skupštini 21. marta 2019. godine.

Stavljam na glasanje ovaj predlog.

Zaključujem glasanje: za – 128, protiv – niko, uzdržan – niko, od ukupno 145 poslanika.

Konstatujem da je Narodna skupština većinom glasova prihvatila ovaj predlog.

Narodni poslanik Marija Obradović predložila je da se po hitnom postupku stavi na dnevni red Predlog zakona o izmenama i dopunama Zakona o bezbednosti saobraćaja na putevima, koji je podnela Narodnoj skupštini 25. marta 2019. godine.

Stavljam na glasanje ovaj predlog.

Zaključujem glasanje: za – 129, protiv – niko, uzdržan – niko, od ukupno 145 narodnih poslanika.

Konstatujem da je Narodna skupština prihvatila ovaj predlog.

Narodni poslanik Žika Gojković, na osnovu člana 92. Poslovnika Narodne skupštine, predložio je da se dnevni red sednice dopuni tačkom – Predlog zakona o pravima boraca, ratnih vojnih invalida i porodica poginulih i nestalih boraca, koji je podneo Narodnoj skupštini 28. februara 2019. godine.

Da li narodni poslanik Žika Gojković želi reč? (Da.)

Reč ima narodni poslanik Žika Gojković.

Izvolite.

ŽIKA GOJKOVIĆ: Hvala.

Poštovani predsedavajući, dame i gospodo kolege poslanici, pošto imam vrlo malo vremena, ja ću pročitati ono što imam da kažem.

Razlog za donošenje ovog zakona je potreba da se država oduži ljudima koji su branili zemlju u ratu, odnosno da se konačno reši pitanje boraca, ratnih vojnih invalida i porodica nestalih i poginulih boraca u Republici Srbiji.

Ovim zakonom se obezbeđuje da borci ratova od 1990. do 1999. godine dobiju nacionalno priznanje kakvo zaslužuju, da dobiju određene materijalne prinadležnosti kao vid nacionalnog priznanja za učešće u odbrani suvereniteta i teritorijalne celokupnosti naše države.

Predlogom zakona regulisana su i sva prava koja borci, ratni vojni invalidi i porodice nestalih i poginulih boraca ostvaruju iz budžeta Republike Srbije i na nivou lokalnih samouprava.

Drage kolege poslanici, kao neko ko je i sam učestvovao sa nepunih 19 godina u nesrećnim dejstvima ratnim i, sticajem okolnosti, ostao živ i zdrav, imam i ličnu odgovornost da predložim jedan ovakav zakon.

Ljudi koji su u ratovima branili svoju zemlju i narod zaslužuju da ih država prizna i pomaže. Isti status treba da imaju i deca palih boraca. Najmanje što Srbija duguje onima koji su živote dali za ovu zemlju, kao i njihovoj deci, jeste pravo na normalan i dostojanstven život, a ne status socijalnih slučajeva, kako smo imali prilike, nažalost, da vidimo iz medija kako su završili neki od junaka sa Košara i sa drugih ratišta.

Nacionalne penzije i umanjenje radnog staža za provedeno vreme na ratištu samo su neki od predloga koje ćemo tražiti da se zakonski regulišu. Mali za društvo, a značajni za naše veterane jesu ustupci pri zakazivanju pregleda u zdravstvenim ustanovama, da ne čekaju red, da su prioritet u dodeli banjskih lečenja, kao i da dobiju vaučere odmarališta koja su u vlasništvu države.

Radnosposobnim veteranima treba dodeliti prednost u zapošljavanju u držanim preduzećima, a njihovoj deci dati prednost u dodeli stipendija i boravka u studentskim domovima.

Mnogi sportisti, radnici iz kulture i pevači su zadužili našu zemlju, ali niko od njih je nije zadužio kao onaj ko je izgubio oca, majku, brata ili nekog drugog iz svoje porodice i zato smatram da zaslužuju bar istu nacionalnu penziju, pogotovo imajući u vidu da su oni koji su sportisti i koji su na neki drugi način zadužili državu finansijski obezbeđeni, a ovim porodicama bi 40.000 do 50.000 dinara jako puno značilo.

Verujem da dolazi vreme koje će biti kao i u Kraljevini Srbiji, da će se mnogo više paziti i obraćati pažnje na borce, na njihove porodice i decu njihovu. Hvala.

PREDSEDAVAJUĆI: Zahvaljujem.

Stavljam na glasanje ovaj predlog.

Zaključujem glasanje: za – 28, protiv – niko, uzdržan – niko, od ukupno 149 narodnih poslanika.

Konstatujem da Narodna skupština nije prihvatila ovaj predlog.

Narodni poslanik Vesna Nikolić Vukajlović, na osnovu člana 92. Poslovnika Narodne skupštine, predložila je da se dnevni red sednice dopuni tačkom – Predlog zakona o stavljanju van snage Zakona o radu, koji je podnela Narodnoj skupštini 15. oktobra 2018. godine.

Da li narodni poslanik Vesna Nikolić Vukajlović želi reč? (Da.)

Reč ima narodni poslanik Vesna Nikolić Vukajlović.

Izvolite.

VESNA NIKOLIĆ VUKAJLOVIĆ: Dali smo predlog da se važeći Zakon o radu izmeni, odnosno dopuni i možda stavi van snage ovakav kakav jeste u ovom kontekstu. On nije dao željene rezultate i zato je nužno izvršiti detaljnu analizu efekata primene ovog zakona.

Osnovni razlog zbog čega treba izvršiti detaljnu analizu ovog zakona jeste u stvari zloupotreba ovog zakona i to u ova dva osnovna instituta, a to je institut rada na određeno vreme i institut određivanja minimalne cene rada.

Rad na određeno vreme i minimalna cena rada trebalo bi da budu izuzetak. Međutim, s obzirom na to da se kod nas dešava nešto sasvim drugo u praksi i da se minimalna cena rada uzima kao važeća cena, te stranom poslodavcu ne pada na pamet da treba povećati cenu rada, isto tako se rad na određeno vreme uzima kao pravilo, a ne kao izuzetak, mi u ovom trenutku imamo preko 90% zaposlenih na određeno vreme i preko 90% ljudi koji primaju minimalnu cenu rada.

Ovaj zakon je tesno povezan i sa Zakonom o stranim ulaganjima, gde se strancima dozvoljava da mogu najveći deo profita lagano da iznesu iz naše zemlje, bez plaćenih bilo kakvih poreza na zarade, a isto tako je zloupotreba od strane stranih poslodavaca, a na štetu naše države, i ta što se sva sredstva za proizvodnju uvoze bez carina i bez bilo kakvih primanja vezano za našu državu.

Tako da, u svakom slučaju, Vlada bi trebalo da ovaj zakon detaljno analizira i da u što u većoj meri, koliko je to moguće, smanji njegovu zloupotrebu. Hvala.

PRESEDAVAJUĆI: Zahvaljujem.

Stavljam na glasanje ovaj predlog.

Zaključujem glasanje: za – 17, protiv – niko, uzdržan – niko.

Konstatujem da Narodna skupština nije prihvatila ovaj predlog.

Narodni poslanik Vjerica Radeta predložila je da se dnevni red sednice dopuni tačkom – Predlog zakona o izmenama i dopunama Zakona o izboru narodnih poslanika, koji je podnela Narodnoj skupštini 15. oktobra 2018. godine.

Da li narodni poslanik Vjerica Radeta želi reč? (Da.)

Izvolite, kolegkinice Radeta.

VJERICA RADETA: Stav Srpske radikalne stranke je da nema nemoralnije stvari u politici od otimanja mandata, od krađe mandata. To je u našem novijem političkom životu poprilično bilo prisutno i, što je najgore, 2009. godine, kada su demokrate pravile naprednjake, onda su čak u zakonu predvideli jednu neustavnu odredbu i omogućili krađu mandata. Danas sve boli glava zbog toga. Danas imamo, evo i kralj ima svog poslanika u Narodnoj skupštini. Imamo Mariniku Tepić, koja je za samo ovog mandata četiri poslaničke grupe, četiri stranke promenila. Imamo Sandu Rašković Ivić, koja je bila predsednik stranke i kao predsednik stranke ušla u Parlament; u međuvremenu je u trećem poslaničkom klubu i tako dalje.

Mi srpski radikali želimo da se zdrav parlamentarni život vrati u Narodnu skupštinu i zato predlažemo da se ustavna odredba ponovo vrati u Zakon o izboru narodnih poslanika, s tim što našim predlogom ne diramo onu neustavnu odluku Ustavnog suda, da vi kao legalisti ne biste rekli da ne možemo mi za to da glasamo zato što je Ustavni sud rekao drugačije. Mi, dakle, predlažemo da narodnom poslaniku mandat prestaje, između ostalog, i sad je ovo potpuno citat člana Ustava, „ukoliko napusti političku stranku na čiji predlog je izabran za narodnog poslanika, ako je pre izbora neopozivo svoj mandat stavio na raspolaganje političkoj stranci na čiji predlog je izabran za narodnog poslanika“.

Dakle, zakon mora dozvoliti narodnom poslaniku da svoj mandat, ukoliko želi, stavi na raspolaganje političkoj partiji, stranci, listi sa koje postaje narodni poslanik. Stvar je političkih partija da li će tražiti tako nešto. Verovatno ne postoji niko nenormalan ko to ne bi tražio, ali ako postoji, njegova stvar. Mi insistiramo da svakome ovo pravo mora biti omogućeno.

Vi ste od 2000. godine zakonom zabranili narodnom poslaniku da raspolaže svojim mandatom, a u suštini vi kažete – poslanik raspolaže mandatom. Ne. Vi ste zabranili poslaniku da kaže pre izbora da njegovoj stranci vraća mandat ukoliko mu prestaje članstvo u stranci. To je raspolaganje mandatom, a ne ovo što vi sa liste stavljate po nekom vašem redosledu, što svako može da u toku dana promeni pet partija, što može da se trguje poslaničkim mandatima, što se i radi, jer niko ne menja stranke dok je u Parlamentu, pogotovo dok je u Parlamentu iz ideoloških razloga. Svi to rade zbog ozbiljnih para. Hvala.

PREDSEDAVAJUĆI: Zahvaljujem.

Stavljam na glasanje ovaj predlog.

Zaključujem glasanje: za – 18, protiv i uzdržanih nema.

Konstatujem da ovaj predlog nije prihvaćen.

Narodni poslanik Vjerica Radeta predložila je da se dnevni red sednice dopuni tačkom – Predlog zakona o izmeni Porodičnog zakona, koji je podnela Narodnoj skupštini 15. oktobra 2018. godine.

Da li narodni poslanik Vjerica Radeta želi reč? (Da.)

Izvolite, kolegice Radeta.

VJERICA RADETA: Pre mesec i po dana, otprilike, Ana Brnabić je izjavila da je u Srbiji iskorenjeno, kako je ona rekla, „iskorenjeni su ekstremni vidovi siromaštva“. S druge strane, statistički podaci kažu da u Srbiji više od pola miliona ljudi radi za minimalnu, odnosno garantovanu zaradu, koja je nekih 27.000 i pet-šest dinara mesečno. To znači da je stav Vlade da neko ko mesečno zarađuje 27.000 dinara nije siromašan. Verovatno neće umreti od gladi, ali se zaista postavlja pitanje kako će preživeti.

Ako je to stav Vlade, onda ne možemo prihvatiti drugi stav Vlade, koji proglašava siromašnim porodice koje imaju decu i njihovu decu daje u hraniteljske porodice i tim hraniteljskim porodicama daje 30.000 dinara mesečno za svako dete, znači više od te minimalne zarade koju Vlada smatra dovoljnom za život. Ako je to tako, onda umesto hraniteljskim porodicama, Vlada treba tih 30.000 dinara da da toj siromašnoj porodici pa će dete rasti u svom prirodnom okruženju, uz ljubav, pažnju svoje porodice, svojih roditelja i preživeti sa tih 30.000 dinara, neće više biti ekstremno siromašni.

Zašto se to radi? Zato što su hraniteljske porodice usputna stanica za prodaju dece. Nažalost, to je istina. Kada je 2005. godine donošen ovaj zakon, podsećam vas, ima ovde poslanika iz tog vremena, tada su „žuti“ pričali, tada je bila aktuelna ona Andželina Džoli, koja je uzimala decu po belom svetlu, usvajala, pa su onda oni rekli kako je ona humana, kako bi mogla i neko naše dete da, recimo, ona ili takav neko usvoji. To je ona poznata glumica, poznata po ekstremizmu protiv Srba, poznata po vođenju kampanje protiv Srba, poznata u redovnim posetama Potočarima itd. Ona je bila motiv, i otvoreno su to govorili, ona je bila motiv tadašnjoj skupštinskoj većini da donese ovaj zakon sa ovom mogućnošću usvajanja dece od strane stranaca.

Mi smo i tada bili apsolutno protiv toga i ima ovde poslanika koji su sada u vladajućoj većini koji su branili ovaj stav, pa evo, sad ih podsećam i apelujem da danas glasaju za ovaj predlog, da pokažu da nisu baš u svemu promenili mišljenje. Hvala.

PREDSEDAVAJUĆI: Zahvaljujem.

Stavljam na glasanje ovaj predlog.

Zaključujem glasanje: za – 18, protiv i uzdržanih nema.

Konstatujem da Narodna skupština nije prihvatila ovaj predlog.

Narodni poslanik Dubravko Bojić predložio je da se dnevni red sednice dopuni tačkom – Predlog zakona o dopunama Zakona o psihoaktivnim kontrolisanim supstancama, koji je podneo Narodnoj skupštini 15. oktobra 2018. godine.

Da li narodni poslanik Dubravko Bojić želi reč? (Da.)

Izvolite, kolega Bojiću.

DUBRAVKO BOJIĆ: Dame i gospodo narodni poslanici, zbog značaja teme i problematike kojom se Zakon o psihoaktivnim supstancama bavi, dobro je što imamo priliku da približimo i osvetlimo ovaj zakon sa više različitih aspekata. Trudio sam se kroz svoju diskusiju da se ne ponavljam, upravo iz tih razloga.

Moja intervencija se odnosi na čuvanje, skladištenje i uništavanje psihoaktivnih supstanci. Tražio sam dodavanje člana koji glasi: „Ako je period između oduzimanja i uništavanja psihoaktivnih supstanci duži od šest meseci, ponovno uzorkovanje i kvalitativna hemijska analiza su obavezni“. Zašto? Zato što može doći do kvalitativnih promena hemijskih svojstava. Drugi član: „Uništavanje uzoraka mora se izvršiti u periodu koji ne sme biti duži od šest meseci od momenta skladištenja uzoraka“, zato što se ne mogu čuvati beskonačno, a što je najbitnije, da bi se izbegle bilo kakve zloupotrebe.

Kako proizvodnja, promet i upotreba, tako i čuvanje, skladištenje i uništavanje ovih droga koje nisu za dalju upotrebu mora imati svoj protokol i svoju proceduru. Biljke od kojih se dobijaju i laboratorije gde se spravljaju toliko su danas rasprostranjene i tako dobro rade da pojedinačni uspesi policije u otkrivanju i oduzimanju droge nisu mnogo uzdrmali srpsko tržište narkotika. Ove droge se sintetišu svakodnevno, nepoznatog su sastava i mogu da ubiju. Izazivaju kod čoveka psihotično dejstvo, ludilo koje ga tera na nesvrishodno ponašanje. Posebno su opasne kod učenika, tj. školske populacije koja je bez svog sopstvenog modaliteta i sa njom treba mnogo pričati i ubedivati da neuzimanjem droge nisu slabiji već jači.

Govorio sam ranije i isticao edukaciju kao važan faktor i glavno oružje u borbi protiv narkomanije. Sada bih ovde dodao i praksu nekih drugih zemalja, da upravo u TV emisije dovode narkomane i zavisnike, pa kad potencijalni konzument vidi na šta liči čovek i do čega ga je droga dovela, makar će se zamisliti pre nego što se odluči na takav korak.

Dame i gospodo narodni poslanici, Srpska radikalna stranka smatra da svi zajedno kao sistem, kao društvo, možemo uraditi mnogo, a ne ako se budemo oslonili na policiju. Mislim da ćemo slabo imati uspeha u ovom polju.

PRESEDAVAJUĆI: Stavljam na glasanje ovaj predlog.

Zaključujem glasanje: za – 17, protiv – niko, uzdržan – niko.

Konstatujem da Narodna skupština nije prihvatila ovaj predlog.

Narodni poslanik Zoran Despotović predložio je da se dnevni red sednice dopuni tačkom – Predlog zakona o izmenama Zakona o podsticajima u poljoprivredi i ruralnom razvoju, koji je podneo Narodnoj skupštini 15. oktobra 2018. godine.

Reč ima narodni poslanik Zoran Despotović.

Izvolite.

ZORAN DESPOTOVIĆ: Zahvaljujem.

Dame i gospodo narodni poslanici, ako imamo u vidu trenutnu demografsku situaciju u svim delovima Srbije, bez obzira na to da li su to ruralna ili gradska područja, Srbija, nažalost, godišnje ostaje bez jedne opštine veličine od 35.000 stanovnika. Sela nam ostaju prazna, sa staračkom populacijom u proseku 70 i više godina.

Srpska radikalna stranka je i ovog puta, kao i u više navrata pri predlogu dopune dnevnog reda, predlagala da se nađe predlog zakona koji se tiče podsticaja u poljoprivredi i ruralnom razvoju.

Prihvatanjem ovog predloga značajno bi se poboljšao položaj našeg poljoprivrednog proizvođača i razvoj ove privredne grane. Time bismo pokazali da je Vladi Republike Srbije, kao i resornom ministarstvu stalo do našeg poljoprivrednog proizvođača i poljoprivrednih proizvoda, koji su sigurno po kvalitetu zdraviji od proizvoda zemalja koje nam nameće Poglavlje XI, a i manjim uvozom takvih i sličnih proizvoda odagnaćemo sumnju u sam kvalitet i prisustvo kako hemijskih, tako i genetski modifikovanih organizama.

Ovim predlogom želimo da poljoprivredni proizvođač smanji troškove proizvodnje, a tržišni položaj poboljša time što će se donja granica količine mleka po kvartalima, na koju se ostvaruje premija, smanjiti sa dosadašnjih 1.500 litara na 1.000 litara, kako bi poljoprivredni proizvođači sa otežanim uslovima proizvodnje, npr. gde je skupa hrana i mehanizacija, mogli da ostvare pravo na premiju.

Takođe, u članu 15. stav 4. Zakona o podsticajima predlažemo da se premija za mleko poveća sa dosadašnjih sedam dinara na deset dinara. Zatim, u članu 18. stav 1. Zakona o podsticajima u poljoprivredi i ruralnom razvoju menja se iznos osnovnih podsticaja u biljnoj proizvodnji tako što se postojeće rešenje, koje predviđa da iznos podsticaja po hektaru iznosi najviše 6.000 dinara, povećava na minimum 9.000 dinara. Hvala.

PRESEDAVAJUĆI: Stavljam na glasanje ovaj predlog.

Zaključujem glasanje: za – 18, protiv – niko, uzdržan – niko.

Konstatujem da Narodna skupština nije prihvatila ovaj predlog.

Narodni poslanik Nataša Sp. Jovanović predložila je da se dnevni red sednice dopuni tačkom – Predlog zakona o izmenama Zakona o državljanstvu Republike Srbije, koji je podnela Narodnoj skupštini 15. oktobra 2018. godine.

Izvolite, kolegice Jovanović.

NATAŠA SP. JOVANOVIĆ: Odmah po donošenju Ustava Republike Srbije SRS je zahtevala da se prvi Zakon o državljanstvu promeni. I mi smo još tada, 2007. godine, u Narodnoj skupštini Republike Srbije, na zahtev Srba iz Crne Gore, koji su dolazili kod nas kao delegacija, i to baš u trenutku kada je crnogorska mafijaška vlast hapsila prosvetljenog vladiku Filareta, dakle zatražili smo da se promeni član Zakona o državljanstvu i da se omogući svim Srbima koji priznaju državu Srbiju kao svoju matičnu zemlju, i to u svojoj izjavi iskažu

pred nadležnim državnim organom, dakle MUP-om, da dobiju državljanstvo Srbije.

Međutim, mi tada nismo znali da će administrativne barijere da onemoguće mnoge Srbe iz Crne Gore koji su tamo potlačeni pod mafijaškim režimom Mila Đukanovića, kao i mnoge Srbe iz Republike Srpske koji žele da se posle završenog školovanja i studiranja, koji imaju pravo po specijalnim paralelnim vezama sa Republikom Srbijom, zaposle i nastane u Srbiji, da će njihovo čekanje državljanstva da se pretvori zaista u jednu agoniju koja traje godinama.

Da bismo to sprečili, da bismo omogućili da Srbi iz Crne Gore i Srbi iz Republike Srpske koji to žele, a podneto je u protekle tri godine preko 50.000 zahteva kako za državljanstvo, tako i nekoliko hiljada zahteva onih koji su dobili državljanstvo da dobiju srpske pasoše, da omogućite da im u roku od šest meseci nadležni organ, jedinica MUP-a Republike Srbije, izda potvrdu o tome da su dobili državljanstvo.

Zašto smatramo da je dovoljno šest meseci? Sve potvrde i sve ono što podnosioc zahteva donosi u MUP Srbije je odmah proverljivo, da li su važeća dokumenta, izvod iz Matične knjige rođenih, izvod iz državljanstva zemlje iz koje dolazi, a traži državljanstvo, a sve provere koje treba da izvrše iz MUP-a Republike Srbije, osim ako nisu već neka lica koja su na poternicama i koja su izvršioci određenih krivičnih dela, dakle, za sve ove druge dovoljno je zaista, to je maksimum, šest meseci, kako bismo im omogućili, a mnogo nam se njih javilo posle ovog našeg zahteva i pisali su da su završili fakultete, da moraju da rade i u Novom Sadu i u Beogradu i u drugim gradovima preko omladinske zadruge, a da ne mogu da zasnuju radni odnos zato što još uvek čekaju državljanstvo, tražimo od vas da prihvatite ovaj predlog i da se omogući da u roku od šest meseci, sa urednim zahtevom i dokumentacijom, željeno državljanstvo Republike Srbije naši sunarodnici iz Crne Gore i Republike Srpske dobiju. Hvala.

PREDSEDAVAJUĆI: Zahvaljujem.

Stavljam na glasanje ovaj predlog.

Zaključujem glasanje: za – 17, protiv – niko, uzdržan – niko.

Konstatujem da Narodna skupština nije prihvatila ovaj predlog.

Narodni poslanik Nemanja Šarović predložio je da se dnevni red sednice dopuni tačkom – Predlog odluke o obrazovanju Anketnog odbora radi utvrđivanja činjenica i okolnosti u vezi sa pritiscima na državne organe i kršenje zakona tokom izbora za narodne poslanike u Narodnoj skupštini održanih 2016. godine.

Da li narodni poslanik Nemanja Šarović želi reč? (Da.)

Izvolite, kolega Šaroviću.

NEMANJA ŠAROVIĆ: Dame i gospodo narodni poslanici, evo još jedne prilike koju, nadam se, nećete propustiti da date svoj glas da se Narodna skupština, odnosno predstavnici građana uključe u posao oko određivanja istorijske uloge Zorana Đinđića. Nedavno je bila godišnjica od mučeničke smrti Slobodana Miloševića u Haškom tribunalu. Na njegovom grobu u Požarevcu, nažalost, nije bilo nijedne zvanične državne delegacije, a uglavnom su izostali, uz izuzetak nekoliko manjih funkcionera, njegovi bivši saborci iz njegove političke stranke.

Nekoliko dana nakon toga ponovo su državnici, odnosno predstavnici Republike Srbije lili krokodilske suze nad Zoranom Đinđićem. Menjaju često svoje stavove o njemu, ali ono što se ne menja je izgleda to što niko ne želi da se temeljno bavi političkom pozadinom njegovog ubistva, da se bavi time ko su naručioci, da se vidi ko su oni koji su najviše od toga profitirali i da se vidi ko su politički inspiratori koji nesumnjivo postoje.

Ne bi nas Zoran Đinđić toliko zanimao kada vi ne biste od njega uporno, kao i vaši prethodnici, pokušavali da pravite nekakvog vizionara, čoveka koji je mnogo toga dobrog doneo Srbiji, ali ga, eto, narod nije hteo dok je živ. Mislim da to jedino može da se prekine ovakvim jednim anketnim odborom u Narodnoj skupštini Republike Srbije.

Mi srpski radikali nismo zaboravili da je Zoran Đinđić taj koji je pozivao da se nastavi bombardovanje Srbije. Pre nekoliko dana je obeleženo 20 godina od početka NATO bombardovanja Srbije. On je sa bezbedne udaljenosti pozivao da se to bombardovanje nastavi, da se i dalje ruše mostovi, da se ruše fabrike, da se ubijaju i žene i deca i policajci i vojnici kako bi pao Milošević režim. On i jeste jedan od tih začetnika ideje da se režimi u Srbiji mogu obarati nasilno. On je čovek u čije je vreme izvršen veliki broj tih pljačkaških privatizacija. On je čovek koji je doveo u Vladu Srbije i Kolesara, i Janjuševića, i Bebu Popovića i mnoge druge mutne likove koje Srbija ni po čemu dobrom ne pamti. Sad, ukoliko želite da se rasvetli njegova istorijska uloga, ukoliko za to imate hrabrosti, glasajte za ovaj predlog.

PRESEDAVAJUĆI: Zahvaljujem.

Stavljam na glasanje ovaj predlog.

Zaključujem glasanje: za – 15, protiv – niko, uzdržan – niko.

Konstatujem da Narodna skupština nije prihvatila ovaj predlog.

Narodni poslanik Nemanja Šarović predložio je da se dnevni red sednice dopuni tačkom – Predlog odluke o obrazovanju Anketnog odbora radi utvrđivanja činjenica u vezi sa ubistvom i političkom pozadinom ubistva Zorana Đinđića.

Da li narodni poslanik Nemanja Šarović želi reč? (Da.)

Izvolite.

NEMANJA ŠAROVIĆ: Naravno da želim, gospodine Arsiću.

Srpska radikalna stranka još jedanput poziva da se utvrdi na koji način je formiran ovaj sastav Narodne skupštine Republike Srbije, odnosno na koji način su pod pritiskom američkog ambasadora Skota u ovaj saziv Narodne skupštine ugurane pojedine poslaničke liste.

Svi mi znamo i veoma se dobro sećamo da su bile dve liste čiji predstavnici danas sede u Narodnoj skupštini Republike Srbije, a koje su nakon zatvaranja birališta bile ispod 5%, što je cenzus za ulazak u Narodnu skupštinu. Tada je došlo do nečega što su mnogi tada smatrali nemogućim, do sastanaka ovih dosmanlijskih stranaka Dveri i DSS. Oni su tada, rekao bih, od strane američkog ambasadora Skota upućeni u to šta treba da rade, izvršen je pritisak i na RIK, izvršen je pritisak i na vrh državne vlasti u tom trenutku, i to je priznao i Aleksandar Vučić. Preko noći je Republička izborna komisija, i to zahvaljujući glasovima predstavnika SNS-a, odlučila da izbori budu ponovljeni na određenim biračkim mestima uprkos tome što su se tome protivili i predstavnici DSS-a i Dveri i onih koji su se predstavljali kao opozicija.

Neverovatno je da se na takav način omogući prekrajanje izborne volje građana i da se na takav način omogući da neko četiri godine sedi u Narodnoj skupštini i, naravno, zastupa interese onih koji su izvršili pritisak da se oni u Skupštini nađu, a to su američki ambasador Skot i još neki drugi ambasadori.

Danas se mnogo priča o tome da li će uslovi za naredne izbore biti regularni, ali bih podsetio da mi praktično od 2000. godine i od izbora koji su održani u decembru 2000. godine, na kojima se pobedio DOS, nikada nismo imali ravnopravne i fer uslove za izbore u Srbiji. To jeste tema o kojoj treba da se razgovara. Mnogo je toga što treba popraviti u izbornom sistemu Srbije, ali mesto na kome pre svega treba o tome da se razgovara je isključivo Narodna skupština Republike Srbije.

PRESEDAVAJUĆI: Stavljam na glasanje ovaj predlog.

Zaključujem glasanje: za – 12, protiv – niko, uzdržan – niko.

Konstatujem da Narodna skupština nije prihvatila ovaj predlog.

Narodni poslanik Nikola Savić predložio je da se dnevni red sednice dopuni tačkom – Predlog zakona o izmenama i dopunama Zakona o udžbenicima.

Da li narodni poslanik Nikola Savić želi reč? (Da.)

Izvolite, kolega Saviću.

NIKOLA SAVIĆ: Dame i gospodo narodni poslanici, podneo sam Predlog zakona o izmenama i dopunama Zakona o udžbenicima sa predlogom da se uvrsti u današnji dnevni red ovog zasedanja.

Srpska radikalna stranka odavno ukazuje da postoji veliki problem sa izdavanjem i štampanjem udžbenika, jer danas imamo situaciju da udžbenike piše svako, izdaje svako i svako vrši njihov odabir. Bilo bi normalno da kvantitet

dovede do kvaliteta, ali ovde imamo potpuno obrnutu situaciju. Imamo potpuno nakaradne udžbenike.

Ja sam na prošloj sednici pokazivao ilustracije kakve sve naslovne strane postoje u našim udžbenicima. To više neću činiti. Jednostavno, stid me da to pokažem. Ali udžbenici su ipak stvar o kojoj država mora i te kako da vodi računa.

Sutra će, za pet, deset ili više godina nekome pasti na pamet da maše udžbenicima iz ovog perioda, jer imamo udžbenike na kojima je Kosovo prikazano kao izdvojeno iz Republike Srbije i onda će taj neko da kaže – pa šta hoćete, je l' vidite kakav ste udžbenik imali pre toliko i toliko godina? Dakle, vi ste se odrekli Kosova i to pokazuju ovi udžbenici, kao što i mi danas pokazujemo udžbenike iz nekog ranijeg vremena. Svi smo možda imali priliku da se na društvenim mrežama upoznamo sa udžbenikom Kraljevine Crne Gore iz 1907, 1908. godine, gde se pokazuje podatak da u Crnoj Gori u 95%–96% žive Srbi pravoslavci, a ostatak čine građani islamske i katoličke veroispovesti. Dakle, ovaj problem sa udžbenicima i te kako postoji i ne sme se nikako zanemariti.

Evo, mi smo juče imali jednu zaista neprijatnu i nemilu situaciju u Parizu, u Srpskom kulturnom centru, gde ste videli kako je pod pritiskom nekih ljudi sa Zapada uklonjena izložba koja je posvećena dvadesetoj godišnjici NATO bombardovanja, jer navodno, tu treba da dođu predstavnici sila koje su nas bombardovale i to je nešto što je nedopustivo. Tako slično se dešava i sa udžbenicima.

Zato apelujem na vladajuću većinu da prihvati ovu tačku dnevnog reda o kojoj bismo raspravljali na ovoj sednici. Hvala.

PREDSEDAVAJUĆI: Stavljam na glasanje ovaj predlog.

Zaključujem glasanje: za – 16, protiv – niko, uzdržan – niko.

Konstatujem da Narodna skupština nije prihvatila ovaj predlog.

Narodni poslanik Ružica Nikolić predložila je da se dnevni red sednice dopuni tačkom – Predlog zakona o izmenama Zakona o presađivanju ljudskih organa, koji je podnela Narodnoj skupštini 15. oktobra 2018. godine.

Da li narodni poslanik Ružica Nikolić želi reč? (Da.)

Izvolite, koleginice Nikolić.

RUŽICA NIKOLIĆ: Zahvaljujem.

Dame i gospodo narodni poslanici, osnovni razlog za predlaganje izmena Zakona o presađivanju ljudskih organa jeste ukidanje tzv. pretpostavljene saglasnosti po kojoj je svaki punoletni državljanin Srbije davalac, odnosno donor organa. Pretpostavljena saglasnost pruža veliki prostor za zloupotrebu i može da dovede do krivičnog dela trgovine organima.

Izмене koje smo predložili odnose se na član 23. Zakona o presađivanju ljudskih organa, kojima tražimo da se organi radi presađivanja mogu uzeti samo

ako se punoletni državljani Republike Srbije za života izjasnio da želi da bude donor organa, a ne da mi pretpostavljamo da, ukoliko nije obavestio Upravu za biomedicinu, želi da bude donor.

Članom 23. Zakona o presađivanju ljudskih organa grubo je prekršen Ustav Republike Srbije i to čl. 23. i 25. Ne može se zakonom nametnuti nešto što je suprotno Ustavu. Doniranje organa radi presađivanja moguće je samo ukoliko je to isključivo volja donora. Ne može se donorom zvati neko kome se organi uzimaju mimo njegove volje, a to predstavljati kao dobrovoljni čin.

Stavom 1. člana 23. Zakona propisuje se da se organi uzimaju sa umrlog lica ukoliko se lice pre smrti nije tome usprotivilo usmeno ili u pisanoj formi. Postavlja se pitanje ko je lice kome je neko usmeno saopštio da se protivi presađivanju organa u slučaju moždane smrti i ako jeste, šta je garancija da će to lice i preneti takvu informaciju u kritičnom momentu. Ovo je apsolutno neodrživo i dovodi u pitanje pravu sigurnost.

Sa druge strane, nemoguće je očekivati da će ljudi koji ne žele, da će da se masovno obraćaju Upravi za biomedicinu i nerealno je očekivati da mladi ljudi razmišljaju o smrti, da ih uopšte interesuje presađivanje organa. Nažalost, mladi ljudi se najčešće povređuju u saobraćajnim nesrećama i kao posledica tih nesreća dolaze u stanje moždane smrti i moguće je da je veliki broj njih upravo bio protiv doniranja organa, da o tome uopšte nisu ni razmišljali.

Sva ova prava koja smo naveli garantuje Ustav Republike Srbije, a član 23. Zakona o presađivanju ljudskih organa to krši.

PREDSEDAVAJUĆI: Zahvaljujem.

Stavljam na glasanje ovaj predlog.

Zaključujem glasanje: za – 17, protiv – niko, uzdržan – niko.

Konstatujem da Narodna skupština nije prihvatila ovaj predlog.

Narodni poslanik Sreto Perić predložio je da se dnevni red sednice dopuni tačkom – Predlog zakona o stavljanju van snage Zakona o izvršenju i obezbeđenju, koji je podneo Narodnoj skupštini 15. oktobra 2018. godine.

Da li narodni poslanik Sreto Perić želi reč? (Da.)

Izvolite, kolega Periću.

SRETO PERIĆ: Dame i gospodo narodni poslanici, tzv. javni izvršitelji i dalje predstavljaju veliku opasnost ne samo za građane Republike Srbije nego i za državu u celini i kao što navodim uvek neke primere, i ovaj put ću da kažem da je 18. oktobra 2018. godine privatni izvršitelj Mirjana Dimitrijević izbacila iz stana bebu od 10 meseci i dete od pet godina da bi taj stan kupio vlasnik već tri stana kupljena na takav ili sličan način.

Najnoviji je primer juče da je jedan službenik Narodne skupštine Republike Srbije i bivši poslanik u Skupštini Republike Srbije imao opsadu od strane izvršitelja. Možda su nekada i podržavali ovakav zakon ti isti ljudi ili nisu, to sada nije ni bitno, a prošli put sam rekao – danas su neki drugi, nama

nepoznati ljudi na udaru privatnih izvršitelja, a sutra to može da bude svako od nas. Izvršenje nije struka i nije nauka, tim pre što privatni izvršitelji nemaju mogućnost meritornog ispitivanja rešenja, odluka, presuda koje treba da izvrše, nego jednostavno samo to izvršavaju. Ovde mora da dođe do izražaja jedna veština, mogućnost pregovaranja da se na najbezbolniji način za dužnika obezbedi izvršenje tog poverioca. Znači, na najbezbolniji način, najjednostavniji način.

Uzalud je i Etički kodeks javnih izvršitelja, koji je donet 21.12.2016. godine, kada on služi samo kao forma, a suštinski se ne primenjuje, pa je zbog toga moguće da privatni izvršitelji na veštački način podižu troškove postupka tako da ti troškovi postupka ponekad i nekoliko puta nadmašuju glavni dug uvećan za kamatu. Vrlo često se rešenja ne dostavljaju dužniku, nego se kači na oglasnoj tabli tako da dužnik nije u mogućnosti da uloži bilo koji prigovor i da dobije na vremenu da može da efikasnije završi taj svoj problem.

Izvršitelji ne odgovaraju ni materijalno, ni procesno. Oni odgovaraju disciplinski u svojoj komori, a šta neko nad kime je nepravedno sprovedeno izvršenje, a takav broj slučajeva je daleko najveći, ima od toga što će privatni izvršitelj da odgovara samo disciplinski? Čak razrešenje privatnog izvršitelja neće poboljšati materijalni položaj dužnika, odnosno neće biti nadoknađena šteta koju je dužnik pretrpeo. Svaka radnja privatnih izvršitelja unapred podrazumeva i zahteva uplaćivanje predujma, bez obzira na to kako će se to kasnije okončati. I jedan vrlo ozbiljan i veliki problem koji se dešava u praksi jeste što privatni izvršitelji imaju vrlo često i agencije koje se bave otkupom predmeta koji budu oduzeti od dužnika.

PREDSEDAVAJUĆI: Stavljam na glasanje ovaj predlog.

Zaključujem glasanje: za – 19, protiv – niko, uzdržan – niko.

Konstatujem da Narodna skupština nije prihvatila ovaj predlog.

Narodni poslanik Tomislav Ljubenović predložio je da se dnevni red sednice dopuni tačkom – Predlog zakona o izmenama i dopunama Zakona o finansijskoj podršci porodici sa decom, koji je podneo Narodnoj skupštini 15. oktobra 2018. godine.

Reč ima narodni poslanik Tomislav Ljubenović.

Izvolite.

TOMISLAV LJUBENOVIĆ: Hvala, predsedavajući.

Dame i gospodo narodni poslanici, predstavnici vlasti u Narodnoj skupštini Republike Srbije uporno ignorišu predloge Srpske radikalne stranke, ali mi ćemo biti uporni i nećemo odustati od predloga zakona koji mogu da utiču na poboljšanje pojedinih oblasti života, u ovom slučaju u oblasti dečije zaštite, tačnije finansijske podrške porodicama sa decom.

Ovaj naš predlog za izmenu i dopunu je sveobuhvatan i precizan u delu u kome su regulisani dečiji i roditeljski dodatak. Prihvatanjem ovih izmena

zakona koje predlaže SRS bile bi stavljene van snage diskriminatorske odredbe važećeg zakona kojima je definisano da se pravo na dečiji i roditeljski dodatak ostvaruje samo za prvo, drugo, treće i četvrto dete. Svako dete, bez obzira na red rođenja, mora biti ravnopravno tretirano svim pravnim propisima Republike Srbije. Predstavnici vlasti Republike Srbije bi trebalo da dobro razmisle kako će ubuduće trošiti novac iz budžeta Republike, da li će nastaviti po starom ili će napraviti trajnu preraspodelu sredstava i to tako što će se konačno prestati sa finansiranjem raznih nevladinih organizacija i taj novac opredeliti za isplatu dečijeg i roditeljskog dodatka, na način kako SRS predlaže ovim izmenama i dopunama Zakona o finansijskoj podršci porodici sa decom.

Usvajanjem ovih izmena i dopuna stvorila bi se osnova za podsticaj rađanja više dece i finansijsko osnaživanje porodica sa decom koje bi motivisalo roditelje da ostanu u Srbiji, da se zaustavi trend masovnog odlaska iz Srbije. Svedoci smo svakodnevnog odlaska čitavih porodica sa juga Srbije. Iz Leskovca i drugih opština Jablaničkog okruga odlaze mladi ljudi, mladi bračni parovi sa malom decom. Oni koji odu, sigurno se više neće vratiti, ali treba uložiti sve napore da oni koji su tu, tu i ostanu.

Demografski problemi su veliki, a jedan od najvećih je nedovoljan broj novorođene dece. Broj novorođenih je mnogo niži od broja preminulih, što je dovelo do negativnog prirodnog priraštaja. Kada tome dodamo i masovni odlazak mladih i sredovečnih ljudi, jasno je da bi vlast morala hitno da reaguje ukoliko želi da se situacija malo popravi. Ukoliko nastavi da se oglašuje o ovakve naše predloge, znači da vlasti nije bitno kakva će biti budućnost Srbije. Hvala.

PREDSEDAVAJUĆI: Zahvaljujem.

Stavljam na glasanje ovaj predlog.

Zaključujem glasanje: za – 16, protiv – niko, uzdržan – niko.

Konstatujem da Narodna skupština nije prihvatila ovaj predlog.

Narodni poslanik Filip Stojanović predložio je da se dnevni red sednice dopuni tačkom – Predlog zakona o dopunama Zakona o graničnoj kontroli, koji je podneo Narodnoj skupštini 15. oktobra 2018. godine.

Da li narodni poslanik Filip Stojanović želi reč? (Da.)

Izvolite, kolega Stojanoviću.

FILIP STOJANOVIĆ: Zahvaljujem.

Dame i gospodo narodni poslanici, podneo sam Predlog zakona o izmenama i dopunama Zakona o graničnoj kontroli i tražim da se on uvrsti u dnevni red današnje sednice.

Svima je poznato da su najvažnije karakteristike svake zemlje njene međunarodno priznate granice kojima je ona odvojena od drugih zemalja, odnosno od svojih suseda. Država Srbija ima definisane i međunarodno priznate granice prema svojim susedima. Granice države Srbije prema svom južnom

susedu, odnosno Albaniji su definisane Rezolucijom 1244 koju je doneo Savet bezbednosti UN. Nažalost, Srbija je jedna od retkih zemalja kojoj je nasilno otet deo teritorije od strane 19 država NATO-a, kao i neke druge države koje žele da legalizuju stanje okupacije i da granice AP Kosovo i Metohija prema ostatku Srbije proglase kao međunarodne granice.

Mi u SRS smo svesni okolnosti pod kojima je došlo do ovoga. Ne krivimo aktuelni režim zbog situacije u kojoj se našlo KiM, ali krivimo zbog nečeg drugog. Naime, rukovodeći organi Republike Srbije moraju neprestano insistirati na Rezoluciji 1244, koja garantuje celovitost državne teritorije Republike Srbije. Međutim, dosada nismo videli da ovaj režim insistira na Rezoluciji 1244 i to smatramo nedopustivim. Podsećam vas da po toj rezoluciji Srbija ima pravo da na granici prema Albaniji rasporedi 1.000 pripadnika svojih snaga bezbednosti.

Kao čovek koji je rođen na KiM, koji je do nasilnog egzodusa dole proveo ceo svoj život, uvek ću tražiti od svih režima da insistira na poštovanju Rezolucije 1244. Tim pre, što se međunarodne okolnosti polako menjaju u našu korist i ubeđen sam da nećemo dugo čekati dan kada će KiM ponovo biti integrisan sa ostatkom Republike Srbije. Ako bog da, ponovo će kroz Gnjilane da se čuju srpske trube i da sviraju čuvenu „Gnjilanku“.

Zato, oko državne teritorije ne bi smelo da bude nikakvih kompromisa dok se o ovim i drugim temama može razgovarati sa Albancima koji... Vidite da i Republika Hrvatska pokazuje neskrivene aspiracije prema delu naše teritorije koja se nalazi na levoj obali Dunava. Po ovom pitanju režim mora biti beskompromisan, ne pristajući ni na kakve pregovore ili dogovore na ovu temu. Zato smatram da će usvajanje ovakvog zakona koji sam predložio, stvoriti jasne pretpostavke i neophodnosti što skorijeg stavljanja okupiranog dela naše teritorije pod našu punu kontrolu. Hvala.

PREDSEDAVAJUĆI: Zahvaljujem.

Stavljam na glasanje ovaj predlog.

Zaključujem glasanje: za – 17, protiv – niko, uzdržan – niko.

Konstatujem da Narodna skupština nije prihvatila ovaj predlog.

Narodni poslanik Božidar Delić predložio je da se dnevni red sednice dopuni tačkom – Predlog zakona o pravima boraca i porodica poginulih i nestalih boraca, koji je podneo Narodnoj skupštini 16. novembra 2017. godine.

Izvolite.

BOŽIDAR DELIĆ: Uvaženi predsedavajući, dame i gospodo narodni poslanici, pre tri dana obeležili smo 20 godina od početka zločinačke agresije NATO-a na našu zemlju. Tog dana ja sam sa svojim vojnicima i starešinama, roditeljima poginulih, polagao vence na spomenike. Istog tog dana, gospodo, bio sam prisutan kada su članovi Vlade iz većine takođe govorili o poginulim borcima, sa puno pijeteta, govorili o herojstvu boraca koji su branili našu

zemlju. Tu nema ništa sporno, to podržavam. Međutim, ako iza toga poslanička većina ima odnos prema ovom zakonu kako je to pokazala već 12 puta, onda je, gospodo, sve ono što govore premijer, predsjednik i svi drugi koji odlaze na spomenike poginulim borcima farsa.

Upravo ovde u Skupštini se rešavaju suštinske stvari, a suštinska stvar za borce i porodice poginulih boraca je zakon kojim se regulišu njihova prava da oni koji su branili ovu zemlju, a danas su teško bolesni, mogu da se leče.

Danas smo po prvi put imali da iz vaše poslaničke većine jedan narodni poslanik predloži takav zakon. Srpska radikalna stranka je jednoglasno podržala poslanika iz vladajuće većine. Nama nije važno ko predlaže ovaj zakon. Nama je važno da se posle 27 godina konačno taj zakon donese, inače, gospodo, sve ono što govorite o borcima, sve ono što govorite o poginulima onda predstavlja jednu običnu farsu. Hvala.

PREDSEDAVAJUĆI: Stavljam na glasanje ovaj predlog.

Zaključujem glasanje: za – 23, protiv – niko, uzdržan – niko.

Konstatujem da Narodna skupština nije prihvatila ovaj predlog.

Narodni poslanik Vladimir Đurić predložio je da se dnevni red sednice dopuni tačkom – Predlog zakona o regulisanju javnog duga Republike Srbije na ime umanjena penzija po osnovu Zakona o privremenom načinu utvrđivanja isplate penzija, koji su Narodnoj skupštini podneli narodni poslanici Vladimir Đurić, Tatjana Macura, Aleksandar Stevanović, Ljupka Mihajlovska i Nenad Božić 21. septembra 2018. godine.

Stavljam na glasanje ovaj predlog.

Zaključujem glasanje: za – jedan, protiv – niko, uzdržan – niko.

Konstatujem da Narodna skupština nije prihvatila ovaj predlog.

Narodni poslanik Tatjana Macura predložila je da se dnevni red sednice dopuni tačkom – Predlog zakona o izmenama i dopunama Zakona o finansijskoj podršci porodici sa decom, koji su Narodnoj skupštini podneli narodni poslanici Tatjana Macura, Vladimir Đurić, Aleksandar Stevanović, Ljupka Mihajlovska i Nenad Božić 25. septembra 2018. godine.

Stavljam na glasanje ovaj predlog.

Zaključujem glasanje: za – jedan, protiv – niko, uzdržan – niko.

Konstatujem da Narodna skupština nije prihvatila ovaj predlog.

Narodni poslanik Tatjana Macura predložila je da se dnevni red sednice dopuni tačkom – Predlog zakona o izmenama i dopunama Zakona o referendumu i narodnoj inicijativi, koji su podneli Narodnoj skupštini narodni poslanici Tatjana Macura, Vladimir Đurić, Aleksandar Stevanović, Ljupka Mihajlovska i Nenad Božić 17. avgusta 2018. godine.

Stavljam na glasanje ovaj predlog.

Zaključujem glasanje: za – niko, protiv – niko, uzdržan – niko.

Konstatujem da Narodna skupština nije prihvatila ovaj predlog.

Narodni poslanik Aleksandar Stevanović predložio je da se dnevni red sednice dopuni tačkom – Predlog zakona o izmeni Krivičnog zakonika, koji je podneo Narodnoj skupštini 16. oktobra 2018. godine.

Stavljam na glasanje ovaj predlog.

Zaključujem glasanje: za – niko, protiv – niko, uzdržan – niko.

Konstatujem da Narodna skupština nije prihvatila ovaj predlog.

Narodni poslanik Aleksandar Stevanović predložio je da se dnevni red sednice dopuni tačkom – Predlog zakona o izmeni Zakona o javnom redu i miru, koji je podneo Narodnoj skupštini 16. oktobra 2018. godine.

Stavljam na glasanje ovaj predlog.

Zaključujem glasanje: za – niko, protiv – niko, uzdržan – niko.

Konstatujem da Narodna skupština nije prihvatila ovaj predlog.

Narodni poslanik Miladin Ševarlić, na osnovu člana 92. Poslovnika Narodne skupštine, predložio je da se dnevni red sednice dopuni tačkom – Predlog deklaracije o genetički modifikovanim organizmima (GMO) i proizvodima od GMO, koji je podneo Narodnoj skupštini 5. maja 2017. godine.

Da li narodni poslanik Miladin Ševarlić želi reč? (Da.)

Izvolite, kolega Ševarliću.

MILADIN ŠEVARLIĆ: Hvala, gospodine potpredsedniče.

Skoro će dve godine otkako sam podneo Predlog deklaracije o genetički modifikovanim organizmima i proizvodima od genetički modifikovanih organizama kojim sam zamolio poslanike Narodne skupštine da usvoje samo ono što je usvojilo oko sedam hiljada odbornika u 136 skupština opština i gradova u Republici Srbiji i to jednoglasno, i da dodaju samo jedan član koji glasi – obavezuje se Narodna skupština da će prilikom razmatranja Predloga za izmenu i dopunu Zakona o GMO iz 2009. godine ili donošenja novog zakona o GMO sprovesti referendum na kome bi se građani izjasnili da li su za ili protiv uvoza, uzgoja, prerade, prometa proizvoda od genetički modifikovanih organizama.

Nažalost, dosada sam najviše glasova dobio za predlog ove deklaracije na prošloj sednici, svega 18, iako u ovoj skupštini sedi 223 poslanika koji žive na teritoriji ovih 136 opština i gradova, koji su usvojili Deklaraciju o genetički modifikovanim organizmima.

Stoga se postavlja pitanje – zar 20 godina posle NATO bombardovanja nemate dovoljno odgovornosti da prihvatite Predlog deklaracije o genetički modifikovanim organizmima koji sam predložio i da time zaštitimo naše građane od mogućih posledica zdravstveno nebezbedne, genetički modifikovane hrane, pogotovo imajući u vidu izveštaj ove skupštine, koji se odnosi na zdravstvene posledice građana Srbije po osnovu korišćenja osiromašenog uranijuma za vreme NATO agresije?

To sve ukazuje da u Srbiji treba promeniti izborni zakon, jer poslanici očigledno ne predstavljaju svoje građane na način na koji treba da predstavljaju, ako 137.000 odbornika u 136 opština i gradova, a pogotovo oni poslanici kojima, recimo, Halal standardi zabranjuju korišćenje genetički modifikovanih organizama, ne prihvate ovakav predlog deklaracije.

Postavlja se pitanje, zaista, šta mi radimo u ovoj skupštini jer ne odgovaramo na zahteve građana. To smo isto uradili nedavno, prilikom razmatranja Predloga za izmenu i dopunu Zakona o bezbednosti hrane, kada smo usvojili da je genetički modifikovana hrana bez naziva za ljude, a iza toga dodali genetički modifikovana hrana za životinje. Dakle, više vrednujemo genetički modifikovanu hranu za životinje nego za ljude. Zašto se stidimo da naglasimo da je to genetički modifikovana hrana i za ljude? Hvala.

PRESEDAVAJUĆI: Stavljam na glasanje ovaj predlog.

Zaključujem glasanje: za – 19, protiv – niko, uzdržan – niko.

Konstatujem da Narodna skupština nije prihvatila ovaj predlog.

Narodni poslanik Zoran Živković predložio je da se dnevni red sednice dopuni tačkom – Predlog zakona o dopuni Zakona o izboru narodnih poslanika, koji je podneo Narodnoj skupštini 16. avgusta 2016. godine.

Stavljam na glasanje ovaj predlog.

Zaključujem glasanje: za – jedan, protiv – niko, uzdržan – niko.

Konstatujem da Narodna skupština nije prihvatila ovaj predlog.

Narodni poslanik Zoran Živković predložio je da se dnevni red sednice dopuni tačkom – Predlog zakona o planiranju i uređenju prostora i naselja, koji je podneo Narodnoj skupštini 16. avgusta 2016. godine.

Stavljam na glasanje ovaj predlog.

Zaključujem glasanje: za – jedan, protiv – niko, uzdržan – niko.

Konstatujem da Narodna skupština nije prihvatila ovaj predlog.

Narodni poslanik Marijan Ristićević predložio je da se dnevni red sednice dopuni tačkom – Predlog odluke o obrazovanju Anketnog odbora Narodne skupštine Republike Srbije radi utvrđivanja činjenica i okolnosti vezanih za proglašenje lažne države Kosovo, uticaja koji je na to imalo mišljenje Međunarodnog suda pravde, te povodom toga odgovornosti bivšeg ministra inostranih poslova Vuka Jeremića, koji je podneo Narodnoj skupštini 27. marta 2018. godine.

Da li narodni poslanik Marijan Ristićević, želi reč? (Da.)

Izvolite, kolega Ristićeviću.

MARIJAN RISTIĆEVIĆ: Dame i gospodo narodni poslanici, prvo da vam kažem da sam ja glasao za Živkovićeve predloge, s obzirom na to da imam razumevanja za mog kolegu poljoprivrednika koji pati jer ga je napustila Marinika Tepić.

Dame i gospodo narodni poslanici, takođe sam u obavezi da kažem, u vezi nastupa prethodnog narodnog poslanika gospodina Ševarlića, modifikovanog poljoprivrednika, znate, kada se modifikujete, obučete narodnu nošnju koju nikad niste nosili, ali kad ste se domogli Skupštine, onda, da biste doveli ljude u zabludu, obučete narodnu nošnju, paradni opanak i onda pokušavate da kažete da ste originalni predstavnik poljoprivrednika. Ja mislim da je to modifikacija, bez obzira na to što vojvoda dobacuje.

Dame i gospodo narodni poslanici, ja takođe i dalje pitam – da li je tačno da je Nikola Kojo dobio 20 miliona dinara od Filmskog centra Srbije, s obzirom na to da uporno to osporava? Očekujem da mi neko da taj odgovor.

Što se Jeremića tiče, svi znate da je 2004. godine bio savetnik Borisa Tadića. Svi znate da je išao u Ameriku i da se tamo hvalio te godine kako je pohapsio sve generale sa ratnom prošlošću. Takođe, svi se sećate ubistva mladih vojnika u vojnom objektu „Karaš“. To je zataškao Vuk Jeremić. Postoje izjave određenih oficira da je tu bio štek narko-dilera. Verovatno su se novcem od te droge kupovali kombinati po Vojvodini.

Takođe, svakako se sećate martovskog pogroma 2004. godine. Boris Tadić i njegov vrli savetnik koji je služio vojni rok u njegovom kabinetu nisu mrdnuli malim prstom da zaštite Srbe na Kosovu i Metohiji od pogroma. Takođe se sećate da je Vuk Jeremić aktivno učestvovao u izgradnji divlje države Kosovo i Metohija na našoj teritoriji.

Sigurno se sećate 2008. godine kada su Vuk Jeremić i Boris Tadić menjali zemlju za fotelju, kada su rekli, da bi Boris Tadić bio izabran u američkoj ambasadi u Beogradu, rekli su – da bi se to desilo, moraju se Albanci ubediti da nezavisnost Kosova i Metohije prolongiraju posle izbora Borisa Tadića. To se i desilo. Ubeđeni od strane američke ambasade i Vuka Jeremića, Albanci su proglasili nezavisnost 14. februara 2008. godine, a Boris Tadić je dao zakletvu 2008. godine 17. februara, zahvalan Albancima na izboru. Ali i Albanci su bili zahvalni Vuku Jeremiću na tome i to stalno Tači i ostali predstavnici divlje države Kosova i Metohije ističu, da je mišljenje Međunarodnog suda pravde koje je Jeremić nepotrebno tražio, njima u stvari overilo divlju državu Kosovo i Metohiju.

Zato mislim da anketni odbor treba da se pozabavi ovim temama i da sankcionišu organi posle toga i Vuka Jeremića i Borisa Tadića.

PRESEDAVAJUĆI: Stavljam na glasanje ovaj predlog.

Zaključujem glasanje: za – 15, protiv – niko, uzdržan – niko.

Konstatujem da Narodna skupština nije prihvatila ovaj predlog.

Narodni poslanik Zoran Živković predložio je da se dnevni red sednice dopuni tačkom – Predlog rezolucije Narodne skupštine o priznanju i osudi genocida nad Jermenima počinjenom u Osmanskom carstvu u periodu od 1915. do 1922. godine, koji je podneo Narodnoj skupštini 16. avgusta 2016. godine.

Stavljam na glasanje ovaj predlog.

Zaključujem glasanje: za – jedan, protiv – niko, uzdržan – niko.

Konstatujem da Narodna skupština nije prihvatila ovaj predlog.

Narodni poslanik Zoran Živković predložio je da se dnevni red sednice dopuni tačkom – Predlog zakona o dopunama Zakona o visokom obrazovanju, koji je podneo Narodnoj skupštini 15. oktobra 2018. godine.

Stavljam na glasanje ovaj predlog.

Zaključujem glasanje: za – niko, protiv – niko, uzdržan – niko.

Konstatujem da Narodna skupština nije prihvatila ovaj predlog.

Narodni poslanik Marijan Rističević predložio je da se dnevni red sednice dopuni tačkom – Predlog odluke o obrazovanju Anketnog odbora Narodne skupštine Republike Srbije radi utvrđivanja činjenica i okolnosti vezanih za nenamensko trošenje sredstava dodeljenih za predizbornu kampanju, koji je podneo Narodnoj skupštini 27. marta 2018. godine.

Da li narodni poslanik Marijan Rističević želi reč? (Da.)

Izvolite.

MARIJAN RISTIČEVIĆ: Dame i gospodo narodni poslanici, svi mi koji se bavimo političkim strankama, barem registrovanim, znamo da sredstva iz izborne kampanje koja se ne utroše, a dobijena su iz budžeta Republike Srbije, imaju se vratiti u budžet Republike Srbije.

Boško Obradović to nije učinio i preko 250.000 evra ili 30 miliona neutrošenih sredstava nije vratio državi Srbiji u budžet, nego je to preko osnivanja preduzetničkih radnji isumpao i ta sredstva stavio verovatno u svoj džep i džepove svojih pristalica. Dakle, radi se o 30 miliona dinara i većinom su isumpani preko preduzetničkih radnji u Borči, Crepaji, Ubu itd. Samo u Borči je isumpao na lažne naloge, odnosno na fiktivne poslove preko 15 miliona dinara. Takođe je kupovao sebi odela, ručkove itd. iz tih sredstava, pa je kupovao, recimo, muški sako, pa još jedan muški sako, pa treći muški sako, pa muške pantalone, pa muške pantalone, pa muški kaput. Sve je kupio na račun svoje stranke koja se zove Dveri, a sve iz sredstava koje je zloupotrebio.

Takođe, dame i gospodo narodni poslanici, ovde je njegova izjava, gde on kaže – poziva časne oficire Vojske Srbije i MUP-a da uhapsu predsednika Srbije zbog kršenja Ustava, gaženja predsedničke zakletve itd. Šta zakon kaže, a ne znam zašto Zagorka Dolovac to ne sprovodi? Član 309. Krivičnog zakonika kaže: „Ko u nameri ugrožavanja ustavnog uređenja ili bezbednosti Srbije poziva ili podstiče da se silom promeni njeno ustavno uređenje, svrgnu najviši državni organi ili predstavnici tih organa, kazniće se zatvorom od šest meseci do pet godina“. Dakle, postojali su svi uslovi da se Boško Obradović, to je ova ličnost ovde, prilikom upada u Radio televiziju Srbije, a i pre toga, jer je zatečen u vršenju krivičnog dela za koje je predviđena kazna od pet godina zatvora, je li

tako, gospodine Jojiću?, liši trenutno slobode. Zato pitam gospođu Dolovac zašto to nije učinila.

Takođe, sigurno se sećate ovog kamiona. Dakle, ovo je ispred Predsedništva Srbije. Pošto nije dobio podršku oficira i policije, Boško Obradović je rešio da kamionom svrgne predsednika Republike Srbije i tom prilikom je naredio vozaču da slomi staklo i na pitanje – Ovaj neće da vozi?, Boško Obradović kaže: „Razbij mu staklo, izbac ga napolje, nek sedne drugi vozač i vozi“. Aktivno je pozivao da se na policiju natera kamion. Prema tome, zatečen je ponovo u vršenju krivičnog dela za koje je predviđena kazna veća od pet godina zatvora. Zato želim da se anketni odbor pozabavi ovim pitanjima i da se ono što je propušteno nadoknadi i da se to lice privede pravdi. Hvala.

PRESEDAVAJUĆI: Stavljam na glasanje ovaj predlog.

Zaključujem glasanje: za – 14, protiv – niko, uzdržan – niko.

Konstatujem da Narodna skupština nije prihvatila ovaj predlog.

Narodni poslanik Zoran Živković predložio je da se dnevni red sednice dopuni tačkom – Predlog odluke o obrazovanju Anketnog odbora radi utvrđivanja činjenica i okolnosti koje su dovele do nezakonitog oduzimanja dozvole za rad Akcionarskog društva za osiguranje „Takovo osiguranje“, Kragujevac, koji je podneo Narodnoj skupštini 13. jula 2017. godine.

Stavljam na glasanje ovaj predlog.

Zaključujem glasanje: za – jedan, protiv – niko, uzdržan – niko.

Konstatujem da Narodna skupština nije prihvatila ovaj predlog.

Narodni poslanik Zoran Živković predložio je da se dnevni red sednice dopuni tačkom – Predlog zakona o dopuni Zakona o Vladi, koji je podneo Narodnoj skupštini 25. jula 2016. godine.

Stavljam na glasanje ovaj predlog.

Zaključujem glasanje: za – niko, protiv – niko, uzdržan – niko.

Konstatujem da Narodna skupština nije prihvatila ovaj predlog.

Narodni poslanik Marijan Ristićević predložio je da se dnevni red sednice dopuni tačkom – Predlog odluke o obrazovanju Anketnog odbora Narodne skupštine Republike Srbije radi utvrđivanja činjenica i okolnosti vezanih za afere povezane sa bivšim gradonačelnikom Beograda Draganom Đilasom i nenamenskim trošenjem sredstava, koji je podneo Narodnoj skupštini 27. marta 2018. godine.

Izvolite, kolega Ristićeviću.

MARIJAN RISTIĆEVIĆ: Dame i gospodo narodni poslanici, Dragan Đilas, multimilijarder. Čovek koji je, dok je bio na funkciji ministra, i čovek koji je bio na funkciji gradonačelnika, dok je grad Beograd gurnuo u minus za 1,16 milijardi evra, zaradio 80 milijardi dinara ili 720 miliona evra. Danas je Dragan Đilas vlasnik saveza lopuža, prevaranata i ljotićevaca.

Dragan Đilas je vlasnik Dveri. Dragan Đilas je vlasnik DS-a. Dragan Đilas je vlasnik dva kablovska sistema. Dragan Đilas i njegov partner Šolak su vlasnici na desetine firmi po Kipru, raznim ostrvima itd. Oni su vlasnici desetak TV kanala. Svi ste svedoci da smo utakmicu morali da gledamo, mi koji smo mogli, što je protiv propisa, samo na Đilasovim i Šolakovim kanalima, koji se zovu „Sport klub“ i čini mi se, sada ova nova televizija koja se zove „N2“.

Dragan Đilas je ovih dana boravio u Americi. Ovo je Metju Palmer, zamenik pomoćnika državnog sekretara SAD-a za Evropu i Evroaziju. Zašto je bitno ovo i za Evroaziju? Dakle, radi se o osobi koja je svojevremeno otpravnici ambasade SAD-a, 13. avgusta 2009. godine, rekao i otvoreno izrazio nezadovoljstvo i kritiku ruskog ambasadora Konuzina. Dakle, ne radi se samo o Srbiji.

Pa se, takođe, Đilas pohvalio američkoj otpravnici da ga je takav čvrst, ovde piše „Vikiliksa“, da ga je takav čvrst antiruski stav doveo u nezavidan položaj. Taj isti Dragan Đilas je i ovih dana naricao nad navodnom primenom sile. Takođe, Dragana Đilasa je Dženifer Braš pohvalila kao pouzdanog saradnika u smanjenju ruskog uticaja u Srbiji, kao i pouzdanog zaštitnika najavljene homoseksualne parade. Ne znam šta Boškić Ljotić kaže na to.

Takođe, Dragan Đilas je tada rekao, da bi odmah indirektno optužio svoje zapadne gospodare SAD i EU, to je moj komentar, da nisu dovoljno vršile pritisak na SNS da se otvoreno izjasne i založe za hapšenje Mladića i saradnju sa Hagom. To je govorio Dragan Đilas u američkoj ambasadi.

Posle Prištine, posle Skoplja, posle Brisela, evo ga i u Americi da zagovara rušenje države. Ovo je Dragan Đilas hvalio i govorio da svi demonstranti koji su bacali neke predmete na RTS treba da budu osuđeni na višegodišnju robiju.

Danas Balša tvrdi da je današnja vlast primenila silu, što ni približno nije ovome. Za ovo se zalagao Dragan Đilas. Za ovo se zalagao Vuk Jeremić. Za ovo se zalagao i Boško sada nedavno. Dakle, to je kao da osmorica tuku i ubiju jednog. Oni su se zalagali da se ubije demonstrant Panić. Oni su se zalagali da se sa pet santimetara ubije mladi Zarić, samo zato što je učinio saobraćajni prekršaj. Hvala.

PREDSEDAVAJUĆI: Stavljam na glasanje ovaj predlog.

Zaključujem glasanje: za – 14, protiv – niko, uzdržan – niko.

Konstatujem da Narodna skupština nije prihvatila ovaj predlog.

Narodni poslanik Zoran Živković predložio je da se dnevni red sednice dopuni tačkom – Predlog zakona o izmeni Zakona o finansiranju političkih aktivnosti, koji je podneo Narodnoj skupštini 16. avgusta 2016. godine.

Da li narodni poslanik Zoran Živković želi reč? (Ne.)

Stavljam na glasanje ovaj predlog.

Zaključujem glasanje: za – niko, protiv – niko, uzdržan – niko.

Konstatujem da Narodna skupština nije prihvatila ovaj predlog.

Narodni poslanik Zoran Živković predložio je da se dnevni red sednice dopuni tačkom – Predlog zakona o dopuni Zakona o izboru predsednika Republike, koji je podneo Narodnoj skupštini 1. novembra 2016. godine.

Da li narodni poslanik Zoran Živković želi reč? (Ne.)

Stavljam na glasanje ovaj predlog.

Zaključujem glasanje: za – niko, protiv – niko, uzdržan – niko.

Konstatujem da Narodna skupština nije prihvatila ovaj predlog.

Narodni poslanik Marijan Ristićević predložio je da se dnevni red sednice dopuni tačkom – Predlog odluke o obrazovanju Anketnog odbora Narodne skupštine Republike Srbije radi utvrđivanja činjenica i okolnosti vezanih za izjave Sande Rašković Ivić o Srebrenici i Oluji, koji je podneo Narodnoj skupštini 27. marta 2018. godine.

Da li narodni poslanik Marijan Ristićević želi reč? (Da.)

Izvolite, kolega Ristićeviću.

MARIJAN RISTIĆEVIĆ: Dame i gospodo narodni poslanici, ja ne znam da li Sanda Rašković Ivić sama sebe leči, da li je sama svoj doktor ili sama svoj pacijent. Dakle, pre samo pola sata, u holu Narodne Skupštine izjavila je da je Aleksandar Vučić Pinoče. To je ova gospođa koja pozdravlja nekim čudnim pozdravom pored Boška Ljotića. Nama priziva neke oblike fašizma, nama pripisuje neke oblike fašizma, a stoji pored Boška Ljotića, koji predvodi fašističke falange ovih dana u pokušaju da naudi državi Srbiji. Ja ne znam da li sama sebe leči, a ako to radi, loše radi. Naime, radi se o osobi koja je svojevremeno izjavila da je u Srebrenici počinjen genocid, i time direktno narušila dokument Narodne Skupštine koja je to kvalifikovala kao zločin, ali ne kao i genocid.

Takođe, moram reći za gospodina Ševarlića, da ne propustim, da postoji Zakon o GMO, u kome stoji da je zabranjena proizvodnja i promet genetički modifikovanih organizama na teritoriji Srbije. Zakon, a gospodin Šešelj će vam objasniti da je deklaracija slabiji dokument od zakona. Vi predlažete deklaraciju iako postoji zakon koji to striktno sankcioniše, a deklaracija znači da se zalažemo, a zakon kaže – to ne sme da se desi. Ali, bože moj, postoje razni modifikovani seljaci, pa mogu i to da iznose.

Dakle, ova ista gospođa je za Oluju rekla da je to bila akcija humanitarne prirode. Dakle, za nju je Srebrenica, tamo gde su civili, starci, žene i deca, sigurno evakuisani na bezbednu teritoriju na koju su oni želeli... To se desilo u Srebrenici.

Ja ne pravdam zločin, ali ne mogu ni da ne kažem da je učinjen zločin tri godine oko Srebrenice, a u Srebrenicu su išli Dodik, Tadić i Vučić da se poklone žrtvama.

Ko je išao u Bratunac da se pokloni srpskim žrtvama? Niko. Niko od one druge strane.

Dakle, ova gospođa je tvrdila da je Oluja humanitarna, da su neselektivno ubijani Srbi, žene starije od 90 godina, deca, sve redom etnički čišćeno, a Srebrenicu je proglasila genocidom, i mislim da je vreme da se pozabavi anketni odbor ovim pitanjem, jer nanosi nenadoknadivu štetu državi Srbiji i Srbima u celini. Hvala.

PREDSEDAVAJUĆI: Stavljam na glasanje ovaj predlog.

Zaključujem glasanje: za – 24, protiv – niko, uzdržan – niko.

Konstatujem da Narodna Skupština nije prihvatila ovaj predlog.

Narodni poslanik Zoran Živković predložio je da se dnevni red sednice dopuni tačkom – Predlog zakona o dopuni Zakona o izboru narodnih poslanika, koji je podneo Narodnoj Skupštini 12. januara 2017. godine.

Stavljam na glasanje ovaj predlog.

Zaključujem glasanje: za – 1, protiv – niko, uzdržan – niko.

Konstatujem da ovaj predlog nije prihvaćen.

Narodni poslanik Marijan Rističević predložio je da se dnevni red sednice dopuni tačkom – Predlog odluke o obrazovanju Anketnog odbora Narodne Skupštine Republike Srbije radi utvrđivanja činjenica i okolnosti vezanih za afere povezane sa Aleksandrom Jerkov i vezom sa stranim obaveštajnim organizacijama i špijunskim službama, koji je podneo Narodnoj Skupštini 4. oktobra 2018. godine.

Da li narodni poslanik Marijan Rističević želi reč? (Da.)

Izvolite, kolega Rističeviću.

MARIJAN RISTIČEVIĆ: Dame i gospodo narodni poslanici, radi se o veoma opasnoj pojavi. Ovo je biografija Aleksandre Jerkov koju je sama pisala. U njoj piše da je prošla više obuka, oblika obrazovanja, seminara i treninga CIA o političkom angažovanju.

Dame i gospodo narodni poslanici, možda to vama izgleda beznačajno, meni ne. Radi se o poslaniku koji može u određenim okolnostima da odluči o sudbini Republike Srbije. Zamislite da je odnos 125:125 i Aleksandra Jerkov koja je prošla sve treninge CIA, i koja umnogome osporava državu Srbiju, osporava prisajedinjenjem Banata, Bačke, Baranje i Srema, zamislite takva osoba kada dođe u poziciju da odluči, njen glas o sudbini Srbije, mi smo gotovi. Dakle, za mene nije normalno da neko takav sedi u Parlamentu.

Dame i gospodo, malopre sam dobio aferu vezanu za demonstracije u kojima učestvuje Aleksandra Jerkov. Ovo je taj tekst. Ja sam i ranije tvrdio da na demonstracijama učestvuju političke infrastrukture ove žute opozicije, ali da u tome učestvuju siti, dobro obučeni i napiti. U ovom tekstu stoji da je onaj protest srednjoškolaca namešten i vrlo je jasno, ko želi može to da pročita u ovom časopisu „Nedeljnik“.

Dakle, radi se o političarima koji su pozivali, evo ga nesretni Sergej Trifunović, koji poziva srednjoškolce na to. Dakle, evo ih i srednjoškolci. Pogledajte megafon. Megafon je isti kao i Boškov. Neverovatno. Verovatno su oni podigli srednju školu. A reći ću vam i zašto. Dva privedena, jedan je sin državnog sekretara, bivšeg poslanika Dragosavljevića, koji je bio iz DS-a, pa je bio Tadić, bivši prijatelj Bogićevića, tajkuna, Državni sekretar za rudarstvo. Njegov sin i on su upali u RTS, a majka je ona koja je sedela ispred kordona da dokaže kako je policija uhapsila njenog sina itd. Radi se o funkcionerskim sinovima. Drugi je sin bivšeg urednika BETE. Još nešto, taj isti urednik je bio savetnik Svete Marovića dok je ovaj vršio funkciju predsednika zajedničke države.

Znači, radi se o funkcionerima i njihovim sinovima. I neprihvatljivo je... Naše službe treba da vode računa o tome ko diže našu omladinu i zašto je diže, ko stoji iza toga. Sergej Trifunović, Gajić, izvesni advokat, Boško Obradović, koji je vođa fašističkih falangi. Mi našu omladinu moramo čuvati od takvih i zato tražim da anketni odbor uzme i ove činjenice u razmatranje. Hvala.

PREDSEDAVAJUĆI: Stavljam na glasanje ovaj predlog.

Zaključujem glasanje: za – 23, protiv – niko, uzdržan – niko.

Konstatujem da Narodna skupština nije prihvatila ovaj predlog.

Narodni poslanik Zoran Živković predložio je da se dnevni red sednice dopuni tačkom – Predlog zakona o izmeni Zakona o radu, koji je podneo Narodnoj skupštini 9. decembra 2016. godine.

Stavljam na glasanje ovaj predlog.

Zaključujem glasanje: za – niko, protiv – niko, uzdržan – niko.

Konstatujem da Narodna skupština nije prihvatila ovaj predlog.

Narodni poslanik Marijan Ristićević predložio je da se dnevni red sednice dopuni tačkom – Predlog odluke o obrazovanju Anketnog odbora Narodne skupštine Republike Srbije radi utvrđivanja činjenica i okolnosti vezanih za posete Narodnoj skupštini Republike Srbije određenih ekstremističkih organizacija i pojedinaca, koji je podneo Narodnoj skupštini 27. marta 2018. godine.

Reč ima narodni poslanik Marijan Ristićević.

Izvolite, kolega.

MARIJAN RISTIĆEVIĆ: Poštovani narodni poslanici, čovek koji je na prvu nedelju posta upao u RTS, za mene je pokušao državni udar. Dame i gospodo narodni poslanici, prvo je napao službenicu RIK-a, potom je upao i maltretirao u opštini Pećinci sekretara opštine, zatim je isprebijao novinarke „Pinka“, gađao predsednika Administrativnog odbora, upao u kabinet predsednice Skupštine, pokušao da upadne u REM, upao u policijsku stanicu i pozivao na bunu u Lučanima ili Guči, i na kraju, kada su mu sve tolerisali, upao je po nalogu stranih službi u sam RTS. Da je to uradio u Americi, iz policijske

stanice ne bi izašao. Skinuli bi ga kao goluba da je to probao u demokratskoj Americi. To je mogao da pita Skota, svog prijatelja.

Dakle, radi se o osobi koja sarađuje sa bugarskom Atakom, profašističkom organizacijom. Nije čudo što on sarađuje sa fašističkim organizacijama, već me čudi zašto DS, Jeremić, Marinika Tepić i Aleksandra Jerkov marširaju sa ljotićeuskim falangama.

Takođe, poznato je da je Boško sarađivao sa Pernarom, čiji je deda pitao pošto je srpska krv. U poslednje vreme Boško Obradović ne bira saveznike. Tu je Radnička fronta iz Zagreba koja je došla na protest Boška Ljotića. Radnička fronta, Katarina Peović, kandidatkinja za predsednicu Srbije. Mislim da će to Vojislava Šešelja rastužiti, s obzirom na to da je on ljubitelj Kolinde, ali gospođa pokušava da svrgne Kolindu i to na protestima u Beogradu. Sama kaže – Radnička fronta putuje danas u Beograd da se pridruži protestima protiv Brisela. Super za Boška Obradovića.

Takođe, ovde je Naša stranka iz Tuzle, tako se zove, vodi je Omer Berbić iz kantona Tuzla koji je došao da se bori za prava, za demokratiju i za slobodnu Srbiju. Bolje da se borio da se otkriju ubice mladih vojnika koji su prolazili kroz Tuzlu, koje su na surovi način likvidirali pripadnici bošnjačke armije. Bolje da je to uradio.

Međutim, poznato je da Boško Obradović ne bira saveznike, od Skota, Atake, Pernara, Radničke fronte, Omera Begića, muslimanske braće itd. Mislim da treba RTS da se formira anketni odbor i da ispita sve ove moje navode i da nadležnim organima predloži adekvatne mere.

PREDSEDAVAJUĆI: Stavljam na glasanje ovaj predlog.

Zaključujem glasanje: za – 14, protiv – niko, uzdržan – niko.

Konstatujem da Narodna skupština nije prihvatila ovaj predlog.

Narodni poslanik Aleksandar Martinović, na osnovu člana 92. stav 2. član 157 stav 2, član 170. i član 192. Poslovnika Narodne skupštine, predložio je da se obavi:

1. zajednički načelni pretres o: Predlogu zakona o zdravstvenom osiguranju, Predlogu zakona o zdravstvenoj zaštiti, Predlogu zakona o predmetima opšte upotrebe, Predlogu zakona o izmenama i dopunama Zakona o supstancama koje se koriste u nedozvoljenoj proizvodnji opojnih droga i psihotropnih supstanci i Predlogu zakona o izmenama i dopunama Zakona o bezbednosti saobraćaja na putevima;

2. zajednički jedinstveni pretres o: Predlogu zakona o potvrđivanju Akta o osnivanju Azijske infrastrukturne investicione banke, Predlogu zakona o potvrđivanju Sporazuma između Vlade Republike Srbije i Vlade Republike Litvanije o saradnji u borbi protiv kriminala, Predlogu odluke o izmenama Odluke o izboru članova i zamenika članova odbora Narodne skupštine

Republike Srbije i Predlogu odluke o izboru predsednika Komisije za hartije od vrednosti.

Da li narodni poslanik Aleksandar Martinović želi reč? (Ne.)

Stavljam na glasanje ovaj predlog.

Zaključujem glasanje: za – 129, protiv – niko, uzdržan – niko, od ukupno 148 poslanika.

Konstatujem da je Narodna skupština većinom glasova prihvatila ovaj predlog.

Narodni poslanik Marija Obradović, na osnovu člana 92. stav 2, a u skladu sa članom 157. stav 7. Poslovnika Narodne skupštine, predložila je da se pretres u pojedinostima o Predlogu zakona o izmenama i dopunama Zakona o bezbednosti saobraćaja na putevima obavi odmah po završetku načelnog pretresa tog predloga zakona.

Da li narodni poslanik Marija Obradović želi reč? (Ne.)

Stavljam na glasanje ovaj predlog.

Zaključujem glasanje: za – 131, protiv – četiri, od ukupno 147 narodnih poslanika.

Konstatujem da je Narodna skupština većinom glasova prihvatila ovaj predlog.

Narodni poslanik Marija Obradović, na osnovu člana 92. stav 2, a u skladu sa članom 93. stav 2. Poslovnika Narodne skupštine, predložila je da se Predlog zakona o izmenama i dopunama Zakona o bezbednosti saobraćaja na putevima, koji je podnela po hitnom postupku, razmatra kao 5. tačka dnevnog reda.

Da li narodni poslanik Marija Obradović želi reč? (Ne.)

Stavljam na glasanje ovaj predlog.

Zaključujem glasanje: za – 132, protiv – jedan, uzdržan – niko, od ukupno 149 narodnih poslanika.

Konstatujem da je Narodna skupština većinom glasova prihvatila ovaj predlog.

Pošto smo se izjasnili o predlozima za stavljanje na dnevni red sednice akata po hitnom postupku, predlozima za dopunu dnevnog reda, o predlogu za spajanje rasprave, predlogu za vođenje pretresa u pojedinostima odmah po završetku načelnog pretresa pojedinog predloga zakona i o predlogu za promenu redosleda pojedinih tačaka predloženog dnevnog reda, na osnovu člana 93. stav 3. Poslovnika Narodne skupštine, stavljam na glasanje predlog dnevnog reda u celini.

Zaključujem glasanje: za – 133, protiv – 12, uzdržan – niko, od ukupno 149 narodnih poslanika.

Konstatujem da je Narodna skupština većinom glasova utvrdila dnevni red Treće sednice Prvog redovnog zasjedanja Narodne skupštine Republike Srbije u 2019. godini.

D n e v n i r e d:

1. Predlog zakona o zdravstvenom osiguranju, koji je podnela Vlada
2. Predlog zakona o zdravstvenoj zaštiti, koji je podnela Vlada
3. Predlog zakona o predmetima opšte upotrebe, koji je podnela Vlada
4. Predlog zakona o izmenama i dopunama Zakona o supstancama koje se koriste u nedozvoljenoj proizvodnji opojnih droga i psihotropnih supstanci, koji je podnela Vlada
5. Predlog zakona o izmenama i dopunama Zakona o bezbednosti saobraćaja na putevima, koji je podnela narodni poslanik Marija Obradović
6. Predlog zakona o potvrđivanju Akta o osnivanju Azijske infrastrukturne investicione banke, koji je podnela Vlada
7. Predlog zakona o potvrđivanju Sporazuma između Vlade Republike Srbije i Vlade Republike Litvanije o saradnji u borbi protiv kriminala, koji je podnela Vlada
8. Predlog odluke o izmenama Odluke o izboru članova i zamenika članova odbora Narodne skupštine Republike Srbije, koji je podnela Poslanička grupa Srpska napredna stranka
9. Predlog odluke o izboru predsednika Komisije za hartije od vrednosti, koji je podneo Odbor za finansije, republički budžet i kontrolu trošenja javnih sredstava.

Prelazimo na rad po utvrđenom dnevnom redu sednice.

Prelazimo na tačke 1–5 dnevnog reda: PREDLOG ZAKONA O ZDRAVSTVENOM OSIGURANJU, PREDLOG ZAKONA O ZDRAVSTVENOJ ZAŠTITI, PREDLOG ZAKONA O PREDMETIMA OPŠTE UPOTREBE, PREDLOG ZAKONA O IZMENAMA I DOPUNAMA ZAKONA O SUPSTANCAMA KOJE SE KORISTE U NEDOZVOLJENOJ PROIZVODNJI OPOJNIH DROGA I PSIHOTROPNIH SUPSTANCI I PREDLOG ZAKONA O IZMENAMA I DOPUNAMA ZAKONA O BEZBEDNOSTI SAOBRAĆAJA NA PUTEVIMA (zajednički načelni pretres).

Saglasno članu 90. stav 1. Poslovnika Narodne skupštine, obaveštavam vas da je pozvan da sednici prisustvuje dr Zlatibor Lončar, ministar zdravlja, sa saradnicima.

Saglasno odluci Narodne skupštine da se obavi zajednički načelni pretres o predlozima zakona iz dnevnog reda po tačkama od prve do pete, a pre

otvaranja zajedničkog načelnog pretresa, podsećam vas da, prema članu 97. Poslovnika Narodne skupštine ukupno vreme rasprave za poslaničke grupe iznosi pet časova, kao i da se ovo vreme raspoređuje na poslaničke grupe srazmerno broju narodnih poslanika, članova poslaničke grupe.

Molim poslaničke grupe, ukoliko to već nisu učinile, da odmah podnesu prijave za reč sa redosledom narodnih poslanika.

Saglasno članu 157. stav 2. Poslovnika Narodne skupštine, otvaram zajednički načelni pretres o: Predlogu zakona o zdravstvenom osiguranju, Predlogu zakona o zdravstvenoj zaštiti, Predlogu zakona o predmetima opšte upotrebe, Predlogu zakona o izmenama i dopunama Zakona o supstancama koje se koriste u nedozvoljenoj proizvodnji opojnih droga i psihotropnih supstanci i Predlogu zakona o izmenama i dopunama Zakona o bezbednosti saobraćaja na putevima.

Da li predstavnik predlagača želi reč? (Da.)

Reč ima ministar Lončar.

Izvolite.

ZLATIBOR LONČAR: Uvaženi predsedavajući, dame i gospodo narodni poslanici, poštovani građani Republike Srbije, velika mi je privilegija biti danas ovde pred vama i predstavljati predloge zakona o zdravstvenom osiguranju, zakona o zdravstvenoj zaštiti, zakona o predmetima opšte upotrebe i zakona o izmenama i dopunama Zakona o supstancama koje se koriste u nedozvoljenoj proizvodnji, opojnih droga i psihotropnih supstanci, koje je podnela Vlada u načelu.

Dozvolite mi da posebno istaknem značaj donošenja dva tzv. krovna zakona u oblasti zdravstva, a to su zakon o zdravstvenom osiguranju i zakon o zdravstvenoj zaštiti. Uveren sam da ćete prepoznati našu želju kao predlagača ovih zakona da zdravstveni sistem Srbije, u koji se poslednjih pet godina ulaže daleko više nego ikada ranije, učinimo još kvalitetnijim, bržim i efikasnijim.

Ne zadovoljavamo se postignutim i ocenama međunarodno priznatih faktora o napretku našeg zdravstvenog sistema, već nam je namera, ali i obaveza prema građanima Srbije, da kvalitetna zdravstvena usluga bude jednako dostupna u svim delovima naše države.

Potrudicu se da vam u sledećih nekoliko minuta predstavim najznačajnije elemente navedenih zakona.

Zakon o zdravstvenoj zaštiti. Osnovni razlog donošenja zakona o zdravstvenoj zaštiti je potreba da se ova oblast detaljnije pravno uredi i uskladi sa izmenjenim društveno-ekonomskim odnosima i novinama u sistemu zdravstvene zaštite u odnosu na period donošenja prethodnog zakona o zdravstvenoj zaštiti iz 2005. godine, a u skladu sa Ustavom Republike Srbije kao osnovnim pravnim okvirom za uređenje i obezbeđenje sistema u oblasti zdravstva.

Nakon proteka više od decenije i svih promena koje su se desile u oblasti sistema zdravstva pojavila se potreba da se oblast zdravstva reformiše radi jasnijeg sagledavanja svih relevantnih činilaca koji ih prate. Najznačajnije izmene postojećeg zakona su sledeće.

U grupacije stanovništva obuhvaćene društvenom brigom za zdravlje uvedene su tri nove kategorije stanovništva, i to: mlade nezaposlene osobe koje se nalaze na školovanju, a najviše do navršених 26 godina života, lica sa statusom boraca, izbegla, odnosno lica prognana iz bivših republika SFRJ, kao i raseljena lica koja su nezaposlena i sa niskim mesečnim prihodima, a koja imaju boravište na teritoriji Republike Srbije, lica kojima se obezbeđuje, sem obavezne, i preporučena imunizacija i žrtve terorizma.

Plan razvoja zdravstvene zaštite donosi Vlada.

U opštem interesu, u zdravstvenu zaštitu uvode se, a finansira se iz sredstava Republičkog fonda za zdravstveno osiguranje: sprovođenje ciljanih preventivnih pregleda, odnosno skrininga, upravljanje medicinskim otpadom u zdravstvenim ustanovama u javnoj svojini, obezbeđivanje zdravstvenih specijalističkih studija i užih zdravstvenih specijalističkih studija zdravstvenih radnika i zdravstvenih saradnika zaposlenih u zdravstvenim ustanovama u javnoj svojini, obezbeđivanje kadra radi zamene odsutnih izabranih lekara za vreme trajanja specijalizacija, osiguranje imovine i kolektivno osiguranje zaposlenih u zdravstvenim ustanovama u javnoj svojini od posledica nesrećnog slučaja, osiguranje u slučaju teže bolesti i hirurške intervencije, kao i osiguranje odgovornosti prema trećim licima u zdravstvenim ustanovama u javnoj svojini, tekuće održavanje objekata i prostorija i tekuće servisiranje medicinske, nemedicinske opreme, prevoznih sredstava i opreme u oblasti integrisanog zdravstvenog informacionog sistema zdravstvenih ustanova u javnoj svojini.

Sredstva za organizovanje i sprovođenje redovne spoljne provere kvaliteta stručnog rada obezbeđuju se kod nadležne komore zdravstvenih radnika.

Osnivači zdravstvenih ustanova u javnoj svojini su Republika Srbija, odnosno AP za zdravstvene ustanove na teritoriji AP, a za apoteke osnivač je jedinica lokalne samouprave.

Uvodi se zdravstveni centar kao vrsta zdravstvene ustanove.

Zdravstvena ustanova može se osnovati u skladu sa propisima kojima se uređuje javno-privatno partnerstvo.

Zdravstvena ustanova se upisuje u registar Agencije za privredne registre umesto dosadašnjeg upisa u registar suda.

Olakšani su uslovi za osnivanje privatne prakse, i to na sledeće načine: mogućnost osnivanja uže specijalističke ordinacije. Poliklinika se može osnovati za najmanje dva oblika privatne prakse, osim apoteke. Privatna praksa može privremeno prestati sa obavljanjem zdravstvenih delatnosti u trajanju ne

dužem od pet godina, umesto dosadašnjih 12 meseci. Ukoliko je osnivač privatne prakse privremeno odsutan zbog privremene sprečenosti za rad, stručnog usavršavanja, ostvarivanja prava iz radnog odnosa i slično, privatna praksa može nastaviti sa radom najduže pet godina, ukoliko obezbedi odgovarajući kadar. Privatna praksa nije u obavezi da obezbedi stalno dostupan sanitetski prevoz.

Zatim, unapređene su odredbe koje se odnose na prekovremeni rad. Predviđeno je da se može zaključiti ugovor o dopunskom radu sa poslodavcem sa kojim zaposleni ima zaključen ugovor o radu sa punim radnim vremenom, kao i najviše tri ugovora o dopunskom radu sa drugim poslodavcem.

Dom zdravlja, u javnoj svojini, osniva Republika Srbija, a na teritoriji autonomne pokrajine autonomna pokrajina u skladu sa zakonom i planom mreže. Dom zdravlja mora obezbediti zdravstvenu zaštitu iz oblasti dentalne medicine, laboratorijsku i drugu dijagnostiku, samostalno ili preko druge zdravstvene ustanove, odnosno privatne prakse u skladu sa zakonom i planom mreže. U domu zdravlja može se obavljati delatnost medicine rada i druga specijalističko-konsultativna delatnost, kao i apotekarska delatnost. Dom zdravlja obezbeđuje sanitetski prevoz, kao i prevoz pacijenata na dijalizu, samostalno ili preko druge zdravstvene ustanove, u skladu sa zakonima i planom mreže.

Zavod za plućne bolesti i tuberkulozu, zavod za gerijatriju i palijativno zbrinjavanje i zavod za palijativno zbrinjavanje mogu imati stacionar u svom sastavu.

Zakon predviđa nove vrste zdravstvenih ustanova: zdravstvenu ustanovu – polikliniku, zavod za laboratorijsku dijagnostiku, zavod za palijativno zbrinjavanje i zavod za radiološku dijagnostiku.

Bolnica može imati organizacione jedinice izvan svog sedišta. Olakšani su minimalni uslovi za specijalnu bolnicu, koja nema obavezu da obavlja farmaceutsku delatnost, laboratorijsku, radiološku i drugu dijagnostiku, a što može obezbediti preko druge zdravstvene ustanove.

Plan razvoja kadrova u zdravstvu se donosi u skladu sa planom upisa na fakultete i škole zdravstvene struke, uz saglasnost ministra nadležnog za poslove obrazovanja, čime se Ministarstvo zdravlja uključuje u donošenje upisne politike u ovoj obrazovnoj ustanovi.

Uslovi za imenovanje direktora su izmenjeni. Definisana je stručna sprema za direktora, koji može biti zdravstveni radnik, i to doktor medicine, doktor dentalne medicine, farmaceut, odnosno farmaceut medicinski biohemičar ili lice koje ima visoko obrazovanje iz oblasti pravnih i ekonomskih, odnosno organizacionih nauka na akademskim master studijama, najmanje pet godina radnog staža kao rukovodilac zdravstvene ustanove, odnosno rukovodilac organizacione jedinice u zdravstvenoj ustanovi.

Svi članovi upravnog i nadzornog odbora moraju imati visoko obrazovanje na akademskim master studijama. Većina članova upravnog i nadzornog odbora predlaže se od strane osnivača. Zaposleni u zdravstvenim ustanovama iz plana mreže može biti samo član jednog organa upravljanja, odnosno samo jednog stručnog organa u toj zdravstvenoj ustanovi.

Izvršena je izmena stručnih zvanja, i to doktor dentalne medicine, u skladu sa direktivom o regulisanim profesijama i dodat je mr farmacije pored diplomiranog farmaceuta.

Specijalizacija iz deficitarnih grana može se odobriti kako nezaposlenim zdravstvenim radnicima, tako i zaposlenima na određeno vreme.

Troškove kontinuirane edukacije plaća nadležna komora zdravstvenih radnika, odnosno poslodavac, odnosno zdravstveni radnik.

Odredbe koje se odnose na apotekarsku delatnost implementirane su u Nacrt zakona o zdravstvenoj zaštiti i čine njen sastavni deo.

Predstaviću vam ukratko najznačajnije elemente zakona o osiguranju. Osnovni razlog za donošenje novog zakona o zdravstvenom osiguranju jeste unapređenje sistema zdravstvenog osiguranja, koji je i ovim zakonom...

PREDSEDAVAJUĆI: Gospodine ministre, samo podesite mikrofona da vas kolege poslanici čuju. Hvala vam.

ZLATIBOR LONČAR: Naime, izvršeno je, najpre, usklađivanje sa drugim propisima koji utiču na organizaciju i sprovođenje obaveznog zdravstvenog osiguranja iz oblasti rada, lekova, medicinskih sredstava, zaštite stanovništva od zaraznih bolesti, sporta, upravnog postupka, inspeksijskog nadzora, kao i iz oblasti zaštite podataka o ličnosti.

Ovim zakonom uređuje se sistem zdravstvenog osiguranja u potpunosti, a što podrazumeva kako obavezno zdravstveno osiguranje, tako i dobrovoljno zdravstveno osiguranje, što dosada nije bio slučaj.

Takođe, prošireni su osnovi osiguranja i obim prava iz obaveznog zdravstvenog osiguranja, uvedena je doplata za zdravstvene usluge, lekove, medicinsku rehabilitaciju i medicinska sredstva.

Unapređen je postupak kontrole zaključenih ugovora povodom ostvarivanja prava na zdravstvenu zaštitu, kao i postupak centralizovanih javnih nabavki.

Preciznije je uređen postupak arbitraže, postupak imenovanja, odnosno razrešenja organa upravljanja Republičkog fonda za zdravstveno osiguranje, a predložena su i veća ovlašćenja Ministarstva u delu normativne aktivnosti.

Najznačajnija nova rešenja su sledeća: uvode se novi osnovi osiguranja za poljoprivrednike radi preciznijeg definisanja za lica koja obavljaju poslove javnog beležnika i javnog izvršitelja radi prepoznavanja specifičnosti ovih profesija koje su bitne u sistemu obaveznog zdravstvenog osiguranja, za lica koja primaju penziju ili invalidninu isključivo od stranog nosioca osiguranja a

imaju prebivalište ili boravište, odnosno stalno su nastanjeni ili privremeno borave u Republici Srbiji, za žrtve terorizma, kao i za borce kojima je status borca utvrđen u skladu sa propisima o zaštiti boraca.

Data je mogućnost da se preduzetnik kome je prestalo svojstvo osiguranika zbog privremenog odjavljivanja delatnosti, kao i supružnik, odnosno vanbračni partner kome miruju prava i obaveze zbog upućivanja drugog supružnika, vanbračnog partnera na rad u inostranstvo, uključi obavezno zdravstveno osiguranje radi obezbeđivanja prava iz obaveznog zdravstvenog osiguranja za sebe i članove uže porodice.

Definisan je paket zdravstvenih usluga obuhvaćen obaveznim zdravstvenim osiguranjem, a to su zdravstvene usluge koje su utvrđene nomenklaturom zdravstvenih usluga i cenovnikom zdravstvenih usluga koje se obezbeđuju iz sredstava obaveznog zdravstvenog osiguranja.

Proširen je obim prava iz obaveznog zdravstvenog osiguranja u smislu da sva odrasla osigurana lica imaju pravo na preventivne i ostale preglede u vezi sa planiranjem porodice, čime se podstiče populaciona politika Vlade.

Predviđeno je da se osiguranim licima može obezbediti imunizacija i hemiprofilaksa koja je preporučena prema propisima kojima se uređuje zaštita stanovništva od zaraznih bolesti pod uslovima utvrđenim novim zakonom.

Data je mogućnost produženja prava na naknadu zarade za vreme privremene sprečenosti za rad zbog nekog člana uže porodice, deteta do navršenih 18 godina života, kada visina naknade zarade iznosi 100% od osnova za naknadu, čime se utiče na poboljšanje materijalnog i socijalnog položaja porodice, u kojoj dete do navršene osamnaeste godine života ima teško oštećeno zdravstveno stanje.

Obezbeđena je naknada troškova prevoza posmrtnih ostataka osiguranog lica do mesta prebivališta u slučaju uzimanja organa radi presađivanja, s obzirom na to da se na taj način, u slučaju tog humanog čina, materijalno dodatno ne opterećuju porodice.

Prošireno je pravo kod osiguranih lica, žena kojima je izvršena mastektomija jedne ili obe dojke, što doprinosi kako boljem psihičkom, tako i zdravstvenom stanju žene nakon izvršene mastektomije.

Data je mogućnost doplate osiguranom licu za pružene zdravstvene usluge, lekove, medicinsku rehabilitaciju i medicinska sredstva na taj način što se daje osnov za doplatu pojedinačnih slučajeva, kao i za mogućnost uvođenja novih proizvoda dobrovoljnog zdravstvenog osiguranja.

Predložen je duži vremenski period od 12 meseci za obračun osnova za naknadu zarada koje se isplaćuju iz sredstava obaveznog zdravstvenog osiguranja, a to je da osnov za naknadu zarade čini prosečna zarada koju je osiguranik ostvario u prethodnih 12 meseci pre meseca u kojem je nastupila privremena sprečenost za rad, kako bi se racionalnije koristila sredstva

obaveznog zdravstvenog osiguranja, odnosno onemogućile zloupotrebe od strane poslodavca i osiguranika.

U slučaju kada nisu uplaćeni dospeli doprinosi za zdravstveno osiguranje, osim hitne medicinske pomoći predloženo je da i troškove palijativnog zbrinjavanja, sprovođenja obaveznog skrininga u skladu sa nacionalnim programom, kao i obaveznu imunizaciju prema propisima koji se utvrđuju, zaštitu stanovništva od zaraznih bolesti snosi Republički fond za zdravstveno osiguranje, čime je proširen krug zdravstvenih usluga koje se obezbeđuju iz sredstava obaveznog zdravstvenog osiguranja osiguranim licima, kada nije uplaćen dospeli doprinos kao uslov za ostvarivanje prava iz obaveznog zdravstvenog osiguranja.

Prepoznat je značaj preventivnih pregleda na taj način što je predviđeno da se osiguranim licima na teret sredstava obaveznog zdravstvenog osiguranja obezbeđuju skrining pregledi prema odgovarajućim nacionalnim programima u celosti, sredstva obaveznog zdravstvenog osiguranja u cilju prepoznavanja značaja preventivnih pregleda za zdravstveno stanje pojedinaca, odnosno odazivanje na skrining preglede.

Predviđeno je učešće osiguranih lica u troškovima zdravstvene zaštite samo u slučaju neopravdanog izostanka sa skrining pregleda, jer se osigurano lice poziva više puta u okviru jednog ciklusa. Ukoliko osigurano lice koje je neopravdano izostalo sa skrining pregleda kasnije oboli od bolesti za koju je bio organizovan skrining, učestvuje u troškovima daljeg lečenja od te bolesti, za razliku od osiguranog lica koje se odazvalo pozivu na skrining i koje u slučaju kasnijeg obolevanja od bolesti za koje je bio organizovan skrining ne učestvuje u troškovima zdravstvene zaštite, već sve troškove snosi RFZO.

Produžen je period za koji izabrani lekar može utvrditi dužinu privremene sprečenosti za rad osiguranika. Umesto dosadašnjih 30, predloženo je 60 dana. Na taj način je dodatno prepoznata uloga izabranog lekara s jedne strane, a s druge, osiguranom licu je olakšano ostvarivanje ovog prava, ali je ostalo nepromenjeno rešenje u pogledu isplatioca naknade zarade za taj period. Do 30 dana sredstva obezbeđuje poslodavac, a od 31. dana sredstva obezbeđuje RFZO, osim u slučajevima predviđenim zakonom.

Osiguranim licima je omogućeno da u slučaju potrebe budu upućeni na stacionarno lečenje neposredno od strane lekara specijaliste koji ga leči, a ne samo od izabranog lekara, čime je osiguranom licu pojednostavljen postupak ostvarivanja prava na zdravstvenu zaštitu za stacionarno lečenje.

Zakonom je predviđeno formiranje jedinstvene liste čekanja, koju ustrojava i vodi RFZO.

Detaljno je uređeno dobrovoljno zdravstveno osiguranje kao deo zdravstvenog osiguranja u Republici Srbiji.

Stvoren je pravni osnov po kojem RFZO može u skladu sa propisima koji uređuju javno-privatno partnerstvo da zaključi ugovor povodom ostvarivanja prava na zdravstvenu zaštitu i sa pravnim licima, odnosno preduzetnikom, kao i javno-privatnim partnerstvom.

Predložena je dvostепенost u postupku kontrole sprovođenja zaključenih ugovora između RFZO sa zdravstvenim osiguranjem davalaca zdravstvenih usluga, kao i mogućnost vođenja upravnog spora, na koji način se doprinosi boljoj zaštiti kako RFZO, tako i davalaca zdravstvenih usluga.

Utvrđeni su precizni rokovi za podnošenje zahteva za zaključivanje sporazuma o arbitraži i predložena rešenja spora putem stalne arbitraže ili ad hok arbitraže, na koji način se otklanjanju uočene nedoumice u pogledu rešavanja sporova i na ovaj način omogućava se brže sprovođenje arbitraže. Omogućeno je zdravstvenim ustanovama van plana mreže, kao i privatnoj praksi sa kojom RFZO ima zaključen ugovor povodom ostvarivanja prava na zdravstvenu zaštitu, da u njihovo ime i za njihov račun RFZO sprovodi poslove centralizovanih javnih nabavki uz njihovu saglasnost.

Precizno je uređen postupak imenovanja i razrešenja organa upravljanja RFZO, kao i materije rodnopravnih odnosa u RFZO.

Želeo bih da vas upoznam sa razlozima za donošenje zakona o predmetima opšte upotrebe i kratkim obrazloženjem ovog zakona.

Potpisivanjem Sporazuma o stabilizaciji i pridruživanju između EU i Republike Srbije priznaje se važnost usklađivanja nacionalnog zakonodavstva Republike Srbije sa pravnim tekovinama EU, kao i implementacija istih u cilju usaglašavanja standarda zaštite potrošača u Republici Srbiji, a sve sa krajnjim ciljem valjanog funkcionisanja tržišne ekonomije.

Pre početka rada na tekstu novog zakona o predmetima opšte upotrebe urađena je analiza oblasti, kako u smislu stepena primene važećeg zakonodavstva u oblasti problema koji nastaju u primeni, tako i u smislu stepena usklađenosti u oblasti predmeta opšte upotrebe sa evropskim zakonodavstvom.

Predloženim zakonskim rešenjima otkloniće se nedorečenost i nejasnoća važećeg Zakona o zdravstvenoj ispravnosti predmeta opšte upotrebe, te će se omogućiti usklađivanje ove oblasti sa zakonodavstvom EU u znatnoj meri. Takođe, novim zakonskim rešenjem zameniće se važeći propisi u ovoj oblasti koji su na određeni način institucionalno zastareli, pre svega sa aspekta njihove efikasne primene, te nedovoljno usaglašeni, odnosno neusaglašeni sa novim načinima i naučnim saznanjima.

Donošenjem važećeg zakona o zdravstvenoj ispravnosti predmeta opšte upotrebe decembra 2011. godine pojedine grupe predmeta opšte upotrebe, koje su tradicionalno bile predmet sanitarnog nadzora i predmet uređenja ovog propisa, neopravdano su izostavljene iz Zakona o zdravstvenoj ispravnosti predmeta opšte upotrebe. To je za posledicu imalo da je duvan prestao da se

kontrolišu u pogledu kontaminacije ostataka zagađujućih supstanci iz životne sredine i da su sredstva za održavanje higijene u domaćinstvu, u industriju, uključujući i ona koja se koriste u proizvodnji i stavljanju hrane u promet, dezinfekciona sredstva i biocidi za upotrebu u domaćinstvu, takođe prestala da se kontrolišu u pogledu zdravstvene ispravnosti u proizvodnji, kao i prilikom uvoza radi isporuke na tržište Republike Srbije.

Novim zakonom o predmetima opšte upotrebe postiže se to da će se stvoriti potpuniji pravni osnov za transponovanje EU propisa koji se odnose na zdravstvenu ispravnost ili bezbednost predmeta opšte upotrebe i zahteva koje ovi predmeti moraju da ispunjavaju prilikom isporuke na tržište, odgovornosti subjekata u poslovanju za ispunjenost propisanih zahteva u zavisnosti od momenta u lancu snabdevanja, a sa krajnjim ciljem osiguranja visokog nivoa zaštite života i zdravlja ljudi. Unapređenje slobodnog kretanja ovih proizvoda između naše zemlje i države članice EU, kao i drugih zemalja, uz odgovarajući nivo stručnog nadzora nad primenom zakona otklanja svaku sumnju na postojanje bilo kakve barijere u slobodnom kretanju robe i kapitala.

Prethodno izostavljene grupe predmeta opšte upotrebe, kao što su duvanski proizvodi, pribor za pušenje i sredstva za održavanje higijene u domaćinstvu, uključujući i ona koja se koriste u proizvodnji i stavljanju hrane u promet, dezinfekciona sredstva i biocidi za upotrebu u domaćinstvu, biće ponovo obuhvaćeni adekvatnom kontrolom zdravstvene ispravnosti, odnosno bezbednosti u svim fazama proizvodnje i prometa u cilju zaštite života stanovništva.

Ovo zakonsko rešenje uvodi obavezu prijavljivanja ozbiljnih neželjenih efekata nastalih korišćenjem pojedinih grupa predmeta opšte upotrebe, kao što su kozmetički proizvodi. Tako prikupljene informacije o neželjenim efektima Ministarstvo će koristiti za svrhu analize tržišta, tržišnog nadzora, kao i za svrhu informisanja potrošača.

U odnosu na važeći zakon o zdravstvenoj ispravnosti predmeta opšte upotrebe, ovo zakonsko rešenje ne uvodi velike novine u smislu obaveze subjekata poslovanja sa predmetima opšte upotrebe, već su obaveze konkretnije i jasnije, kako u smislu dokumentacije kojom isti dokazuju zdravstvenu ispravnost ili bezbednost proizvoda, tako i u smislu postupanja u svrhu dokazivanja pomenutih navoda sa krajnjim ciljem da se dostigne bezbednost i zaštita zdravlja potrošača, odnosno isporuka na tržište zdravstvene ispravnosti ili bezbednost predmeta opšte upotrebe.

Ovim zakonom se daju jasne definicije pojedinih pojmova, pa se očekuje da će isti biti lakše razumljiv za sve subjekte u poslovanju predmeta opšte upotrebe, što je zasigurno pozitivan efekat ovog propisa.

Ostalo mi je još da vas ukratko upoznam sa Predlogom zakona o izmenama i dopunama Zakona o supstancama koje se koriste u nedozvoljenoj proizvodnji opojnih droga i psihotropnih supstanci.

Budući da Zakon o supstancama koje se koriste u nedozvoljenoj proizvodnji opojnih droga i psihotropnih supstanci nije u potpunosti usklađen sa propisima EU, koji uređuju oblast prekursora, kao i da nije u potpunosti usklađen sa nacionalnim propisima donetim posle 2005. godine, primenjene su izmene i dopune Zakona o prekursorima.

Izmenama i dopunama Zakona o prekursorima uspostavlja se sistem sledljivosti, koji se ogleda kroz mogućnost praćenja prekursora u svim fazama proizvodnje, prerade ili prometa, u saradnji sa MUP-om i Upravom carina i, sledstveno tome, moguće je adekvatno izveštavanje Međunarodnog biroa za kontrolu narkotika. Takođe, značajni ciljevi će se postići putem uspostavljanja sistema brze provere pre izvoza prekursora kojim će se unaprediti razmena informacija o potencijalnim rizicima vezanim za prekursore, tj. o njihovoj eventualnoj zloupotrebi u proizvodnji droga i psihotropnih supstanci.

Važno je naglasiti da nova zakonska rešenja olakšavaju poslovanje pravnim licima u sledećim segmentima. Smanjuje se broj dokaza, odnosno dokumentacije koja je potrebna za dobijanje odgovarajućih dozvola za proizvodnju, odnosno promet prekursora. Rok za izdavanje dozvole za proizvodnju, odnosno promet prekursora posle dostavljanja potpune dokumentacije skraćuje se sa 90 na 60 dana, a rok za izmenu i obnovu dozvole definiše se kao rok od 30 dana.

Poslove lica odgovornog za proizvodnju, odnosno promet prekursora može da obavlja i lice sa završenim fakultetom tehnološke struke. Dozvoljava se promet na malo prekursorima treće kategorije u skladu sa propisima koji uređuju oblast hemikalija, biocidnih proizvoda i predmeta opšte upotrebe, kao i prekursorima čvrste kategorije u skladu sa propisima koji uređuju oblast lekova, zdravstvene zaštite ljudi i zdravstvene zaštite životinja.

Pravna lica koja imaju dozvolu za proizvodnju lekova ili dozvolu za promet lekova na veliko izdatu od Ministarstva, odnosno ministarstva nadležnog za poslove veterine, mogu na osnovu te dozvole da vrše proizvodnju odnosno promet prekursora četvrte kategorije. Lekovi koji sadrže prekursore prve kategorije su efedrin, pseudoefedrin, norepinefrin ili njihove soli. Precizno se definiše da se dozvola može izdavati za jednu supstancu iz prve ili četvrte kategorije prekursora, odnosno za najviše dve supstance iste kategorije prekursora, drugo lice treće kategorije, kao i da se za izdavanje dozvole plaća republička administrativna taksa.

To bi bilo, u najkraćem, vezano za ova četiri zakona.

Zamoliću samo da mi dozvolite da pročitam, vezano i za četvrti zakon iz Ministarstva finansija, a to je Predlog zakona o potvrđivanju akta o osnivanju Azijske infrastrukturne investicione banke.

Pred vama se nalazi Predlog zakona o potvrđivanju Akta o osnivanju Azijske infrastrukturne investicione banke i želeo bih da napomenem osnovne informacije o Azijskoj infrastrukturnoj investicionoj banci. Osnovana je na inicijativu Narodne Republike Kine 2015. godine, kada je 57 članica potpisalo akt o pristupanju, odnosno prihvatilo akt o osnivanju, od kojih su 37 država regionalni članovi banke, a 20 neregionalni. Banka je počela sa radom u januaru 2016. godine, kao relativno nova multilateralna razvojna banka sa kapitalom od sto milijardi američkih dolara. Prvobitno je osnovana da bude regionalna finansijska institucija, ali joj je pristupio veliki broj članica izvan azijskog pacifičkog regiona, kao što su Velika Britanija, Nemačka, Francuska, Italija, Holandija, Španija i druge, tako da banka ima međunarodni karakter i trenutno broji 93 države članice. Sedište banke je u Peking.

Svrha AIB je da podstiče i održava ekonomski razvoj, stvara bogatstvo i poboljšava povezanost infrastrukture u Aziji, investiranje u infrastrukturu i druge proizvodne sektore, kao i da podstiče regionalnu saradnju i partnerstvo, blisko sarađuje sa drugim multilateralnim i bilateralnim razvojnim institucijama.

PREDSEDAVAJUĆI: Gospodine ministre, to je druga rasprava i dolazi na red posle ove. Zahvaljujem.

Reč ima predlagač, narodni poslanik Marija Obradović.

Izvolite.

MARIJA OBRADOVIĆ: Hvala.

Poštovani narodni poslanici, vi ste, kao i šira javnost, putem medija upoznati sa nezadovoljstvom jednog broja naših građana koji se bave poljoprivredom i poslednjih dana sa pravom su uznemireni povodom izmena Zakona o bezbednosti saobraćaja na putevima, a koje smo u ovom visokom domu usvojili pre tačno godinu dana, što bi značilo da 3. aprila stupaju na snagu odredbe tog zakona.

Ma koliko se mi trudili da uskladimo ekonomsku moć i normalne životne uslove građana sa obavezama koje svakodnevno utvrđujemo kroz brojne zakone, sa namerom da se osigura veća bezbednost građana, uvereni smo da su ove izmene zakona pre godinu dana, kada smo ih i usvojili, bile apsolutno kvalitetne, ali se ispostavilo da u jednom svom delu one predstavljaju značajan teret za ono za šta se iz dana u dan borimo da sačuvamo i ono u čemu treba velika pomoć, gde nam je prioritet da povratimo selo u Srbiji i da sačuvamo seljake.

Vodeći se na prvom mestu interesima i glasom srpskog seljaka, na današnjoj sednici ću izneti predlog kojim može da se reši ovaj problem koji je

značajan za egzistenciju i svakodnevni život ljudi na selu, a posebno poljoprivrednika.

Naime, pred nama se nalazi Predlog zakona o izmenama i dopunama Zakona o bezbednosti saobraćaja na putevima kojim interes države treba da uskladimo sa interesom građana, jer interes države jeste interes njenih građana. Baš zbog toga članom 351. stav 9. ovog zakona o bezbednosti saobraćaja na putevima predviđeno je da potvrda o registraciji vozila na motorni pogon, dakle radnih mašina, motokultivatora, traktora namenjenog za obavljanje poljoprivrednih radova i priključnih vozila koja vuku ove traktore, prestaje da važi nakon godinu dana od dana stupanja na snagu izmena iz marta prošle godine, odnosno 3. aprila ove godine, za nekoliko dana. To bi značilo da ova vozila moraju ponovo da se registruju, i to je razlog velikog nezadovoljstva koje sam spominjala na početku govora.

Izmenom koju ja predlažem, a pretpostavljam da ćete me podržati jer je to dobro za sve ljude koji su vlasnici ove vrste vozila, produžava se važnost ove potvrde o registraciji vozila, dakle i radnih mašina, i motokultivatora, i traktora i sličnih vozila. Dakle, ostajemo pri onoj prethodnoj stavci o trajnoj registraciji vozila.

Jednu stvar hoću da naglasim. Mi smo i uveli priču o ponovnoj registraciji kako bismo obezbedili bezbednost u saobraćaju i kako bismo mislili na pojačanu tehničku ispravnost tih vozila, kako bismo zaštitili poljoprivrednike i one ljude koji koriste ovu vrstu mašina. Očigledno se pokazalo da ovih godinu dana nije bio dovoljan rok da se naše društvo prilagodi novim standardima na kojima insistiramo i zato činimo ovu izmenu. Pričaćemo o tome danas i u petak, kada budemo govorili po amandmanima.

Prema podacima MUP-a, procena je da bi produženje važnosti ove potvrde rasteretilo vlasnike više od 493.000 ovih vozila. To je obaveza administrativne prirode, dakle oko 500.000 vozila bi bilo rasterećeno. Ovim ipak smatramo da to ne bi značajno uticalo na bezbednost, jer vlasnici ovih vozila i dalje imaju obavezu da njihova vozila budu tehnički ispravna i da obavljaju redovne tehničke preglede, a o tome koliko se obavljaju redovni tehnički pregledi, koliko su ispravna sva ta vozila o kojima govorimo danas, o tome možemo na nekom drugom mestu i u neko drugo vreme, ali svakako zaslužuje dosta prostora, pa i ovde u Parlamentu i na nadležnim odborima, na odboru kojim ja predsedavam, a to je odbor koji kontroliše rad MUP-a, samim tim i upravne poslove pod koje spada i registracija ovih vozila.

Dakle, prema podacima MUP-a, želim da vam napomenem da, kada smo govorili o bezbednosti u saobraćajnim nezgodama sa učešćem traktora, samo u prošloj godini su poginula 34 lica, a 394 teže i lakše je povređeno. To je veliki broj ljudi koji su nastradali ili su povređeni u ovoj vrsti nezgoda kada je ova vrsta poljoprivrednih vozila u pitanju, što nam samo daje za pravo da insistiramo

na tome da bezbednost i tehnička ispravnost ovih vozila bude na mnogo većem nivou nego što je bila dosada. Još nekoliko izmena imamo u ovom zakonu, zapravo još tri, ali ova trajna registracija je bila nešto što je najviše zauzelo mesta u medijima i javnosti, i najviše je brinulo seljake šta će biti sa tim, hoće li biti novog nameta.

Imali smo još nekoliko izmena. Predložena je izmena člana 247. ovog zakona. Prema podacima MUP-a, dosadašnja praksa u primeni navedenog člana je pokazala da postoje problemi u procesuiranju prekršilaca propisa, jer veliki broj građana dostavlja podatke o identitetu lica koja nisu dostupna i za koje nije moguće utvrditi da li postoje, odnosno da li je adresa u inostranstvu tačna. Na ovaj način, uvođenjem obaveze da se pruže odgovarajući dokazi na osnovu kojih se na nesporan način može utvrditi da je baš to lice upravljalo vozilom u određeno vreme, a očekujući da će vlasnik, odnosno korisnik vozila dati potpune i tačne podatke o licu koje upravlja vozilom u vreme izvršenja prekršaja.

Da još malo pojasnim. U trenutku upravljanja vozilom, ukoliko to nije vlasnik ili neko ko ima ovlašćenje da koristi vozila, često vlasnik vozila ili korisnik koji ima pravo korišćenja daje pogrešne podatke o tome ko je vozio u trenutku saobraćajne nezgode i daju često imena i podatke, adrese ljudi u inostranstvu do kojih je teško doći i teško utvrditi ko je pravi počinilac prekršaja. Na kameri vidite da to nije vlasnik vozila, očigledno, ali ne možete dobiti pravi identitet. Promenom ovog stava ovog člana vi obavezujete vlasnika vozila, odnosno onog koji je imao ovlašćenje da vozi to vozilo, da vam da istinite podatke i da donese overenu izjavu gde to lice potvrđuje da je ono zaista vozilo vozilo u tom trenutku. U situaciji da ne možete da pribavite tu dozvolu, odgovornost pada na vlasnika vozila. Mislim da ćemo na ovaj način smanjiti veliki broj zloupotreba i otkriti prave počinioce i učesnike u određenim saobraćajnim prekršajima.

Takođe, izmena člana 253. zakona se javila kao potreba iz razloga što se pored utiskivanja broja šasije kao identifikacione oznake vozila u praksi vrlo često javljaju i zahtevi za utiskivanje broja motora, koji je takođe bitan element za postupak registracije vozila.

I konačno, predloženo je minimalno produženje roka za početak izdavanja probne vozačke dozvole na novom obrascu. Ova izmena je proizvod procene da će se time učiniti ušteda u budžetu jer iz tehničkih razloga nije moguće izdavati stare i nove obrasce u isto vreme, dok je prvobitna namera bila da se stari obrasci za B kategoriju izdaju do utroška tih postojećih obrazaca. Početak izdavanja novih obrazaca probne vozačke dozvole u roku koji je ostavljen zakonom značio bi da se preostale količine starih obrazaca proglase škartom, odnosno nepotrebnim troškom i to na ovaj način može da se izbegne.

Dakle, predviđeno je da počnemo da dobijamo plastificirane probne dozvole, a ne one u papiru, kao što se trenutno izdaju, ali pomeramo rok do 2. septembra ove godine kako bismo ovih narednih pet meseci istrošili postojeće već odštampane obrasce u papiru. Radi se o jednostavnoj uštedi u budžetu.

Razmatra se još jedna mogućnost, o tome ću sad samo govoriti, a kasnije ćemo o tome imati i konkretan dokument, koji mislim da bi značajno olakšao život građanima u Srbiji, da se u saradnji sa „Poštom Srbije“, ali ovo je zaista nešto što je tek u pregovorima, možda i ne bi trebalo o tome da govorim ali je dobar signal za građane da vide da država zaista razmišlja o njima, da u dogovoru sa „Poštom Srbije“ dostavljamo na kućne adrese, u slučajevima produžetka ili izrade nove dozvole, gde ćete vi elektronski naručiti, a vama stići na kućnu adresu, jer će i država sama pribavljati svu dokumentaciju. Nije potrebno da više budete na šalterima. Ali to je jedna od mogućnosti o kojima ćemo pričati u narednom periodu kada ti sporazumi i budu sklopljeni.

Važno mi je da u glavama ljudi koji danas prate i slušaju, i inače građana koji će nas slušati narednih dana, ostane utisak da država snažno insistira na tome da bude servis građana. Ove izmene koje pravimo samo godinu dana kasnije znak su da pratimo stanje na terenu i da oni vide, da građani znaju da je država njihov servis.

Ja ću biti na raspolaganju kao predlagač svih ovih dana da pričamo o detaljima. Hvala vam na pažnji.

PREDSEDAVAJUĆI: Zahvaljujem.

Poštovani narodni poslanici, saglasno članu 27. i članu 87. stavovi 2. i 3. Poslovnika Narodne skupštine, obaveštavam vas da će Narodna skupština danas raditi posle 18.00 časova zbog potrebe da Narodna skupština što pre donese akte iz dnevnog reda ove sednice.

Da li izvestioci nadležnih odbora žele reč? (Ne.)

Da li predsednici, odnosno predstavnici poslaničkih grupa žele reč?

Reč ima narodni poslanik Vojislav Šešelj.

VOJISLAV ŠEŠELJ: Dame i gospodo, malo vam se, kao, ova pogrešna praksa oko spajanja tačaka dnevnog reda počela popravljati, ali još uvek nedovoljno. Umesto da vodimo jednu jedinstvenu raspravu, kao što vam je bio običaj dosada, podelili ste sve tačke dnevnog reda u dve celine. Ali opet postoje stvari o kojima se ne može raspravljati u isto vreme, jer apsolutno nisu povezane. Zato bih, pošto u 20 minuta nemam vremena da govorim o svemu što je pokrenuto u okviru ovog prvog bloka, a to su valjda te četiri tačke, ili pet, pet, govorio o ovome što je najvažnije, a to je zakon o zdravstvenom osiguranju.

Taj zakon je pisan prilično voluntaristički i diletantski i on ne stvara uslove da zdravstveni sistem Srbije funkcioniše efikasnije od ovoga kako sad funkcioniše, da vodi ka rešavanju najvažnijih problema i adekvatnijem zadovoljavanju zdravstvenih potreba stanovništva Srbije, da stimuliše

kvalitetniji i ekonomičniji rad, pa bi moj savet bio da povučete predlog i doradite tekst ili makar da ispravite greške u njemu.

Evo koje su mi greške posle pažljivog čitanja upale u oči. Imate ovde jednu revolucionarnu novinu. Ona se ne tiče opšteg interesa u zdravstvu, jer tu je definicija data u obrazloženju koja odgovara i onoj prethodnoj i ništa tu novo nije dato. Dosada smo imali korišćeni termin davaoci usluga, i u Zakonu o zdravstvenoj zaštiti i u Zakonu o zdravstvenom osiguranju. Sada se neko pametan setio da taj termin promeni pa da kaže – pružaoci usluga. Ovde je potrebno sad da se pojavi jedan filozof potkovan i lingvističkim znanjem pa da nam objasni kakva je razlika između davaoca i pružaoca usluga. To nije isto u svakom slučaju. Zašto ste to menjali? Ako je već tako, zašto niste promenili Zakon o obaveznom zdravstvenom osiguranju pa i tamo uveli pružaoce usluga? Tamo ste zadržali davaoce.

Ovo je običan kolokvijalni razgovor. Kada se ujutro pojavite na poslu, posle sat-dva zakašnjenja, pa ispijate kafu, pa jedete burek itd., kao što se to uobičajeno radi u našim ministarstvima, onda možete neobavezno da razgovarate. Međutim, kada pišete tekst zakona, morate biti precizni, a tekst zakona ne trpi sinonime. Svaki pojam mora biti označen jednim terminom, a ne u jednom zakonu, pod uslovom da su ovde pojmovi zaista identični, u jednom zakonu se koristi jedan termin, novina uvedena, kome li je pala na pamet, a u drugom zakonu stari termin. Nepodnošljivo je u okviru modernog pravnog poretka.

Dalje, ako vi ovo ovako uradite, moraćete uskoro da menjate jedan ili drugi zakon. Moraćete ovo uskladiti. Ne može ovako opstati.

Vidim da nije zainteresovana parlamentarna većina za ovo što govorim, ali neko će se naći valjda da interveniše.

Zatim, izbačen je termin zdravstvena služba, što je velika greška. Vi mislite, izgleda, da se termin „zdravstvena služba“ može zameniti terminom „zdravstveni sistem“, a ne može. To nije isto. Oba termina su odavno definisana u rečnicima Svetske zdravstvene organizacije i trebalo je oko toga da se konsultujete. Ja vidim da je Ministarstvo prepuno starih vrlo iskusnih saradnika ministra i od vas se bar nije očekivalo, niste poletarci, niste tek zaposleni u Ministarstvu pa da ne znate o čemu se radi.

Zdravstvena služba opisuje profesionalni deo zdravstvenog sistema koji obavlja zdravstvenu delatnost. To bi trebalo da znate. Dakle, obuhvata zdravstvene radnike i zdravstvene ustanove, a zdravstveni sistem je širi pojam. On obuhvata i zdravstvene radnike i zdravstvene ustanove i mnogo toga još, čak uključujući pojedince, porodicu, zajednicu itd., sve one koji imaju određeno mesto u okviru zdravstvenog sistema. Dakle, tu ne moraju biti samo profesionalne mere zaštite u okviru zdravstvenog sistema nego i neprofesionalne. Pomešavši ove pojmove, vi ste napravili terminološku zbrku.

Ta terminološka zbrka očigledno ne smeta, pošto vi i nemate razloga da se malo dublje u to unesete.

Zatim, imate ovde ovaj problem diferencijacije zdravstvenih radnika, kad definišete da se plate zaposlenih u ustanovama u javnoj svojini iz koje stiču prihode izvan zdravstvenog osiguranja mogu uvećavati u skladu sa propisima koji regulišu plate zaposlenih u javnim službama. Ovo je velika greška. Zdravstvo moga biti izuzeto od toga, pogotovo hirurzi. Evo, npr., pogledajte kolika je razlika u platama jednog hirurga u Srbiji i u Nemačkoj, a Nemačka je spremna svakog našeg hirurga da zaposli, jer hirurg, i ako ne zna nemački jezik, zna da operiše. Hajde, za specijaliste drugih struka potrebno je i elementarno poznavanje jezika, ako baš nisu toliko usavršili latinski da bukvalno sve može na latinskom, ali za dobrog hirurga i u nemoj atmosferi posao se može obaviti bez ikakvog problema.

Taj odliv vrhunskih stručnjaka se, naravno, ne može zaustaviti bez adekvatnog povećanja njihovih plata, i ne samo vrhunskih stručnjaka među lekarima, doktorima i profesorima, nego i vrhunskih stručnjaka među medicinskim sestrama i medicinskim tehničarima.

Dalje, imate ovde kod imenovanja ustanova, DRI je već uputila primedbu na beskonačno duge mandate vršioca dužnosti direktora u pojedinim zdravstvenim ustanovama, a vi ste ovde definisali da ti v.d. mandati mogu trajati najviše šest meseci bez mogućnosti produženja. To stoji u članu 117, a onda ste u obrazloženju naveli godinu dana. Da li je to diletantizam, da li je ovo amaterski pristup? Jeste. Žao mi je što to moram ovako konstatovati, inače imam velikih simpatija i prema Ministarstvu zdravlja, da ne kažem i prema ministru lično, i prema svom osoblju, ali šta da radimo.

Dalje, neke stvari u okviru zdravstva su morale biti temeljitije razrađene. Mi imamo problem vakcinacije. Strašan problem. Ministarstvo zdravlja je ove godine zataškavalo broj umrlih od gripa. Imali smo, izgleda, onu najgoru vrstu gripa koja se pojavljivala u proteklih 20-30 godina, da ga ne poredim sa nekadašnjim španskim gripom, ali šta se desilo? Upravo vakcina koju smo mi pametniji primili na vreme je odgovarala za tu vrstu gripa, pogodila ga u čelo i retki su slučajevi da se neko vakcinisan ipak razboleo. Međutim, vakcinacija nula. Oko 50.000, koliko beše, ministar je to izjavio jednom prilikom. Zašto nije pola miliona, zašto je bilo toliko zaposlenih u zdravstvu koji se nisu vakcinisali?

Zakonom mora da se propiše da svaki lekar, svaka medicinska sestra, svaki medicinski tehničar, svaki zaposlen u administrativno-tehničkom osoblju mora svake godine da se vakciniše protiv gripa. Koliku su štetu društvu naneli oni koji se nisu vakcinisali pa dobili grip, pa morali sedam do deset dana da leže kod kuće da se leče, a vakcina jednostavna, ne izaziva nuspojave. Ja se 30 godina uporno svake godine vakcinišem, 29 punih godina. To mora biti obavezno. Ko neće da se vakciniše a nema jake zdravstvene razloge, lepo neka

se zaposli negde drugo. Ne može biti u javnoj ustanovi koja se bavi čuvanjem zdravlja stanovništva.

Kod vakcinisanja dece, tu je trebalo odmah hapsiti sve one koji su propagirali da je vakcinacija opasna, da je treba izbegavati i sve ostalo. Kad sam ja bio mali, kada sam bio dete, nije bilo vakcine protiv rubeola, protiv varicele, protiv zaušaka. Svi smo se razboleli od varicele, svi smo prebolovali rubeolu, ali svi smo se, nisam pošao ni u osnovnu školu, upozoravali, ako se čuje da neko ima zauške, da treba bežati glavom bez obzira i pričali su nam da postoji opasnost da onaj ko preboli zauške, može se desiti da sutra ne može da ima decu, da postane sterilan. Sada se pojavila vakcina za sve tri bolesti i neko da kaže – hvala, neću ili moje dete neće. Ne može to tako. Neodgovoran roditelj mora biti kažnjen.

Da ostavimo po strani be-se-že vakcinu, koliko je života spasila. Skoro svi smo vakcinisani, je l' beše 1970. ili 1971, kada su se velike boginje pojavile. Ima lekara koji su pisali da se vakcina koja se jednom primi protiv velikih boginja i na potomstvo određenim delom prenese. Da se prenese genima i na potomstvo. Zamislite sada, posle 30 godina uporno se vakciniše, on je otporan na sve vrste gripa. Kada se ne pogodi vakcinom prava vrsta, ima tragove zaštite zadnjih godina, uvek nešto ostane.

Dakle, tu ste krupan promašaj imali kao ministarstvo. Rekoh već, više od 200 ljudi je umrlo od gripa. Niste se popisali. Umiralo se po bolnicama, dolazili su ljudi zbog bolesti od kojih ne bi umrli, pa se tamo razbole i umru. Bilo je takvih slučajeva dosada. Znam za mnoge.

Imamo još jedan problem. To su bolničke bakterije. To je strašan problem, a mala mu se pažnja posvećuje. Dođe čovek od relativno ozbiljne ili relativno opasne bolesti, ali nije baš smrtonosna, ne bi morala da bude, lekari ga lepo operišu, operacija uspela, sve profunkcionisalo i zaradi sada upalu pluća od bolničke bakterije i umre. Koliko u bolnicama ima tih bakterija, to još nije utvrđivano.

Čuo sam da je nedavno dolazila grupa stranih stručnjaka u jednu od naših najeminentnijih zdravstvenih ustanova koja je sagrađena pre nekih 40 ili 50 godina, ne znam tačno. Koje je rešenje za te bolničke bolesti? Oni kažu – najbolje bi bilo zgradu srušiti i sažidati ispočetka. Zgrada je skupocena još uvek. A gde je problem? U sistemu ventilacije i u sistemu grejanja. Oni koji su to nekada projektovali, nisu imali pojma ni o bakterijama, ni o tome da bakterije vremenom stiču imunitet na antibiotike i da sada, između ostalog, treba primenjivati one zastarele antibiotike na koje smo i zaboravili kao što je penicilin ili streptomycin, pa iznenaditi ove bakterije koje su otporne na moderne antibiotike. A šta ćemo kada se i ovome prilagode? Stalno mora nova vrsta antibiotika, ali mora se nešto učiniti i u bolničkim zgradama. Temeljito čišćenje

bolničkih zgrada i menjanje sistema grejanja i ventilacije. Pogotovo ventilacione cevi, one najviše šire zarazu.

Imam još jedno direktno pitanje za ministra, onako u čelo. Ministre, šta je bilo sa onih 250.000 evra koje si uplatio Sergeju Trifunoviću na račun čim se požalio da nema para za lečenje jednog deteta? Na prvi pogled humano. Međutim, to dete je otišlo u inostranstvo, našao se jedan human čovek, sportista, fudbaler, uplatio kompletan iznos i, nažalost, dete umrlo, a pare ostale Sergeju Trifunoviću.

Evo, pre neki dan na Tviteru kaže... Kakav je izraz upotrebio? Kakav, Vjerice, izraz je upotrebio? Ne, izraz jedan je upotrebio za ministra.

Ovde je problem što je Ministarstvo dalo 250.000 evra i što ne vodi računa kako se ti evri troše, a ono za šta je namenski dalo, ono je našlo drugog finansijera i nije bio potreban nijedan dinar od novca Ministarstva. Sada je ovaj Sergej Trifunović trošio taj novac ko zna za šta, jer su mu režijski troškovi 30% ili 40% ili više od toga i sada kaže da je došao do kraja, trebalo bi ponovo da mu nešto uplate. Ovo je ismevanje države. Ovo više nije u pitanju ličnost ministara. Kakva nam je to država kada može tako da uplati i da ne vodi računa?

Što se tiče ovih retkih bolesti, rešenje je loše. Ne slažem se da ministar određuje koje su retke bolesti na predlog Fonda zdravstvenog osiguranja. To mora stručnija komisija od profesora Univerziteta, od akademika, a onda da se što pre traže uslovi da se retke bolesti, to su mahom dečije bolesti, leče u Srbiji. Mnogo je jeftinije pozvati gostujuće profesore iz belog sveta, koji su stručnjaci za te bolesti, da naprave nekoliko operacija, da izvedu nekoliko operacija u Beogradu, da učestvuju naši doktori, da steknu iskustvo i da sami počnu da leče. Apsolutno sam protiv da se odrasli ljudi šalju na lečenje u inostranstvo. Naše zdravstvene ustanove su u stanju da leče od svih bolesti odrasle ljude. Pokaže se da je onaj koji ima privilegiju da mu država finansira, uzaludno odlazio. Nisu mu ni tamo mogli pomoći.

Kada se deca upućuju, znate to je strašno osetljivo, ali moraju se tu pojaviti ljudi koji će biti do kraja objektivni pa reći, pazite, ovo stravično zvuči, ali da se proceni ima li to dete šansi da preživi ili ne. Mi se sećamo slučaja Dušana Vlača, malog dečaka oko koga je drhtala cela Jugoslavija tamo negde krajem šezdesetih i početkom sedamdesetih godina. Imao je vrlo opasan defekt na srcu, na kraju je otišao u Hjuston, u Teksas kod čuvenog doktora Debejkija, koji ga je operisao pa je presadio srce, koliko me sećanje služi, i dečak je na kraju ipak preminuo. Znate, tu se mora praviti procena. Ako ima 20% šansi da preživi, hajde neka ide. Ako ima 10% šansi da preživi, pa hajde neka ide. Ali ako naši doktori kažu da nema nikakvih šansi da preživi, pa, ljudi, moramo malo i emocije obuzdati. Moramo ih savladati. Osetljivo je o ovome govoriti, ja znam, ali se mora tako.

(Predsedavajući: Privodite kraju.)

Još me ovo muči – dobrovoljno zdravstveno osiguranje, čemu to služi? Zdravstveno osiguranje mora biti opšte, obavezujuće, mora biti jedinstveno, znači i vojno osiguranje se mora ujediniti sa ovim opštim. Vojna bolnica mora da se uključuje u sistem civilnog osiguranja, a sve civilne bolnice da budu osposobljene u ratnim uslovima da postanu i vojne bolnice. Dakle, to je ono što bi trebalo. Sistem zdravstvenog osiguranja je jedinstven, nema nikakvih podela, i civili i vojnici i zemljoradnici i svi ostali, jedinstven sistem pod jedinstvenim uslovima za sve. Garantovana opšta zdravstvena zaštita.

PREDSEDAVAJUĆI: Reč ima ministar gospodin Lončar.

Izvolite.

ZLATIBOR LONČAR: Izneću par zvaničnih podataka koji su pomenuti ovde, a to su, da je do današnjeg dana ukupan obuhvat građana Srbije za grip bio je nešto niži od 250.000. Toliko građana je vakcinisano u Srbiji od toga. Takav obuhvat nismo imali u prethodnih 10 godina kada se redovnije radila analiza.

Po zvaničnim podacima maksimum njih 63 koji su umrli mogu da se dovedu u vezu sa gripom. Znači, mogu. Ne može niko u tom momentu kada se to desi, da vam da tačnu informaciju da li je grip definitivni uzrok što je neko umro ili ne. Znači, ja samo molim sve da budemo obazrivi sa tim. To je izuzetno bitno. Ali ova stvar oko vakcinacije je izuzetno važna. Ovo su stvari oko kojih ne možemo da imamo različito mišljenje, jer svako naše različito mišljenje, ono što je najgore, imaće smrtni ishod za neko dete.

Ja samo hoću da vas podsetim kakva je kampanja bila tog antivakcionog lobija i koliko smo imali mrtvih, a među njima i dece. Hoću da vas podsetim jednu stvar, da sam podneo krivične prijave protiv onih koji su zastupali da se ne vakcinišu. To se nalazi na sudu ili u tužilaštvu, gde nemam nikakvo pravo da utičem šta će i kako će tamo da se radi. Ali svi treba da znaju da su podnete krivične prijave i očekujem da u skladu sa zakonom oni koji su to radili, da se uzme u obzir da smo imali decu koja su umrla i da se na osnovu toga sprovede proces i da se oni sankcionišu. To je nešto što mislim da građani Srbije zaslužuju bez obzira na sve. Ne verujem da postoji građanin Srbije koji može da ima opravdanje za to i da ima opravdanje za toga ko je izašao da propagira to da se neko ne vakciniše, a onda posle toga da umru deca.

Da vas podsetim da ne dozvoljavamo, da smo podigli te kazne, da ima ljudi kojima je došlo da idu na izdržavanje kazni zbog toga i da ne mogu da se upišu deca u vrtiće i u škole ako nemaju potvrdu da su vakcinisana, jer nisu u pitanju samo ta deca koja nisu vakcinisana, nego i sva druga deca. Mora da se ima na umu da jedan broj dece ne može da se vakciniše, jer ima nekih bolesti koje ne dozvoljavaju da se vakcinišu, da je to rizično.

Što se tiče... Zvanično nemamo potvrdu ni od jedne relevantne evropske ili svetske institucije da je virus koji je bio, odnosno grip koji je bio u Srbiji, da

je mutirao, da je išao iz opsega ova tri virusa. Dešavale su se stvari da neko nije vakcinisan, da dobije jedan tip gripa, da ga ne odleži, a da se na taj tip gripa nadoveže i drugi, a neki put i treći, ali nemamo da su mutirali, da je bilo šta.

Zaključak – najbolja prevencija je vakcina koje je imalo u dovoljnom broju i oktobar je mesec kada ta vakcina stiže. Još jednom, jeste daleko oktobar, razmišljajte o tome, mnogo će nam bolje biti svima.

Što se tiče novca za Sergeja Trifunovića, mislim da se svi sećate da je on u tom momentu bio kao jedan narodni heroj u Srbiji koji pomaže deci, a da država Srbija neće da pomogne deci da se ona izleče, tako da je tih 250.000 evra ne samo za to dete koje je trebalo da ide u Španiju, nego je dat novac za još petoro dece, jer je tako bilo, da on ima još petoro dece koja hoće da idu.

Prvo moram da kažem, da građani znaju, da to dete za koje je kao bilo sve organizovano da se leči u Španiji, da je to dete stiglo u Španiju i da uopšte nije bilo ni najavljeno tamo u bolnici. Mislim da je to bio neki vikend, petak, subota ili možda i nedelja, gde je tek nakon uspostavljanja kontakta sa ljudima koje smo mi znali u toj bolnici dete primljeno, jer ta bolnica ne prima subotom i nedeljom decu, naravno, i niz drugih stvari koje možda nije u redu da iznosim.

Ono što sam ja tražio na Vladi, to je da moramo da dobijemo dokaz za svaki dinar šta je sa tim novcem, ne samo sa tih 250.000 evra, nego za svaki dinar kada je neko poslao SMS poruku ili na drugi način uplatio. Jer to obesmišljava sve. Ako vi nemate povratnu informaciju za šta ste dali novac, a to je sve bilo pod izgovorom da ćete vi pomoći nekome, a svi dobro znate da se na kraju ispostavilo da je on taj novac ulagao u neke sumnjive investicione fondove, kockao se sa novcem, nije imao nikakvo pravo za to.

Druga stvar, tu je, po njegovoj priči, bio samo jedan lekar. Da li možete da zamislite da jedan lekar može da sagleda sve dijagnoze i da donese odluke gde će ko da se leči ili bilo šta? Drugostepena komisija je bio lično Sergej Trifunović, van svakog zakona, van svake pameti, van svega. Insistirao sam tada i insistiram i sada da mora da se izađe pred građane Srbije, to je njihov novac, da se kaže da to ne može da zastari, niti bilo šta, gde je svaki dinar i tih 250.000 evra i svaki dinar koji je došao od SMS poruke, jer je vrlo jednostavno izračunati koliko je novca došlo, gde je i kako potrošen i za sve ono što se utvrdi, da se odgovara. Ono što ja imam kao poslednju informaciju jeste da su tamo ušli nadležni organi i policije i tužilaštva i svih. Nemam posle toga informaciju dokle je to stiglo, jer nemam pravo, kao što znate, ali ovim putem apelujem na sve da se to dovede do kraja, kakva god da je istina, kakve god da su činjenice, da se izađe sa njima.

Što se tiče lečenja dece, morate da znate da odluke donose samo republičke stručne komisije, odnosno ljudi koji su najstručniji za tu oblast kojom se bave i iz koje oblasti je problematika tog deteta. Znači, mi jedino tako možemo da uspostavimo sistem da bi on funkcionisao. Sve van toga je ozbiljna

improvizacija koja može preskupo da nas košta, da imamo ozbiljne probleme i ozbiljne posledice, da to prebacujemo na drugi kolosek. Moramo da verujemo našim ljudima, našim stručnjacima i šta oni kažu, da tako uradimo.

Da građani Srbije znaju, za neke bolesti, zato se i zovu retke, u Evropi i u svetu postoji samo jedan, ili eventualno dva ili tri centra u kojima se one leče, upravo iz tog razloga jer, da se leče na više mesta, ne bi mogli da skupe sve te podatke, ne bi mogli dovoljno da se posvete tome, jer se to ređe dešava nego neke druge bolesti i takav je stav zvanične struke, da se to radi na dva ili tri mesta. Ne radi se samo o operacijama. Najlakše je kada se radi o operaciji, pa dođe strani stručnjak da operiše ovde, ali ima mnogo bolesti metabolizma, bolesti krvi i drugih za koje trebaju i specifični uslovi, specifični lekovi. Nije dovoljno da dođe neko da bude ovde jedan, dva ili tri dana. To su neke stvari koje traju mesecima, nedeljama i koje moraju da budu na tom mestu u tim klinikama koje tu postoje. Znači, molim samo ljude da to razumeju, da je to suština priče.

PREDSEDAVAJUĆI: Pravo na repliku ima narodni poslanik Vojislav Šešelj.

VOJISLAV ŠEŠELJ: Ako je zaista do sada 250.000 građana primilo vakcinu protiv gripa, onda to za početak nije loš rezultat, ali vašu poslednju izjavu gde ste saopštili cifru pamtim, negde početka meseca februara, kada je to bilo oko 50.000. Verovatno je i strah učinio svoje, pa su u jednom trenutku građani krenuli masovnije da se vakcinišu, ali to nije dovoljno za populaciju Srbije. Za sadašnju populaciju Srbije, najmanje pola miliona bi trebalo svake godine da se vakciniše, kompletno zdravstveno osoblje, svi zaposleni u državnoj službi, pa da onda vidimo ko još.

Još jedno pitanje nisam stigao ovde da pomenem. Vi ste neke bolesti navodili koje treba da budu predmet društvene brige o zdravlju. To su pre svega maligne bolesti i šećerne bolesti. Pazite, ja ne zanemarujem, to su veoma opasne bolesti i vrlo su rasprostranjene, čak imamo izvesnu epidemiju malignih bolesti. Šećerne bolesti su vrlo česte, danas mnogo češće nego ranije, što je verovatno izraz stresnih situacija u kojima se ljudi nalaze, ali tu je svakako trebalo navesti kardiovaskularne bolesti, jer 51% ljudi godišnje u Srbiji umire od kardiovaskularnih bolesti, a žene tu prednjače sa 54,5%.

Nije dovoljno na jednom mestu, valjda ste i to pomenuli, da se samo vodi kampanja protiv pušenja. Jeste pušenje najveći problem, ali pored pušenja treba voditi kampanju koja se tiče i svih drugih uzročnika kardiovaskularnih bolesti, a posebno psihosomatskih, jer smo u prilici da dosta zanemarujemo taj psihosomatski faktor, a srce kao organ emocija, kao organ koji još do kraja nije istražen, mada ga naveliko i presađuju, osetljivo je najviše na psihosomatske faktore, na stresne situacije. Dakle, stresne situacije proizvode i kardiovaskularne bolesti i maligne bolesti u velikoj meri, naravno, i spoljašnji

efekti takođe, ali i šećernu bolesti, tako da nikako ne biste smeli to da zanemarite.

PRESEDAVAJUĆI: Zahvaljujem.

Reč ima ministar gospodin Lončar.

Izvolite.

ZLATIBOR LONČAR: To su apsolutne činjenice. Ono što bi trebalo svi da pošaljemo kao poruku građanima, to je da sve te stvari mogu da se spreče. Iz tog razloga, mi smo i u ovom zakonu i one ljude koji nemaju zdravstveno osiguranje stavili da ih pozovemo na skrininge za karcinom debelog creva, karcinom materice, karcinom dojke. To ćemo da proširimo. Radimo savetovališta pri zdravstvenim ustanovama za psihijatrijske bolesti. Ono što je jedan od vodećih faktora jesu kardiovaskularne bolesti, ali ono što treba građani da znaju, to je da, ako na vreme dođu kod lekara, ako se na vreme otkrije, to je jedini način da mi to popravimo.

Kada dođe do situacije da se otkrije bolest, ali u poodmakloj fazi, šanse su mnogo manje. Prema tome, ako svi budemo uticali na to i rekli onima sa kojima se viđamo i čujemo da se iskoristi ta prilika, da se ljudi pregledaju, da se na vreme otkrije, to je jedini način, zapamtite, da budemo zdraviji i da nemamo tolike probleme koji su problemi i za tog koji se razboli, za njegovu porodicu, za društvo, bukvalno za sve. Hvala.

PRESEDAVAJUĆI: Reč ima koleginica Marija Jevđić.

Izvolite.

MARIJA JEVĐIĆ: Poštovani predsedavajući, poštovani ministre, koleginice i kolege narodni poslanici, predloženi zakoni koji su na današnjoj sednici imaju podršku Jedinствene Srbije i u danu za glasanje Poslanička grupa JS će glasati za njih.

Imamo četiri važna zdravstvena zakona i ja ću najpre govoriti o zakonu o zdravstvenom osiguranju.

I za nas iz Jedinствene Srbije, ali mislim ne samo za nas nego za svakoga ko je pročitao predloženi zakon, jedna od najvažnijih izmena je da će roditelji i teško bolesne dece moći da budu na bolovanju sve dok traje lečenje. Dosada su bili u situaciji da su morali na razne načine da se snalaze. Predloženim zakonom roditelji će moći da budu uz svoje dete sve do izlečenja, najduže do 18. godine deteta, i to uz 100% nadoknade. Dosada je ta nadoknada bila 65% njihovih primanja.

Ovakvim rešenjem se znatno poboljšava materijalno stanje porodice mališana obolelih od najtežih bolesti. Važećim zakonom roditelji su imali pravo na bolovanje od samo četiri meseca, a budući da lečenje najtežih obolenja traje često godinama, jasno je koliko je značajna ova izmena zakona.

Neretko se dešava da roditelji dece koja su na dugotrajnom lečenju budu prinuđeni da daju otkaz. U naročito teškoj situaciji su oni koji dolaze iz drugih

delova Srbije, a deca im se leče u Beogradu, i ako u Beogradu postoje tri roditeljske kuće, u kojima ima mesta za samo 13 porodica, i verujem da će se u skorije vreme ovaj problem rešiti jer se iz rada vašeg ministarstva, gospodine Lončar, vidi volja i spremnost da se što više pomogne najmlađim pacijentima. Samo saznanje o bolesti i proces lečenja je težak i stresan, pre svega za dete, ali i za samog roditelja. Statistički podaci svedoče da svakog dana jedno dete dobije dijagnozu kancera, a svakih deset dana, nažalost, jedan dečiji život se ugasi.

Zato moramo i kao pojedinci ali i kao društvo da pomognemo tim mališanima jer oni su zaista superheroji. Želim da pohvalim i to što ste, ministre, pri pisanju predloženog zakona uvažili i mišljenje Nacionalnog udruženja roditelja dece obolele od raka, jer ipak oni najbolje poznaju ovu problematiku.

Htela bih da naglasim, i ujedno da to bude predlog, da bi velika pomoć bila i kada bi se roditeljima teško obolele dece i dece sa invaliditetom priznao status negovatelja kako bi ostvarili ista prava i naknade koje imaju hranitelji. Ja sam ovaj problem kroz pitanje postavila i ministru za rad i socijalna pitanja i nadam se da će se u skorije vreme krenuti sa njegovim rešavanjem. Mislim da bi prvo trebalo napraviti nacionalni registar koliko je takvih porodica u Srbiji da bismo znali koliko je potrebno novca odvojiti iz budžeta za ovakvo rešenje.

Novim predlogom zakona o zdravstvenom osiguranju proširuje se i pravo onih pacijenata koji nemaju osiguranje i overene zdravstvene knjižice da će, osim prava na hitnu medicinsku pomoć, odsada imati pravo i na palijativno zbrinjavanje, sprovođenje obaveznog skrininga u skladu sa nacionalnim programom, kao i obaveznu imunizaciju.

Kada sam već spomenula skrining, želim par reči da kažem o izmenama koje se odnose na odlazak na redovne skrininge, a kojima se predviđa da, u slučaju da se osiguranik ne odazove na više poziva u okviru jednog ciklusa skrininga, a u međuvremenu se razboli od bolesti, koja je na vreme mogla biti otkrivena i tretirana, plaća 35% od cene lečenja.

U javnosti su se mogle čuti razne reakcije, ali mislim da ova mera nema za cilj da kazni osiguranika, već da bude dodatni model da se probudi svest o značaju prevencije otkrivanja bolesti u ranoj fazi, kada su šanse za izlečenje veće.

Rak dojke, debelog creva i grlića materice su tri maligna tumora od kojih u Srbiji godišnje oboli oko 33.000 ljudi. Samo od raka dojke svake godine oboli oko 4.600 žena, a 1.600 umre od ove bolesti. A sa druge strane, na poziv za skrining mamografiju odazove se svaka druga, svaka treća pozvana žena starosti od 50 do 69 godina. Kada je reč o raku grlića materice, Srbija se po smrtnosti nalazi na drugom mestu u Evropi, dok je na četvrtom mestu kada je u pitanju obolevanje.

Na tim karcinomima koje sam spomenula se i rade skrininzi u Srbiji. Ako se otkriju u početnoj fazi, mogu jako uspešno da se leče. Uprkos tome, stručnjaci

kažu da građani retko rade skrining preglede. Ovi podaci su alarmantni i najvažnije je da se radi, uporedo sa pozivima na preglede, i na podizanju svesti kod stanovništva o važnosti odazivanja na pregled za maligne bolesti.

Informacije radi, Holandija i Belgija u zakonu imaju klauzulu po kojoj oni koji se ne odazivaju na preventivne preglede moraju da plaćaju dodatni porez.

Zakon o zdravstvenom osiguranju predviđa još jednu novinu, kojom izabrani lekar može da otvori bolovanje do 60 dana, što je duplo više nego što je dosada bilo i ta izmena je dobra jer se njom olakšava procedura. Kada pacijent mora da produži lečenje, ne mora izlaziti na komisiju, već to može da završi kod svog lekara u slučaju da je potrebno dalje lečenje.

Predlogom zakona o zdravstvenoj zaštiti uvodi se dopunski rad za zdravstvene radnike. Imali smo i pre ovo zakonsko rešenje, a prema predloženom zakonu lekari i sestre moći će da odluče da trećinu radnog vremena rade dopunski u sopstvenoj ustanovi ili sklope ugovor sa najviše tri druge ustanove. Smatram da je to dobra ideja, jer su medicinari nezadovoljni platama pa će moći dodatno da zarade i to bi donekle zadržalo zdravstvene radnike od odlaska u inostranstvo.

Dopunski rad treba da bude transparentan. Gospodine Lončar, treba strogo voditi računa o tome da nema preusmeravanja pacijenata iz redovne smene u dopunsku. Ne sme doći do zloupotrebe da, na primer, doktor u redovnoj smeni pregleda 15 pacijenata, a u dopunskoj uspe da pregleda duplo više. Znači, moraju da postoje norme koje lekari treba da ostvare u redovnoj smeni, da bi mogli da se bave dopunskim radom. Uz česte kontrole može da se isključi svaki vid zloupotrebe, ili u najgorem slučaju korupcija.

Potpuno nova izmena koju predviđa zakon o zdravstvenoj zaštiti je da privatnici koji žele da se ostvare u zdravstvenoj zaštiti moći će da iznajmljuju prostor od državnih ustanova u trajanju do 20 godina. Privatnici će biti u obavezi da opreme prostor, a nakon isteka perioda, oprema pripada državi. To je jedan vid privatno-javnog partnerstva i pacijenti bi se u tim ustanovama lečili o trošku osnovnog zdravstvenog osiguranja, samo treba obratiti pažnju da aparati koji posle 20 godina ostanu održivi ne budu potpuno rashodovani i tu treba postaviti neke standarde.

Predlozima zakona o zdravstvenom osiguranju i zaštiti odgovara se na potrebe unapređenja i reformi zdravstvenog sistema u Srbiji i jasno se pokazuje društvena briga za zdravlje stanovništva. Kao takvi će, kao što sam rekla na samom početku, gospodine Lončar, imati punu podršku Jedinствene Srbije.

Predlog zakona o bezbednosti saobraćaja na putevima je u poslednje vreme privukao veliku pažnju javnosti i to zbog preregistracije i zamene starih tablica na traktorima, prikolicama i radnim mašinama.

Za Jedinstvenu Srbiju jako je važno što se predloženim zakonom predviđa da poljoprivrednici ubuduće neće morati da registruju traktore i poljoprivredne mašine kojima su izdate trajne registracije, stare registarske tablice, već će uz odgovarajuću potvrdu o tehničkoj ispravnosti moći da koriste svoje mašine. Rešenje je dobro i mi iz Jedinstvene Srbije to vidimo kao želju Vlade i resornog ministarstva da poljoprivrednike, koji su ionako u teškoj situaciji, ne izlažu dodatnim troškovima.

Možemo da primetimo i da je poslednjih godina primetan trend povratka mladih na selo, što daje nadu da će selo oživeti i sve više se razvijati.

Kao što sam na početku naglasila, Poslanička grupa Jedinstvene Srbije glasaće za sve predložene zakone koji su na dnevnom redu ove sednice. Hvala.

PREDSEDAVAJUĆI: Reč ima ministar gospodin Lončar.

ZLATIBOR LONČAR: Zahvaljujem.

Ja sam hteo, da ne bude neke dileme ili nedoumice oko tog dodatnog rada, da razjasnimo to. Dodatni rad ne može da se obavlja na mestu gde postoje liste čekanja. Znači, to bi bila ozbiljna zloupotreba ili bilo šta. Da bi neko iz državne ustanove mogao da obavlja dodatni rad, prvi i osnovni uslov je da tamo gde radi, na mestu na kome radi, ne postoji lista čekanja. Dokle god se ne očisti lista čekanja, on ne može da radi, jer je to ozbiljan problem.

Druga stvar, postoji tačno šta mora da ispuni taj lekar da bi radio dodatni rad. Znači, on mora da radi puno radno vreme u bolnici u kojoj radi, da ga radi savesno, da ispunjava broj pacijenata i onda može popodne u istoj toj bolnici da odradi dodatno.

Zašto smo to uradili za vredne ljude, za vredne lekare, za vredne sestre, koji su već tu, koji rade u državnoj ustanovi da imaju mogućnost da ostanu u istoj toj zgradi gde su, da ne moraju da idu kod drugog, da ne mora niko, eventualno, da ih ucenjuje koliko će im dati, koliko im neće dati u privatnoj ustanovi, da se maltretiraju da odlaze do te privatne ustanove i da se vraćaju i da mogu da rade sa svojim saradnicima sa kojima rade i prepodne? Mislimo da im apsolutno dajemo taj komfor da ostanu u istoj zgradi, da nemaju dodatni neki put, da rade sa svojim saradnicima i mogućnost da zarade i oni i njihovi saradnici na najlegalniji način. Kada to omogućite, ostavite radnicima, a naravno, radili smo ankete, razgovarali sa ljudima, oni su ljudi prezadovoljni time i jednostavno žele da imaju.

Imate ljude koji ne žele da idu da rade kod privatnika iz bilo kog svog razloga. Opet nemamo ništa protiv. Nismo ograničili nikog da može da ode i da sa još dve ili tri ustanove privatne sklopi ugovor i da bude tamo, da ode povremeno, jednom, koliko on izabere, ali da odradi svoje.

Malopre sam zaboravio da kažem, pominjale su se ovde intrahospitalne infekcije, da je Srbija jedina u regionu dozvolila da dođu te nezavisne institucije i da obave najdetaljniju analizu i ono što su oni ustanovili, a to je uticalo da mi

naše zdravstvo stavimo tu gde jeste, jeste da smo mi nešto oko 20% smanjili intrahospitalne infekcije, a maltene svuda taj broj se povećava, što je izuzetan, izuzetan rezultat.

Druga stvar jeste da su smanjili upotrebu antibiotika u smislu da ih ljudi uzimaju, a da im nije prepisano od lekara. Još jednom apelujem na sve u apotekama, gde su počeli ljudi da javljaju da je popustila disciplina u apotekama i da izdaju, odnosno da daju antibiotike bez recepta, gospodo draga, u najskorije vreme će krenuti inspekcija. Ko bude kršio to pravilo, najstrože će biti sankcionisan po zakonu. Nemojte misliti o apotekama da ste iznad zakona. Ovo vam najdobronamernije kažem. Nemojte rušiti imunitet naših građana, naše dece i da budu sutra otporni na antibiotike i na sve stvari. Hvala svima.

PREDSEDAVAJUĆI: Zahvaljujem.

Reč ima narodni poslanik Muamer Bačevac.

Izvolite.

Kolege, kada zatražite reč i kad vam dam reč, ne dirate više dugme, molim vas.

MUAMER BAČEVAC: Zahvaljujem.

Uvažene kolegice i kolege – uvaženi predsedavajući, hvala na sugestijama – pred nama su jako bitni zakoni, jako dobri zakoni, zakoni koji su vrlo moderni i koji će biti na veliku korist naših građana.

Moram da kažem da sam zadovoljan radom ovog ministarstva, kao i većina narodnih poslanika, a naglašavam da sam ja neko ko dolazi iz unutrašnjosti i da se dobar i kvalitetan rad ovog ministarstva zaista reflektuje i dobro oseća i u unutrašnjosti i drugim delovima zemlje, znači ne samo u velikim centrima gde su klinički centri.

Zašto sam ja zadovoljan? Nisam zadovoljan samo subjektivno, već je to neko izmerio, postoji evropski indeks korisnika zdravstvenih usluga koji je pokazao šta je zapravo ovo ministarstvo na čelu sa ovim ministrom radilo i da smo mi za samo pet godina sa neslavnog zadnjeg ili predzadnjeg mesta došli na 18. mesto i pretekli mnogo razvijenije, bogatije zemlje, kao što su, na primer, Italija, Španija ili Poljska, po kvalitetu zdravstvenih usluga, što zapravo meri ovaj indeks i to je nešto što treba pohvaliti.

S obzirom na to da sam ja, kao i većina naših kolega, specijalizaciju, supspecijalizaciju i druge edukacije završavao u Kliničkom centru, zaista sam ponosan na ono što se trenutno radi sa najznačajnijom ustanovom kao pružaocem zdravstvenih usluga, ali i u okviru naučnoistraživačkog rada, u okviru školovanja kadrova, sa Kliničkim centrom. Četrdeset godina Klinički centar nije taknut prstom i zaista je predivan osećaj. Eto, i nama koji dolazimo iz unutrašnjosti daje jednu dodatnu sigurnost i dodatnu motivaciju da je došao trenutak da zdravstvo ove zemlje zaista kreće krupnim koracima napred i to je nešto što je za svaku pohvalu. Ona prepoznatljiva kula poliklinike zaista će

dominirati gradom Beogradom i svima nama koji pružamo medicinsku uslugu biti svetionik i to je nešto što je zaista ovo ministarstvo uspelo da iznese u ovom mandatu.

Od 2014. godine pa naovamo krupne promene u medicinskom sistemu i zakonodavno, a i kadrovski; 65 miliona evra uloženo je samo u opremu koja nije 20 ili 30 godina obnovljena i koja danas zaista može da konkuriše najsavremenijim centrima. To su najmoderniji aparati u oblasti dijagnostike, ali i u oblasti terapijskog pružanja usluga. Uvođenje informacionog sistema koji poboljšava, praktično, transparentnost i uvođenje elektronskog recepta je nešto što čovek može samo da pohvali.

Za to koliku otvorenost pokazuje ovo ministarstvo najbolji je primer ono što je sad i spomenuo uvaženi ministar, a to je da su vrata i stranim stručnjacima otvorena i da se zaista smanjio broj intrahospitalnih infekcija i da je Srbija ispod proseka. Mnogo manje tih infekcija ima nego u mnogim modernim zemljama Evrope, što je za svaku pohvalu.

Što se tiče kadrovskih rešenja, ovo ministarstvo je učinilo mnogo. Mi znamo da je to problem današnjice. To su ekonomske migracije, ljudi idu, ne samo medicinari, već i druge struke, ali je, za razliku od drugih branši, ovo ministarstvo dalo rešenje.

Mi smo ukinuli to da se mora čekati specijalizacija. Prošle godine je dato 1.509 specijalizacija, a ukupno 2014. godine je dato 7.135 specijalizacija. To je ogroman broj i većina njih danas skoro da će završiti, ili završava u toku sledeće godine ili one sledeće, i mi smo, zahvaljujući jednoj predostrožnosti i dobrom vidu ovog ministarstva i njegovim kvalitetnim vođenjem uspeli da prenapregnemo i da praktično rešimo problem koji je nastao i koji je mogao da eskalira.

Naravno, zaposleno je onoliko koliko je moglo da se zaposli, a to nije mala brojka, oko 12.000 zdravstvenih radnika, što je popriličan broj.

Da li je trebalo čekati od 2005. godine da se danas raspravlja o novom zakonu, ne znam, ali znam da to opravdava da ga moramo što hitnije i što brže usvojiti. Moram da naglasim da je usvajanju ovog zakona prethodila jedna ozbiljna javna debata koja je zaista dala mogućnost da se svi zainteresovani uključe u njegovo donošenje.

Jako je bitno, i to stalno naglašavam, da ovo ministarstvo ne vodi računa samo o četiri velika klinička centra koja će se u potpunosti obnoviti. Vi znate kako izgleda Klinički centar u Nišu. To je KC koji može parirati svakoj američkoj zdravstvenoj ustanovi u odnosu na njegovu infrastrukturu, a verujem, vrlo brzo i u odnosu na kadar.

Nisu zapostavljeni ni drugi mali centri i ja u ime zdravstvenog centra, odnosno u ime Opšte bolnice Novi Pazar želim da se zaista zahvalim što je ovo ministarstvo imalo zaista sluha za taj kraj, da nam je pomoglo u svakom

trenutku, i kadrovski i savetovanjem, i omogućilo da jako dobro obnavljamo opremu i da imamo jedan kvalitetan hod. Za vreme ovog mandata grad Novi Pazar, odnosno taj deo Srbije je dobio svoj zavod za javno zdravlje. Angio sala, kao prekopotrebna, ušla je u mrežu. Ovaj ministar je zaista mnogo učinio i na polju planiranja i poboljšanja zdravstvene ustanove u svim delovima naše države.

Što se tiče samih zakona, oni dolaze, reći ću, kao kruna dosadašnjeg rada ovog ministarstva. Ova dva zakona, svi dobro znate, krucijalna su i zaista bi mi trebalo mnogo vremena da pobrojim koja to kvalitetna rešenja donose. Pre svega poboljšanje, govorim o zakonu o zdravstvenoj zaštiti na početku, mada se oni međusobno prožimaju. Mislim da je jako bitan jedan humaniji odnos prema pacijentu i ono što se jasno vidi kod ljudi koji su predložili zakon jeste da se želi zaista izaći svakom pacijentu, svakom bolesnom u susret i proširiti, praktično, njegova prava u okviru našeg sistema, što je zaista i humano i veliki gest u ovoj državi, koja je, moram da kažem, jedna siromašna država, koja zaista ima puno problema koje pokušavamo zajedno da rešimo u hodu.

Poboljšanje položaja roditelja bolesne dece je nešto što svakako treba pohvaliti i oni su dosada, znate, po dosadašnjem zakonu, primali 65% svoje plate u uslovima dok se bave ili dok se brinu o svojoj bolesnoj deci. To će ovaj novi zakon ukinuti. Nadoknada će iznositi 100%. Položaj roditelja čiji mališani boluju od malighnih, metaboličkih i hroničnih oboljenja biće poboljšan u tom smislu da će oni moći uz svoju decu da budu sve do njihovog izlečenja i to do punoletstva deteta, odnosno osamnaest godina, što je nešto što je zaista jako bitno spomenuti.

Duže bolovanje. Novim zakonom utvrđuju se pitanja koja se tiču bolovanja. Novina je da se izabranom lekaru, kao ugaonom kamenu celokupnog našeg zdravstvenog sistema, kao nečemu na šta se oslanjamo mi u celokupnom našem zdravstvenom odgovoru, daje veća pažnja, veća važnost, ali, naravno, u uslovima istovetne kontrole oni će moći da svojim pacijentima, ne kao dosada da daju bolovanje na 30, već na 60 dana, s time što će i dalje prvih 30 dana plaćati poslodavac, a od 31. dana bolovanje će isplaćivati RFZO.

Medicinska pomoć i bez zdravstvene knjižice. Eto, u samom podnaslovu, znači, opet humaniji pristup, opet značajno bolje, jer prema dosadašnjem zakonu, oni koji nisu imali overenu zdravstvenu knjižicu, imali su pravo samo na hitnu medicinsku pomoć. Međutim, ovim novim predlogom zakona koji je pred nama danas, zdravstveno osiguranje, predviđeno je da i građani bez zdravstvene knjižice mogu da dobiju palijativno zbrinjavanje, a palijativno zbrinjavanje je aktivna i sveobuhvatna briga o pacijentima koji boluju od teških i neizlečivih bolesti, ali će im, takođe, biti dostupne i obavezne vakcine. Imaće pravo imunizacije, skrining pregleda, što je zaista velika, velika stvar.

Palijativno zbrinjavanje, odnosno zbrinjavanje umirućih pacijenata, bez obzira na vrstu i tip bolesti, pašće u celini na teret osiguranja. Ta nega podrazumevaće uklanjanje psihološke i fizičke patnje, odnosno bola zdravstvenog osiguranika.

Ono što je već pomenuto i što će verovatno i druge kolege pominjati jesu preventivni pregledi, skrining, na kome se sada insistira. To je zaista jedan novi pristup i zakonski i nešto što svakako treba pohvaliti. Mi lekari i svi koji znaju nešto o medicini znaju da je preventiva krucijalna stvar i znaju koliko je značajno raditi na preventivi. Vidimo da se trenutno u Srbiji rade tri skrininga – rak grlića materice na tri godine, rak debelog creva na dve godine i rak dojke na godinu dana. Očekuje se da će započeti i praksa preventivnih pregleda u ranom otkrivanju još tri bolesti – kardiovaskularnih bolesti, depresije i dijabetesa.

Moram da kažem da skrining nekih bolesti znači njihovo izlečenje totalno. Uzeću, na primer, rak debelog creva koji je, mogu da kažem, u epidemiji. Imamo epidemiju, pogotovo u mom kraju i u krajevima gde ljudi malo zapostavljaju kvalitetnu, odnosno zdravu ishranu, gde unose puno mesa, crvenog i sušenog mesa, gde danas imamo zaista veliki problem sa karcinomom debelog creva i da je skrining, kao i kod mnogih drugih bolesti, jedini način da se izborimo sa ovom opakom bolešću, jer u samom procesu skrininga, a skrining u ovom slučaju jeste kolonoskopija koja se obavlja kod svih pacijenata nakon 50. godine, ako se naiđe na neku prekancerozu, a to je vrlo jednostavan pregled, njenim uklanjanjem, na primer, ako se vidi određeni adenom, određena struktura, njenim uklanjanjem imamo istovremeno i terapijski model i kompletno izlečenje pacijenta, čime se jedna opaka bolest u potpunosti leči sa malom količinom uložених sredstava.

Sve drugo je opasno i smrtonosno po pacijenta i, stoga, ono što je insistiranje na učešću od 35% da, ukoliko se ne odazovu pacijenti na skrininge i to nekoliko puta, mislim da tri puta ako se poziv odbije, jeste nešto što je zaista dobra mera da uozbilji pacijente, da mi brinemo o njihovom zdravlju, ali i da oni moraju da pokažu na kraju i odgovornost i prema sebi i prema zajednici koja odvaja ogromna sredstva za lečenje pacijenata.

Hospitalizacija bez uputa je još jedna novina koju donosi ovaj zakon i nešto što valja pohvaliti.

Pomenut je dopunski rad lekara. To je nešto što je jako dobro rešeno u ovom zakonu, ali i privatno-javno partnerstvo, gde će privatne medicinske ustanove moći da uzimaju prostor od državnih ustanova u trajanju do 20 godina ukoliko neka od tih državnih ustanova ima prostor koji ne koristi i može da izdvoji. Privatnici će biti u obavezi da opreme prostor i nakon isteka perioda iznajmljivanja, kada se ise, oprema pripada državi.

Pacijenti bi se u medicinskim ustanovama osnovanim na osnovu javno-privatnog partnerstva lečili o trošku osnovnog zdravstvenog osiguranja. Lečenje preduzetnika bi plaćao RFZO. To je nešto čime se mi približavamo najsavremenijim evropskim zdravstvenim modelima i moram da kažem da je ovaj zakon nešto što je vrlo slično i nešto što nas približava zakonodavstvu koje imamo u EU, koje je najmodernije i na najsavremeniji način rešilo medicinski odgovor pacijentima. Na kraju, postoji mogućnost doplate za bolje uslove, što je jako bitno.

Završiću, na kraju, još jednom merom koju donose ovi zakoni, a to je što se ponovo domovi zdravlja vraćaju i da će njima rukovoditi Ministarstvo zdravlja i da će biti deo zdravstvenih institucija, da će se ponovo vratiti u nadležnost Ministarstva zdravlja. Dosadašnje iskustvo je pokazalo da ovaj model odvojenih domova zdravlja, koji su pripadali lokalnim samoupravama, nije davao adekvatna i kvalitetna rešenja. Povećavao se broj nemedicinskog osoblja. Rasli su dugovi i sve je to argument. Verovatno je najbolji argument i to što će postojati bolja sinhronizacija u planiranju kadrova i to je nešto što takođe donosi ovaj novi zakon i nešto što je jako bitno.

Na kraju želim da se još jednom zahvalim na ovim kvalitetnim zakonima, koje će SDP zdušno podržati i želim da vas pozovem da i dalje nastavite da radite na reformi i unapređivanju zdravstvenog odgovora u Republici Srbiji.

PRESEDAVAJUĆI: Reč ima ministar gospodin Lončar.

Izvolite.

ZLATIBOR LONČAR: Zahvaljujem.

Samo ću kratko da dopunim šta dobijamo time što će domovi zdravlja da budu integrisani u Ministarstvu zdravlja.

Vi znate sada kakvi su primeri. Vi u jednom dvorištu u većini slučajeva imate i dom zdravlja i opštu bolnicu, još možda neki institut, zavod ili bilo šta. Ono kako trenutno stvari stoje, da pričamo istinu, komunikacija između doma zdravlja i te bolnice u istom dvorištu u većini slučajeva ne postoji. Jedni kažu, ovi iz doma zdravlja – mi ne pripadamo vama, mi gledamo ka lokalnoj samoupravi, oni nam biraju direktora, oni nam određuju upravni odbor. Kao što znate, RFZO opredeljuje sredstva da bi mogli da funkcionišu, da rade, a to su plate, to su lekovi, to je potrošni materijal i sve ono što je neophodno.

I bolnica, koja je pri Ministarstvu zdravlja... Onda vi imate situaciju da u domu zdravlja imate nemedicinsko osoblje, pravnu, ekonomsku, sve te službe koje treba da postoje, a isto to imate na tri metra od njih u bolnici. Svi rade isti posao. Znači, mi tu dupliramo ljude da bi oni odradili posao, gde bi jedna ekipa, da li iz doma zdravlja ili iz bolnice, mogla taj posao da uradi jer nema mnogo nekih promena iz godine u godinu, eventualno neke stvari se dodaju i taj posao je ušao u jednu rutinu u kojoj mora da se vodi računa, ali nije ništa spektakularno što treba da bude. Jedna ekipa od jednog broja ljudi bi bila sasvim dovoljna da

odradi ceo taj posao koji je neophodan da se uradi, a mi na mesto te druge ekipe možemo da primimo medicinsko osoblje, možemo i treba da primimo lekare, medicinske sestre i sve ono što je neophodno i sve ono što će rasteretiti i biti bolje za sve pacijente.

Znači, to jedna stvar, da kažem otvoreno i konkretno koji je razlog tome, da ne bude da će neko dobijati otkaz, da će neko ići iz tog nemedicinskog dela. Znači, samo nećemo, kada steknu uslove za penziju ili odu na neko drugo mesto, na to mesto primati nemedicinsko osoblje, nego ćemo primati medicinsko osoblje, davati ljudima specijalizaciju, davati im usavršavanje, osposobiti te ljude da budu naši najbolji stručnjaci.

Imate sledeću situaciju. Oni su u istom dvorištu. Imate specijalistu u domu zdravlja i neki dom zdravlja ima možda više nekih specijalista, recimo, ginekologa, a u istoj toj bolnici, u istom tom dvorištu imate bolnicu koja ne može da pokrije dežurstvo jer ginekolozi rade pre podne, pa onda imaju ambulantu i sve to. Sada, pošto je ovakav zakon kakav je bio, vi niste mogli da odredite da ovi ljudi iz doma zdravlja odrade dežurstvo u bolnici koja im je na tri metra, a da ljudi iz bolnice, specijalisti odrade ambulantu i pomognu u domu zdravlja kada je to neophodno. Da li možete da zamislite taj apsurd? Svi su se pozivali na to – mi pripadamo ovima, mi ne možemo da uđemo u bolnicu, a ovi iz doma zdravlja ne mogu da uđu u bolnicu, a iz bolnice ne mogu da uđu u dom zdravlja. Ko je trpeo? Trpeli pacijenti. Pacijenti nezadovoljni, naravno. Oni misle sada neće tu da se uzme stvar u svoje ruke, neće da se organizuju. Zašto? Obično ne govore direktori doma zdravlja i bolnica, jer svako ima svog nadređenog i neće da se vide, ne komuniciraju, eventualno preko glavne sestre.

Ljudi, to je naša realnost i mi to moramo da promenimo. Znači, nemojte da se pravimo... Smejete se, većina vas se smeje, ali to je tako. Znači, da je tako i svi dolaze kod vas i kažu – e, neće ovaj tamo, ovaj od ovoga traži zaštitu u opštini, ovaj traži ovamo u ministarstvu, hajde samo da ne radimo. Ovi idu kući, pustili ljude, nisu imali šta da rade ceo dan, puste ih kući, a ovi ovamo ne mogu da spoje, da pokriju dežurstvo u bolnici. Onda imate prekovremene sate, pa da li možete da isplatite, da li ovo, da li ono. Sve znate. Po leđima zdravstvenog sistema.

Sada sa ovim, kada se uradi, nema nikakve razlike. Kada treba da odradite ambulantu, odradićete je u domu zdravlja. Kada treba da dežurate, dežuraćete u bolnici. Zamislite samo koji je to benefit, koliko ćemo dobiti, koliko ćemo imati ljudi koji će moći više da dežuraju i koliko ćemo imati ljudi koji će više moći da odrade ambulantu i biće manje gužve za specijaliste u domovima zdravlja, jer svako iz bolnice će moći da siđe u ambulantu i da odradi preglede, dijagnostiku, sve ono što je neophodno. Kada koristite iste kapacitete, gužva je na rendgenu u domu zdravlja, istog sekunda će preći pet metara odatle u bolnicu da uradi rendgen ili laboratoriju. Ovome se nešto pokvarilo, stalo pa

ne može, uradiću ovamo. Pokvario se rendgen u bolnici, ali uradiće u domu zdravlja, što dosada nije bio slučaj. Gledali su se preko nišana.

Znači, pogledajte koliko je to bolje za pacijente. Pogledajte koliko je to uštede i pogledajte koliko ćemo više zaposliti medicinskih radnika, odnosno lekara i sestara. To je samo deo onoga što će se dobiti, da ne budemo žrtve neke politike i nečega što se radilo, da zadovoljimo lokal, da imaju taj deo.

Da ne pričamo o dugovima. Nemojte samo da zaboravite jednu stvar, da ne postoji dom zdravlja u Srbiji, odgovorno vam tvrdim, kome republika, država, ministarstvo i fond nisu uplatili sredstva da isplate plate, da plate lekove, da plate struju, vodu, sve ono što je neophodno da bi se funkcionisalo. Sve im je to prebačeno, ali oni nisu platili to za šta im je bio prebačen novac, nego su plaćali nešto što je njima odgovaralo. Onda su porasli ti dugovi. Ljudi su tužili, stigle su kamate, stigla su izvršenja. Šta se dešava? Nema para jer su date na drugu stranu na koju nije trebalo da se daju i idemo u blokadu. Onda dolaze ispred Ministarstva da kažu – mi smo u blokadi, ne možemo da radimo. Ljudi, po Ustavu, po zakonu vi ne možete dva puta da plaćate jednu istu stvar. Država je već to platila jednom, a vi niste to uradili. Mi nismo imali nikakvu mogućnost kontrole da to ispratimo i da uradimo, jer kažem, direktor je iz lokalne samouprave, Upravni odbor iz lokalne samouprave. Niti možemo da postavimo, niti možemo da smenimo i ostalo.

Kada se sve to desilo, onda dolaze ispred Ministarstva, ispred Vlade da se to plati, a ne kažu da je to već plaćeno ili eventualno – ne, to je neko pre mene uradio, pa eto, ja sam nastavio samo dalje. Bez ikakve odgovornosti. Molim vas samo to da razumete i ovo zbog građana Srbije samo pričam koliko su, kada se to stavi na ovaj nivo, svi u zajedničkoj službi, u zajedničkom poslu. Kada se napravi dobra organizacija, koliko će biti bolje za građane Srbije koji, znate i sami, koliko imaju zamerki na primarnu zaštitu i negde objektivno, ali sada ćemo sa ovim moći mnogo toga da popravimo i da bude bolje.

PRESEDAVAJUĆI: Zahvaljujem.

Sada određujem redovnu pauzu u trajanju od jednog sata.

Sa radom nastavljamo u 15.00 časova.

(Posle pauze – 15.00)

PRESEDAVAJUĆI (Veroljub Arsić): Poštovane dame i gospodo narodni poslanici, nastavljamo sa današnjim radom.

Da li još neko od predsednika, odnosno ovlašćenih predstavnika poslaničkih grupa želi reč?

Reč ima narodni poslanik Danijela Stojadinović.

Izvolite.

DANIJELA STOJADINOVIĆ: Zahvaljujem, predsedavajući.

Poštovani ministre sa saradnicima, evo ovog dugo očekivanog seta zakona.

Predlog zakona o zdravstvenom osiguranju. S obzirom na to da je ovakav zakon poslednji put donet 2005. godine, jedva smo dočekali neka nova rešenja.

Razlog donošenja zakona o zdravstvenom osiguranju jeste unapređenje sistema zdravstvenog osiguranja, njegovo usklađivanje sa drugim propisima koji su direktno povezani sa organizacijom zdravstvene delatnosti.

Ovim zakonom postiže se jedna celovitost, uređenje zdravstvenog osiguranja kroz veliki broj novina koje su zaista za pohvalu. Ove novine proširuju obim prava iz obaveznog zdravstvenog osiguranja. Tačno je definisan raspon zdravstvenih usluga obuhvaćen zdravstvenim osiguranjem kroz zdravstvene usluge utvrđene nomenklaturom i cenovnikom zdravstvenih usluga koje se obezbeđuju iz sredstava obaveznog zdravstvenog osiguranja, uključujući preventivne preglede, na teret sredstava obaveznog zdravstvenog osiguranja, kroz obavezne skrining preglede i u okviru nacionalnog programa.

Prepoznajući opšte stanje obolevanja i bolesti koje mogu da se spreče ili otkriju na vreme, ova je novina od velikog značaja za pojedinca, jer osigurano lice koje se odaziva na skrining, ne učestvuje u troškovima zdravstvene zaštite, jer sve troškove pokriva Republički fond za zdravstveno osiguranje.

Uvođenjem novih osnova osiguranja i za poljoprivrednike rešiće se njihov veliki problem, jer je najveći broj neosiguranih lica baš iz redova poljoprivrednika.

Prepoznat je dugogodišnji problem osiguranja lica koja primaju penzije isključivo od stranog nosioca osiguranja a imaju prebivalište ili boravište u Srbiji, osobe koje imaju status borca ili osobe koje su žrtve terorizma, vojni invalidi i civilni invalidi rata.

Ovim predlogom zakona proširena su prava iz obaveznog zdravstvenog osiguranja kroz preventivne i sve preglede vezane za planiranje porodice, i to je još jedan od ciljeva ove vlade, čime se afirmiše i podstiče populaciona politika.

Data je mogućnost produženja prava na naknadu zarade za vreme privremene sprečenosti za rad zbog nege člana uže porodice, deteta do navršenih 18 godina života, kada visina naknade iznosi 100% ili kada dete do navršene 18 godine ima ozbiljnije zdravstvene probleme.

Ovim zakonom se obračun osnove za naknadu zarade iz sredstava obaveznog zdravstvenog osiguranja produžava na 12 meseci zarad racionalnijeg korišćenja sredstava, čime se sprečavaju zloupotrebe od strane poslodavca i strane osiguranika.

Sem hitne medicinske pomoći koja je dosada bila obavezna kod osoba koje nemaju zdravstveno osiguranje, ovim predlogom zakona Republički fond za zdravstveno osiguranje pokrivaće i troškove palijativnog zbrinjavanja,

obaveznog skrining programa, kao i obavezne imunizacije kojom se štiti stanovništvo od zaraznih bolesti.

Izabrani lekar kao nosilac zdravstvene zaštite dosada je mogao da utvrdi dužinu privremene sprečenosti za rad osiguranika do 30 dana. Uбудuće će to biti 60 dana, čime je osiguranom licu olakšano ostvarivanje ovog prava, ali je, ono što je zabrinjavalo poslodavce, ostalo nepromenjeno isplaćivanje naknade zarade za taj period, tako da poslodavac, kao i dosada, plaća do 30 dana, a od 31. dana tu obavezu preuzima Republički fond za zdravstveno osiguranje.

Novina je i da lekar specijalista koji leči osiguranika može da ga uputi na stacionarno lečenje i time olakša ostvarivanje prava na bolničko lečenje.

Proširen je obim prava osiguranika kojima je uređena mastektomija jedne ili obe dojke, tako što se na teret sredstava obaveznog zdravstvenog osiguranja obezbeđuje rekonstrukcija ili korekcija, a predviđeno je i formiranje jedinstvene liste čekanja koju vodi Republički fond za zdravstveno osiguranje.

Uvodi se, pored obaveznog, i dobrovoljno zdravstveno osiguranje kao deo zdravstvenog osiguranja.

Republički fond može, u skladu sa propisima koji uređuju javno-privatno partnerstvo, da zaključi ugovor i sa pravnim licem, odnosno preduzetnikom. I zdravstvene ustanove van plana mreže i privatne prakse koje imaju zaključen ugovor sa Fondom moći će da koriste centralizovane javne nabavke RFZO.

Ovim predlogom zakona, kroz novine ali i unapređena zatečena stanja, ostvaruje se mogućnost za jednu celovitu, bolju zaštitu i Republičkog fonda za zdravstveno osiguranje i osiguranika, kao i davalaca zdravstvenih usluga.

Predlogom zakona o zdravstvenoj zaštiti uređuje se još jedan sistem od velike važnosti, kroz organizovanu brigu za zdravlje stanovništva, opšti interes u zdravstvenoj zaštiti kao i nadzor nad njegovim sprovođenjem.

Novi predlog zakona prati unapređenje uvedenih reformi u zdravstvenoj zaštiti. Objedinjuje se društvena briga o zdravlju stanovništva od republike, autonomne pokrajine, jedinice lokalne samouprave, poslodavca, a i svakog pojedinca, a cilj je racionalnije i efikasnije zdravstveno zbrinjavanje stanovništva. Preuzimanje osnivačkih prava na zdravstvenim ustanovama u javnoj svojini od strane republike, odnosno AP jedan je od vidova racionalizacije.

Ponovo se u zdravstveni sistem uvode zdravstveni centri, opšta bolnica i dom zdravlja čiji je osnivač republika, osim apoteka čiji je osnivač jedinica lokalne samouprave. Uredbom o planu mreže biće predviđeno koji će zdravstveni centri postojati. Još jedan korak nabolje.

Uvode se nove kategorije osiguranika koje će biti obuhvaćene društvenom brigom za zdravlje, i to mlade nezaposlene osobe na školovanju do 26 godina, izbegla, prognana, raseljena lica koja su nezaposlena i sa nižim primanjima sa boravištem na teritoriji Republike Srbije, kao i lica sa statusom

borca, vojni invalidi, civilni invalidi, lica kojima se obezbeđuje, sem obavezne, i preporučena imunizacija, kao i lica žrtve terorizma.

Republički fond za zdravstvenu zaštitu prepoznao je u cilju opšteg interesa zaštite zdravlja stanovništva preventivne, kao i skrining preglede, zaštitu na radu nosilaca zdravstvenih usluga, njihovu edukaciju kroz specijalizacije, uže specijalizacije, kontinuirano obezbeđivanje kadra radi zamene odsutnih izabranih lekara za vreme trajanja specijalizacije, zatim kolektivno osiguranje zaposlenih u zdravstvenim ustanovama u javnoj svojini, nabavku, servisiranje medicinske i nemedicinske opreme, kao i opreme u oblasti integrisanog zdravstvenog informacionog sistema u zdravstvenim ustanovama.

Takođe su olakšani i uslovi za osnivanje privatne prakse. Zdravstvena ustanova može se osnivati u skladu sa propisima koji uređuju javno-privatno partnerstvo, a zdravstvena ustanova se upisuje, umesto u registar suda, kao dosada, u registar Agencije za privredne registre i na taj način dobijamo jedan jedinstveni registar zdravstvenih ustanova.

Ugovor sa poslodavcem o dopunskom radu, kao i ugovor o dopunskom radu sa drugim poslodavcem takođe je novina.

Ovim predlogom zakona izmenjeni su uslovi za imenovanje direktora, članova upravnog i nadzornog odbora. Mnoge kolege su pitale za ovu novinu jer je ostalo nekih nejasnoća.

Na primarnom nivou zdravstvene zaštite vode se kao novi zavod za laboratorijsku dijagnostiku, radiološku dijagnostiku i zavod za palijativno zbrinjavanje, kao i zdravstvena ustanova – poliklinika.

Dakle, kroz sve ove mere organizacija zdravstvenih ustanova, privatne prakse, strategije razvoja zdravstvene zaštite rešavanjem osnivačkih prava, uvođenjem novih vidova zdravstvene brige o stanovništvu, posebno uvođenjem zdravstvene nege koja nije bila regulisana dosada, stvaraju se uslovi za još humaniji, racionalniji i kvalitetniji sistem zdravstvene zaštite.

Nekoliko rečenica i o Predlogu zakona o predmetima opšte upotrebe. Ovaj predlog zakona ima za cilj usklađivanje nacionalnog zakonodavstva sa zakonom EU, kao i kontrolu određene grupe predmeta opšte upotrebe kroz zdravstvenu ispravnost i bezbednost po svim fazama proizvodnje i prometa u cilju zaštite zdravlja stanovništva.

Novi zakon uvodi obavezu prijavljivanja neželjenih efekata kozmetičkih proizvoda i drugih radi analiziranja tržišta, tržišnog nadzora, kao i informisanja potrošača, jasnije definicije određenih pojmova, a samim tim olakšaće se i poslovanje preduzetnika predmeta opšte upotrebe.

Zakonom o izmenama i dopunama Zakona o supstancama koje se koriste u nedozvoljenoj proizvodnji opojnih droga i psihotropnih supstanci, takođe i izmenama i dopunama Zakona o prekursorima uspostavlja se jedan sistem praćenja ovih supstanci u svim fazama proizvodnje, od prerade ili prometa u

saradnji sa MUP-om i Upravom carina, kao i izveštavanje Međunarodnog biroa za kontrolu narkotika, brza provera pre izvoza, kojima će se unaprediti razmena informacija o potencijalnim rizicima vezanim za prekursore, tj. njihovoj eventualnoj zloupotrebi u proizvodnji droga i psihoaktivnih supstanci.

Ova zakonska rešenja olakšavaju poslovanje pravnim licima u smanjenju dokumentacije, skraćanju rokova za izdavanje dozvole za proizvodnju, definiše se stručna sprema lica odgovornih za proizvodnju i za sprovođenje ovog zakona obezbeđena su sredstva u budžetu.

Smatramo da ovi zakoni imaju svoju težinu, da je krajnje vreme bilo da se oni unaprede i Poslanička grupa SPS podržaće ove zakone u danu za glasanje.

PREDSEDAVAJUĆI: Reč ima kolegistica Ana Karadžić.

Izvolite.

ANA KARADŽIĆ: Poštovani ministre sa saradnicima, dame i gospodo narodni poslanici, pred nama se nalazi set zakona iz oblasti zdravstva i naglasila bih da će Poslanička grupa Pokreta socijalista, Narodne seljačke stranke, Ujedinjene seljačke stranke u danu za glasanje podržati ovaj set zakona.

Želim da kažem da je kvalitetan rad ovog ministarstva veoma vidljiv, da je Srbija na listi evropskog zdravstvenog sistema ispred 14 zemalja, što je veoma važan podatak i pokazuje koliko smo uradili u zdravstvu poslednjih godina. Pohvalila bih povećanje plata, ali i ulaganje od 200 miliona evra koje se planira u narednom periodu za rekonstrukciju različitih ustanova, bolnica, i to ne samo u Beogradu, već po celoj unutrašnjosti – u Loznici, u Leskovcu, Gornjem Milanovcu, Aranđelovcu, Smederevskoj Palanci.

Želim da pohvalim to što se radi Institut za kardiovaskularne bolesti „Dedinje 2“, Infektivna klinika, koja zaista zahteva urgentnu rekonstrukciju, nova zgrada „Narodnog fronta“ itd. Zaista se dosta radi, dosta je planirano i u narednom periodu, ali pre svega ovi zakoni su bili potrebni kako bismo stvorili neki okvir u kojem možemo efikasnije da funkcionišemo, gde lekari i bolničko osoblje zaista mogu na pravi način da pruže usluge koje su građanima potrebne.

Ovim zakonima stvaraju se prošireni osnovi osiguranja i obim prava. Uvode se tri nove kategorije stanovništva: mladi nezaposleni, lica sa statusom borca ili izbegla lica, lica kojima je preporučena imunizacija i žrtve terorizma. Zakoni koji su pred nama su humani i iz tog razloga će doneti zadovoljstvo građana jer im značajno olakšavaju lečenje, smanjuju se redovi čekanja za različite preglede.

Dali ste primer kako je to izgledalo u praksi kada imamo dom zdravlja i bolnicu u jednom istom dvorištu a oni ne mogu ni na koji način, niti lekari, niti mogu nekim različitim aparatima pomoći jedni drugima, već se stvaraju liste čekanja i građani prosto postaju nezadovoljni i dolaze u rizik da im se različite bolesti razvijaju, a upravo smo pričali o skriningu i o tome koliko je važno da se sve otkrije. Ukoliko se otkrije na samom početku, izlečivo je.

Za nas iz Pokreta socijalista naglasila bih da je najvažnije što su ovi zakoni humani i što uzimaju čoveka kao osnovnog u celom procesu zdravstva i stavljaju ga u ravnopravni položaj sa svim građanima, bilo da živi u Beogradu, bilo da živi u unutrašnjosti. Imamo i taj predlog da se uvede i plaćeni prevoz ukoliko je neko 50 kilometara udaljen od svoje prve zdravstvene ustanove.

Naglasila bih da je za nas važno poboljšanje položaja roditelja obolele dece. To je važno njima. Psihološki im omogućava da shvate da nisu sami, da shvatamo u koliko su teškom položaju i tu smo da im pomognemo. Takođe se poboljšava njihov materijalni, ali i socijalni položaj i mogućnost da na bolji način doprinesu lečenju svoje dece.

Ono što se takođe izdvaja i što je takođe humani aspekt ovih zakona jeste to da oni koji nemaju zdravstvene knjižice sada, pored toga što mogu biti upućeni na hitnu medicinsku pomoć, takođe mogu biti upućeni na palijativno zbrinjavanje, kada govorimo o veoma teškim bolestima. To je važno za celokupno stanovništvo. Oni su takođe uključeni u ceo taj proces imunizacije i vakcinacije, kao i skrining pregleda, što omogućava poboljšani položaj svim građanima kada govorimo o širenju određenih bolesti.

Konačno smo shvatili koja je važnost preventivnih pregleda. Skoro smo imali informacije o tome o nekim prvim, da kažem, preliminarne informacije o tome šta je bombardovanje 1999. godine doprinelo, da svaka porodica skoro ima po jednog člana koji ima maligno oboljenje, što je katastrofalni podatak, ali nije nešto čega nismo bili svesni. Zbog toga je važno da građani Srbije ove skrining preglede, koji su obavezni, ne shvate kao neki vid kažnjavanja, već treba da shvate da je to način da im se pomogne, da se sve te bolesti otkriju, ukoliko postoje, u nekom ranom periodu, gde postoji mogućnost za njihovo kompletno lečenje, što je, kako ste rekli, važno i za samog pacijenta, ali i za njegovu porodicu, ali i za sve građane Srbije. Trenutno se rade tri skrining pregleda, za rak grlića materice, debelog creva i dojke, ali je jako važno što će se uvesti i skrining za kardiovaskularne bolesti koje su toliko rasprostranjene kod nas.

Novim zakonom takođe se utvrđuje i precizira dopunski rad lekara, koji je važan kako bi u nekim zakonskim okvirima oni koji žele da rade više mogli da rade, ali i kako bismo došli do mogućnosti da se, upravo to što smo pričali, smanje ti redovi čekanja, da građani što pre dođu na svoje potrebne preglede i da se što efikasnije iskoriste ti kadrovi koji već rade, da mogu da pregledaju što više pacijenata.

Takođe, važna novina je mogućnost doplate za bolje uslove lečenja ukoliko je nekom potrebna kvalitetnija medicinska rehabilitacija. Pomenula sam već besplatni transport, što stavlja građane u potpuno ravnopravnu situaciju, jer je svakom zagarantovano pravo na lečenje.

Htela bih da naglasim da smo saglasni sa svim zakonima koji su danas pred nama jer smatramo da su jako dobri i da će konačno zdravstvo, ono već napreduje godinama unazad, ali da će ovo zaista da omogući da u narednom periodu, usput i sve ove investicije koje imamo, da omogući da se građani Srbije leče mnogo efikasnije. Da ponovim da je taj humani aspekt ovih zakona za nas iz Pokreta socijalista najvažniji. Zbog toga želim da se zahvalim svima koji su učestvovali u njihovoj izradi. Hvala.

PREDSEDAVAJUĆI: Zahvaljujem.

Reč ima narodni poslanik Darko Laketić.

DARKO LAKETIĆ: Poštovani predsedavajući, poštovani ministre sa saradnicima, uvažene kolege poslanici, u svoje lično ime i u ime poslanika SNS izražavam zadovoljstvo zato što su se zdravstveni zakoni ponovo našli u skupštinskim klupama i ovde raspravljamo o njima.

Ono što je vrlo značajno jeste da danas govorimo o zakonima koji su noseći, odnosno krovni, vezano za oblast zdravstvene zaštite. Naime, zakon o zdravstvenoj zaštiti i zakon o zdravstvenom osiguranju regulišu vitalne oblasti zdravstvene zaštite i zato je neophodno da u današnju raspravu uđemo sa maksimalnom dozom ozbiljnosti.

Takođe, ono što želim da kažem jeste da sam mišljenja da, kada se govori o zdravstvu, kada se govori o zdravlju stanovnika u ovoj skupštinskoj sali, nekako više govorimo sa aspekta građanina i sa jednog ljudskog aspekta, nego sa pozicije političara i narodnog poslanika.

Ono što bih želeo reći jeste da današnji predlog zakona posmatram tako da zaista shvatam želju predlagača, s jedne strane, da uskladi stalno rastuće potrebe građana za zdravstvenom zaštitom, zatim potrebe, takođe, građana da se poveća obim prava iz obaveznog zdravstvenog osiguranja, s jedne strane, i realnih finansijskih mogućnosti naše države s druge strane.

Pre svega ću sumirati i ukratko izložiti nekoliko najznačajnijih izmena u ovim predlozima zakona, a to je sledeće – znamo gde se nalazimo trenutno na svetskim listama, govorim o obolevanju od malignih bolesti i govorim o umiranju od malignih bolesti. Ono što je vrlo bitno jeste da moramo da uskladimo te trendove, govorim o ovom drugom parametru, to je mortalitet od malignih bolesti, i to je definitivno najbolje uraditi pre svega intenzivnim insistiranjem na skriningu. Ono što je vrlo bitno, što sam primetio u predlogu oba zakona, jeste njihova usklađenost, posebno apropo ove teme.

Naime, u zakonu o zdravstvenoj zaštiti mi imamo član Predloga zakona koji govori o tome da skrining treba da bude obavezan za osiguranika, govorim o ciljanim zdravstvenim pregledima, a pak u zakonu o zdravstvenom osiguranju su već naglašene kaznene odredbe. Inače nisam pristalica kaznenih odredbi, ali u ovom slučaju analizom obuhvata različitih skrininga mogu reći da je to jedini mogući put da dođemo do većeg obuhvata i da dođemo u sutrašnjici do rezultata

u smislu smanjenja mortaliteta od malignih bolesti. To je veoma bitno i zato je ovo jedini način, da preventivne preglede učinimo obavezujućim i mislim da je to jedini mogući put.

Paralelno sa ovim predlozima mislim da su jako dobra rešenja vezana za bolesnike koji se leče na palijativnim odeljenjima, odnosno obolele od neizlečivih bolesti, gde se u Predlogu zakona, praktično, nalazi jedan član koji govori o tome da će svi palijativni bolesnici imati kompletno rešeno to obavezno zdravstveno osiguranje, kompletno rešeno o trošku Fonda. Mislim da takvim zakonskim rešenjima i u takvom obimu dolazimo do jedne situacije da naše društvo činimo humanijim i mestom boljim za život, kao i uostalom i predlogom koji se tiče visine naknade od 100% za sva ona lica koja su obolela od profesionalnih bolesti, za sva ona lica koja su donori tkiva, ćelija i organa, kao i za roditelje koji imaju decu obolelu od teških malignih bolesti. Mislim da i ovaj predlog zakona, ovaj član zakona koji govori o problematici, jeste duboko human i sa ljudskog aspekta ga apsolutno podržavam.

Ono što smo dugo čekali, a što vidim u Predlogu zakona jeste konačno prebacivanje osnivačkih prava ustanove primarne zdravstvene zaštite na Republiku. Naime, većina nas smo bili svedoci jednog, nažalost, teškog i ružnog perioda vršenja bivše vlasti kada smo nažalost bili svedoci dezintegracije postojećih zdravstvenih centara i tih krupnih ustanova primarne i sekundarne zdravstvene zaštite. Zašto kažem nažalost? Kažem zato što je to učinjeno isključivo iz političkih razloga, zato što je učinjeno da bi se napravile male političke prćije u tim ustanovama primarne zdravstvene zaštite za prijem kadrova, za ne znam šta sve.

Ono što imamo kao rezultat svega toga, imamo nagomilane dugove, dugovanja ustanova primarne zaštite, imamo problem funkcionisanja zdravstvenog sistema u domovima zdravlja, imamo problem neracionalnog korišćenja svih zdravstvenih resursa, imamo problem dezorganizacije. Sve to je nešto što je definitivno moralo da nas nagna na pomisao da je vraćanje na organizacije u smislu zdravstvenog centra jedino moguće.

Očekujem sve suprotno od ovoga što sam rekao. Očekujem bolju organizaciju, bolje pružanje zdravstvene zaštite, racionalniju primenu svih onih resursa koje poseduju te ustanove i ono što je najbitnije, zadovoljnijeg pacijenta jer, zapamtite, gospodo, ono što je najbitnije jeste pacijent i pacijent mora biti u središtu zdravstvenog sistema. Mislim da je ovo samo jedna stepenica ka tom put.

Osim toga, pomenuo bih i nekoliko rešenja koja su vrlo značajna, a za koja mogu reći da će pružiti efikasniju zdravstvenu zaštitu. Da krenemo redom. Predloženo je da lekar specijalista odgovarajuće grane medicine, koji leči osigurano lice po uputu izabranog lekara, može neposredno uputiti to lice na stacionarno lečenje, ako proceni da je to potrebno. Ovo je vrlo bitna izmena

zakona zato što skraćuje put. Skraćuje put pacijentu od momenta postavljanja dijagnoze do trenutka hospitalizacije i lečenja, a to je suštinska stvar, složićete se.

Zatim, utvrđen je paket zdravstvenih usluga obaveznog zdravstvenog osiguranja. Mislim da je to dobra polazna osnova za dalje. Utvrditi paket osnovnih usluga je nešto što je trebalo da imamo i ranije, ali je suštinski važno da to bude sadržano u ovom zakonu i suštinski važno da znamo da svaki stanovnik ove zemlje, svaki građanin ove zemlje zna čime raspolaže, zna na šta može od zdravstvenih usluga da računa.

Uvodi se mogućnost produženja prava na naknadu zarade zbog nege člana uže porodice od teških bolesti deteta do osamnaeste godine. To sam već pomenuo i to je nešto što je nesumnjivo od velikog značaja i postoji humani aspekt ovog dela zakona.

Zatim, preciznije se uređuje ostvarivanje zdravstvene zaštite u inostranstvu. Dosada je to bilo uređeno, a ovim aktom se detaljnije i preciznije uređuje.

Zatim, proširuje se obim postojećih prava iz obaveznog zdravstvenog osiguranja. Mi imamo sada jedan vrlo značajan momenat u državi. Naime, naša ekonomija, unazad nekoliko godina, pokazuje izvanredne rezultate. Imamo značajan porast BDP-a. Prošle godine taj porast je bio 4,2%. Od suštinskog značaja je da taj porast BDP-a prati proširenje osnovnog paketa usluga Republičkog fonda za zdravstveno osiguranje. Dakle, da svaki građanin oseti kroz zdravstvenu zaštitu to što nam ide bolje. Ono što je vrlo bitno jeste da se to i zakonski reguliše u smislu ovog zakona, odnosno Predloga zakona o kome govorim a to je da se taj osnovni paket definitivno proširio.

Uređeno je, takođe, dobrovoljno zdravstveno osiguranje. Naime, važećim zakonom, dakle u važećem zakonu dobrovoljno zdravstveno osiguranje je bilo regulisano podzakonskim aktom. Obavezno zdravstveno osiguranje je bilo regulisano zakonom, a dobrovoljno podzakonskim aktom. Na ovaj način mislim da se i u pravnom smislu uspostavlja jedna ravnoteža i dobrovoljnog i obaveznog. Dobrovoljno zdravstveno osiguranje je našlo svoje mesto u predlogu ovog zakona.

Takođe, produžen je period za koji izabrani lekar može utvrditi dužinu bolovanja, sa 30 dana dosadašnjih na 60 dana, bez promene regulative u smislu plaćanja obaveza. Dakle, i dalje je ostalo da prvih 30 dana plati poslodavac, a nakon toga plaća Republički fond za zdravstveno osiguranje. Zašto je ovo bitno? Opet je bitno zbog pacijenata. Na ovaj način će se urediti na jedan drugačiji način ova oblast. Pacijent više neće morati više puta da izlazi na komisiju itd. Suštinski je da on može do 60 dana produžiti privremenu sprečenost za rad kod svog izabranog lekara.

Zatim, olakšani su uslovi za osnivanje privatne prakse. Naime, ukoliko želimo jedan kvalitetan i zdrav zdravstveni sistem, moramo imati, pored zakonskih odredbi koje tangiraju državni sektor, moramo imati relaksirajuće i adekvatne zakonske odredbe koje tangiraju privatni sektor. U ovom slučaju olakšano je formiranje uže specijalističke ordinacije, takođe poliklinike, privatne prakse, u svakom smislu regulisano je i to, a ukoliko privatna praksa može u jednom periodu i zamrznuti period svoga delovanja, odnosno svoga rada, svog obavljanja delatnosti, naravno, to je oročeno na određeni vremenski period, što je apsolutno razumljivo.

Upravo zbog ograničenja vremenskog osvrnuću se sada i na dva druga zakona. Dakle, pored zdravstvenog osiguranja, odnosno zdravstvene zaštite, ovde postoje predlozi zakona koji se tiču i tangiraju predmet opšte upotrebe i prekursore.

Što se tiče Predloga zakona o predmetima opšte upotrebe, mogu reći da je zakon vrlo kvalitetan i mislim da je suština njegovog dolaska ovde u Parlament ne samo usaglašavanje sa zakonodavstvom EU i regulacija te oblasti po ugledu na razvijene evropske zemlje, već, rekao bih, i jedno sagledavanje i kontrola svih onih predmeta koji se postojećim zakonskim aktima i regulativom nisu sagledavali i nisu bili obuhvaćeni postojećim zakonskim aktima. Mislim da će se ovim zakonskim rešenjima, iz ovog predloga zakona, govorim o Predlogu zakona o predmetima opšte upotrebe, na adekvatan način regulisati i ova oblast. Ovde posebno govorim i naglašavam značaj ovog zakona vezano za carinu, za granične prelaze itd., jer ćemo sa ovim zakonom imati i visoku bezbednost u ovoj oblasti.

Slična situacija je i sa izmenama i dopunama Zakona o supstancama koje se koriste u nedozvoljenoj proizvodnji opojnih droga i psihotropnih supstanci. Najbitnija stvar u ovom zakonu jeste sledljivost, odnosno mogućnost da pratimo prekursor od proizvodnje, preko prometa, i to radimo zajedno sa MUP-om i, naravno, Kancelarijom za međunarodnu kontrolu narkotika, tako da, što se tiče ovog zakona, i on je takođe definisan i usaglašen sa svom zakonodavnom nomenklaturom EU i svakako će biti jedan od zakona za ponos ovom parlamentu.

Sve u svemu, predlažem... Prvo, mislim da će biti jako plodna rasprava. Neću da govorim samo u načelu, već i u pojedinostima. Nema dilemu da ću se u danu za glasanje izjasniti sa „da“ za ova četiri predloga.

PREDSEDAVAJUĆI: Hvala.

Da li još neko od predsednika, odnosno predstavnika poslaničkih grupa želi reč?

Prelazimo na diskusiju po redosledu narodnih poslanika.

Reč ima narodni poslanik Muamer Zukorlić.

Izvolite.

MUAMER ZUKORLIĆ: Dame i gospodo narodni poslanici, Stranka pravde i pomirenja će dati podršku usvajanju seta ponuđenih zakona zato što ocenjujemo ponuđena rešenja kao veoma važan iskorak u pogledu unapređenja na poljima koja tretiraju ovi zakoni.

Posebno ću se osvrnuti na zakone koji se tiču zdravstvenog osiguranja i zdravstvene zaštite. Mislim da je tu posebno stavljen naglasak na dodatnu zaštitu onih kategorija koje su posebno ugrožene, kao što su studenti, određene socijalne kategorije, zapravo humanizacija našeg celokupnog društva kroz državni sistem a zapravo na temelju ovih i ovakvih zakona jeste nešto što je najznačajnije u svakom društvu, u ovom slučaju i u našem društvu. Onoliko koliko budemo posvećeni izvesnim ugroženim kategorijama, time svedočimo našem kvalitetu.

Kvalitet svakog društva, svake elite, svakog sistema zapravo se meri prema senzibilitetu i odnosu prema najugroženijim kategorijama. Sa pozicije stranke koju predstavljam, zapravo ovo smatram veoma važnim i zato dajem punu podršku i ovim zakonima, a isto tako i celokupnoj orijentaciji sada zakonodavne vlasti, a potom izvršne vlasti u pogledu implementacije i unapređenja prakse kroz implementaciju ovih zakona.

Međutim, želim skrenuti pažnju, kao i obično, da zapravo najčešće izuzetno dobri zakoni podbace u određenim segmentima implementacije, ali ovde ja pre svega bacam snop svetlosti na organizaciju izvesnih nadležnosti, kada je u pitanju zdravstvo na području Sandžaka, jer imamo onaj čak toliko slikovit primer gde, recimo, trudnica iz sela, recimo, Duga Poljana, na području opštine Sjenica, Duga Poljana je, recimo, udaljena od Novog Pazara svega tridesetak kilometara, u određenim situacijama komplikacije porođaja mora se voziti do Užica, što je udaljeno 150 i više kilometara, a pogotovo očajno lošim drumskim putem. Imamo situacija kada su životi i same trudnice i samog deteta ugroženi.

Ova slika, recimo, zapravo nas poziva da kroz ova zakonska rešenja, ali još značajnije, kroz dalju implementaciju i organizaciju, što se, verujem, rešava i podzakonskim aktima, ali ovom prilikom skrećem pažnju Ministarstvu zdravlja da ovakvi slučajevi moraju biti ili bi morali biti rešavani što pre kako bi određena organizacija i nadležnosti opštih bolnica, domova zdravlja i celokupne zdravstvene infrastrukture bile podređene potrebama građana, odnosno potrebama samoga pacijenta i potrebama čoveka.

Postoje i drugi primeri, ali sada ne bih svakako gubio vreme, ali na ovim poljima će se verovatno dokazivati i celokupna naša doslednost.

Želim, takođe, dati podršku zakonu o zaštiti, odnosno unapređenju saobraćaja i zaštiti u saobraćaju. Dakle, to je takođe jedan od veoma važnih zakona i od izuzetne važnosti je, kao što se vidi iz priloženog, usvajanje vrlo važnih evropskih standarda, bilo zato što su evropski ili zato što su kvalitetni,

ali opet želim skrenuti pažnju da najbolja zakonska rešenja koja imaju za cilj zaštitu u saobraćaju, ne mogu dati dobra rešenja ukoliko imamo loše puteve. Opet primer sa područja Sandžaka. Iako imamo izvesne iskorake, iako imamo izvesne političke ideje i namere i sporazume, i unutar države Srbije, ali i sa Turskom, potrebno je što pre popraviti putnu infrastrukturu kako bi ovaj zakon mogao biti primenjen. Hvala.

PREDSEDAVAJUĆI: Zahvaljujem.

Reč ima narodni poslanik Miladin Ševarlić.

Izvolite.

MILADIN ŠEVARLIĆ: Hvala, potpredsedniče.

Najpre da kažem da ću podržati i glasati za Predlog zakona o izmenama i dopunama Zakona o bezbednosti saobraćaja na putevima, pri čemu bih molio predlagača da ima u vidu da problem registracije traktora i priključnih mašina ne tretiraju pod istim uslovima kao registraciju, odnosno tehnički pregled putničkih automobila, jer ne možete naći u selu nijednu prikolicu koja nema rđe, primera radi, a to može da bude razlog da ta prikolica ne prođe tehnički pregled. Razumem da mora da ima stop svetla, da mora da ima kočnice, da mora da ima osigurače na onim bravicama, odnosno kukama za zatvaranje stranica itd., ali da nema nijedan deo koji je zahvatila rđa, to je nemoguće u poljoprivrednim radovima imajući u vidu da vuku i stajnjake i sve ostalo.

Drugo, kada se radi o Predlogu zakona o zdravstvenom osiguranju, ja bih molio ministra i njegove saradnike da pre prelaska na amandmane pokušaju da pojedine pojmove koje koriste u tekstu zakona usklade sa srpskim jezikom. Recimo, participacija; to nije srpska reč, mi je koristimo. Ona je tuđica. To je učešće u plaćanju troškova. To je u članu 34. Zatim član 38, refundacija, isto.

Zatim član 53, nije mi jasno – mere prevencije ranog otkrivanja bolesti, tačka 3 – preventivne stomatološke i profilaktičke mere za prevenciju bolesti usta i zuba kod trudnica i dece do navršених 18 godina. Zašto ne i penzionera? To je najsiromašnija kategorija. Oni su ceo radni vek plaćali doprinose, pogotovo onih penzionera koji primaju ispod minimalnog iznosa penzije. Šta će penzioner sa pet ili sedam hiljada dinara mesečno da plati kod stomatologa, pogotovo u poljoprivredi?

Zatim, član 110, ako se ne varam, tačka 2 – zdravstvena zaštita koja se ne obezbeđuje u obaveznom zdravstvenom osiguranju, zdravstvene preglede radi upisa u srednje škole, visokoškolske ustanove... Zašto studenti i đaci da plaćaju troškove zdravstvenih pregleda, odnosno izdavanja uverenja ako je školovanje besplatno u Srbiji? Ako nije besplatno, onda dajte da kažemo da se sve plaća.

Kod Predloga zakona o predmetima opšte upotrebe, član 4 – na engleskom, na ruskom, na makedonskom i na bugarskom piše se detergenti. Na

srpskom se piše deterdženti. To je svuda u sadržaju ovog zakona na veoma velikom broju mesta. Monitoring nije srpska reč.

Tačka 26. u članu 6. Vodite računa kada formulišete rečenicu u čijem sastavu imate pojam ministarstvo. Recimo ovako – ovlašćena laboratorija jeste akreditovana laboratorija koja ima ovlašćenja Ministarstva za obavljanje ispitivanja zdravstvene ispravnosti. To može da asocira i da se radi o nekom ministarstvu koje ne postoji, a to je ministarstvo za obavljanje ispitivanja zdravstvene ispravnosti. Verovatno se misli na resorno nadležno ministarstvo. Takvih rečenica ima na više mesta. Zatim, reč transparentnost. Zatim član 12 isto, radne grupe Ministarstva za kategorizaciju graničnih proizvoda. Nadam se da je to dovoljno i da može ovaj tekst zakona značajno da se poboljša. Hvala.

PREDSEDAVAJUĆI: Zahvaljujem.

Reč ima narodni poslanik Marijan Rističević.

Izvolite.

MARIJAN RISTIČEVIĆ: Dame i gospodo narodni poslanici, meni je veoma bitan zakon o bezbednosti saobraćaja.

Srbija, u kojoj je ova koalicija preuzela upravljanje 2012. godine, zatekla je potpuno zapuštenu i napuštenu državu. Ista stvar je bila u poljoprivredi. Dakle, devedesetih godina poljoprivreda je snosila teret socijalnih, ekonomskih i vojnih pritisaka na našu zemlju i bila garant prehrambene sigurnosti stanovništva.

Mi koji smo to radili sećamo se da nijedan tajkun, koji je tada švercovao cigarete, benzin itd., nije se bavio poljoprivredom. Naš san je bio da posle demokratskih promena država pomogne da se zanovi i obnovi mehanizacija, odnosno da sve ono što je zbog socijalnih pritisaka bilo zapušteno da se zanovi i da država u tome pomogne. Umesto toga dobili smo tajkune poljoprivrednike, nazovipoljoprivrednike, latifundije, i dobili smo udruženi zločinački poduhvat, koji danas trenutno nije prisutan, koji bojkotuje narodnu sednicu i ne pada im na pamet da podrže ovaj zakon.

Ceh je platila mehanizacija. Nije obnavljana, nije znavljana i mi trenutno na 650.000 poljoprivrednih gazdinstava imamo 400.000 dvoosovinskih traktora i preko 180.000 jednoosovinskih traktora. Ti traktori po dosadašnjem zakonu trebalo je da se od narednog meseca registruju svake godine. Izmenama ovog zakona poljoprivrednici će samo biti u obavezi da imaju potvrdu o tehničkom pregledu. Zato valja pozdraviti ove izmene i dopune zakona narodne poslanice, a i Vlada je izašla u susret, čime se umnogome uprostila registracija poljoprivredne mehanizacije, odnosno traktora i određenih priključnih vozila.

Dame i gospodo narodni poslanici, podsticaji koje je udruženi zločinački poduhvat isporučivao zemljoradnicima nisu bili dovoljni. Godine 2012. to je bilo 19 milijardi, a sada je taj iznos oko 44 milijarde, znači veći je 130% i u

dinarima i u evrima. Ali ja i dalje apelujem na Vladu, s obzirom na to da smo zanolili oko tri hiljade traktora, a s obzirom na to da ih ima 400.000 komada, u narednih 20 godina trebalo bi svake godine da se zanolja oko 20.000 mašina, odnosno poljoprivrednih traktora, da bi oni prosečno posle 20 godina imali prosečnu starost od 10 godina. Nismo mi krivi što su ovi iz udruženog zločinačkog poduhvata proizvođače mehanizacije, pre svega IMT i „Zmaj“, uništili divljim privatizacijama, isisali kapitale, placeve itd. i pustili ih da propadnu.

U ovom trenutku treba podržati poljoprivrednike da obnove tu mehanizaciju i ono što je Vlada radila, podsticala je oko tri hiljade poljoprivrednih traktora sa 50-60%, treba i da nastavi. Apelujem na Vladu da nađemo još dodatnih sredstava, da li iz budžetske rezerve ili iz nekih drugih sredstava, ali uglavnom da nastavimo taj program obnavljanja i zanoljanja traktora, a priključna mehanizacija je i dalje u tom programu. Verujem da, kada uložimo u poljoprivredu, dobićemo na produktivnosti i efikasnosti, a dobićemo i na bezbednosti saobraćaja.

Što se tiče ovih zakona iz zdravstva, apelujem na Ministarstvo zdravlja da zajedno sa Ministarstvom finansija i Ministarstvom za rad i socijalna pitanja nađu načina da se na određen način likvidiraju dugovi poljoprivrednim proizvođačima za zdravstveno osiguranje i penzijski staž, zato što u ovom trenutku to iznosi 200 milijardi i to je kamen koji visi svim poljoprivrednicima u Srbiji.

Takođe želim da kažem, podržavajući ove zakone, svestan sam da je onaj ko je zdrav u stvari mlad čovek, da i najbolesniji kralj vidi zdravom siromahu krunu na glavi. Bolje je biti zdrav siromah, nego bolestan kralj. Stoga podržavam sve zakone koji su iz oblasti zdravstva. Hvala.

PREDSEDAVAJUĆI: Zahvaljujem.

Reč ima narodni poslanik Nataša Sp. Jovanović.

Izvolite, kolegice.

NATAŠA SP. JOVANOVIĆ: Dame i gospodo narodni poslanici, ministre, dugo najavljivani zakoni iz oblasti zdravstvenog osiguranja i zdravstvene zaštite konačno su u skupštinskoj proceduri. Iako nisam član Odbora za zdravlje i porodicu, ove nacрте zakona sam kroz određene forume i, kako vi volite da kažete, javne rasprave lekara pratila uglavnom na internet medijima, gledala ta mišljenja i njihove primedbe.

Ovoga puta mi iznosimo jasne stavove SRS-a kada je u pitanju poboljšanje sistema zdravstva uopšte u Srbiji, zato što su to problemi koji su najvećim delom nasleđeni. Zdravstvo se decenijama urušavalo. „Žuta“ mafijaška vlast je skoro 15 godina, ali hajde 12 godina, pljačkala zdravstvo u Srbiji i Fond, i Koštuničina vlada, naročito kroz mnogobrojne nepostojeće projekte na Kosovu i Metohiji, da ne podsećam na to da su od opranih para, a

završile su u nečijim džepovima, u južnoj srpskoj pokrajini samo možda postavili temelj, a nigde nijedne bolnice, nigde nijedne ambulante.

Sve to sada nas dovodi u situaciju da mi hoćemo da imamo bolju zdravstvenu zaštitu u Srbiji, a postavlja se pitanje kako. Zemlja je u prilično teškom ekonomskom stanju jer sve što treba da se finansira u oblasti zdravstva, dolazi od građana. Tako od obavezne socijalne zaštite, od najviše privrede, preduzetnika i, naravno, tu određeni procenat, nemali, ima i sistem javne uprave i zaposleni u javnim preduzećima, ali ako pogledate šta se pruža ljudima za taj novac obaveznog zdravstvenog osiguranja, dolazimo do veoma teških pitanja i do bolnih pitanja za svakog čoveka kome je potrebna medicinska pomoć. On se onda upita, ako dođe u situaciju da ne može da sebi obezbedi pravovremeno pre svega specijalističke preglede, bolničko lečenje, operaciju, zbog korupcije koja je i te kako prisutna u mnogim granama medicine, onda postavlja sebi pitanje – a što ja uopšte ovo plaćam? Naravno, mi se zalažemo za to da to osiguranje i bude takvo, obavezno, pa se postavlja pitanje šta je ovo dobrovoljno, kad sa druge strane opet mora da izdvaja za svoje zdravlje, da ide u privatnu kliniku, na privatne preglede.

A sada ćemo doći, gospodine ministre, u situaciju da kroz dopunski rad, koji omogućavate ovim zakonom, pojedini lekari, ne svi, naravno, ali oni kojima nikada možda u nekom segmentu njihove zarade nije dosta, jer već imaju privatne klinike, van svog radnog vremena da se preusmeravaju na privatnu kliniku. Je li to moguće? Moguće je, i za određene intervencije, dakle operacije, i za porođaje itd. Onda se postavlja pitanje šta ćete vi time da dobijete.

Kod primarne zdravstvene zaštite, ako neko od lekara ili tehničara odluči da zaradi dodatno, kao što ste vi jutros objašnjavali, jer nema dovoljno sredstava za život, putem dopunskog rada, zaboravili ste samo da kažete da je to do 30% radnog vremena, da to može da bude u najviše tri ugovora, dakle da radi i u toj matičnoj, da se opredeli, a da radi i kod nekog privatnika, da li je taj neko sposoban da radi 130%? Jer, lepo ste jutros potencirali, mora da ispuni normu u osnovnoj ustanovi gde radi. Ne tamo gde postoje liste čekanja, dobro, s time se slažemo. Ali da pođemo od toga da je to neki lekar koji je savestan, koji je odgovoran.

Verujte mi, u mom rodnom Kragujevcu, eto, takav je splet okolnosti, da li moja generacija, nekoliko ispred ili iza mene, ogroman broj lekara poznajem, od direktora Kliničkog centra, direktora Doma zdravlja, raznih ambulanti, raznih specijalističkih struka i stvarno često sa njima razgovaram – oni mene pitaju kako je na mom poslu, ja njih kako je kod njih – i dolazimo do toga da je nemoguća nekada misija za njih da ispune tu normu.

Otkada je uveden ovaj integrisani zdravstveni informacioni sistem, popularni IZIS, mnogi se lekari, a naročito oni u nekim poodmaklim godinama, u ambulantama nisu snašli, jer lekar mora da bude hobotnica. S jedne strane da

gleda u pacijenta, a vi ste propisali zakonom da je sedam minuta dovoljno da pacijent koji dođe u ambulantu bude pregledan, da se uspostavi dijagnoza, da mu se otkuca to, neko dolazi zbog bolovanja, neko zbog teškog problema zbog kojeg mora da ide dalje na specijalistički pregled. Ovo sada je stvarno u redu, što vi kažete da ne mora da se vraća u ambulantu po uput za bolničko lečenje, ali za svaki specijalistički pregled to mora da uradi. Sada dođete u situaciju da imate lekare koji imaju blizu 60 godina. On ne može da se snađe na toj računarskoj opremi. Mora da gleda.

Drugo, dođu stariji ljudi. Znači, ovde niste uopšte vodili računa, kada se govori o društvenoj brizi za zdravlje, o starijoj populaciji, a njih je preko 20%. Njima je u stvari najviše i potrebna zdravstvena nega i pomoć. Ne može taj lekar da izbací starijeg čoveka posle sedmog minuta, a ta norma bi trebalo, je l' tako, da bude objektivno 35-40 pacijenata, a nekada se desi, evo, čak imam i drugaricu koja je dermatolog, koja je u jednom danu u svojoj smeni pregledala 48 pacijenata. Pa da li je to normalno?

S druge strane, postoji veliki problem, a to je ogromno područje Srbije, više upravnih okruga. Što se tiče grada Kragujevca, mi imamo primarnu zdravstvenu zaštitu i mi se ne slažemo sa ovim. To što je Tomica Milosavljević zajedno sa ovim mafijašima, „žutima“, sa Dinkićem napravio takav zakon, koji je i kroz naše ruke takođe prošao 2005. godine, pa je primarna zdravstvena zaštita prešla u ruke lokalne samouprave, što su oni zapošljavali koga su hteli, upropastili ambulante, to je jedan aspekt, ali mora da se vrši decentralizacija, valjda zbog toga da bi postojala svest o tome da građanin u toj lokalnoj samoupravi može uvek da očekuje u toj primarnoj zdravstvenoj zaštiti, koja je i preventiva za, ne daj bože, dalje neke bolesti, da ima adekvatnu negu i ne slažemo se sa tim i u našem programu za lokalnu samoupravu mi zahtevamo da se vrši decentralizacija. Sad, u ovako zatečenom stanju mi imamo, eto, grad Kragujevac, mislim da je i u Nišu takva situacija, to, na kraju, svi vrlo dobro znaju, ne postoji drugi stepen zdravstvene zaštite. Imamo Klinički centar, imamo ambulante, ali mi nemamo opštu bolnicu.

Lekari u kragujevačkom kliničkom centru, uz sva poštovanja za njihov rad, pre svega za onakvu organizaciju Urgentnog centra Kliničkog centra, verujemo da je tako i u Nišu, pošto oni imaju novu zgradu, oni jednostavno ne mogu da prihvate toliki broj i da zbrinu toliki broj ljudi, jer nema bolnice koja bi imala i internu medicinu, i hirurgiju, i sve ono što je potrebno za jednu bolnicu, a mi imamo sve uslove da grad Kragujevac to dobije, naročito zbog činjenice... E sada, što je tamo nesposoban Radomir Nikolić gradonačelnik grada, to je drugi aspekt, koji je sve upropastio, ali i te kako grad ima imovinu, i treba da razmišlja o tome, koju može sa Upravom za imovinu Vlade Republike Srbije da kompenzuje.

Imamo i vojnu bolnicu koja može i u te svrhe da se rekonstruiše, pa bismo zaposlili od 500 do 1.000 mladih stručnjaka sa područja ne samo Kragujevca, nego okruga koji gravitiraju oko Šumadije, zbog toga što mi imamo odličan nastavni kadar, kao u Beogradu, kao u Novom Sadu, kao u Nišu. Inače, svi naši medicinski tehničari, lekari, gde god da odu u inostranstvo, a nažalost, u protekle dve godine je nekoliko hiljada njih otišlo uglavnom u Nemačku, u skandinavske zemlje, sve pohvale dobijaju za svoje znanje i za svoju stručnost. Pa nije dopunski rad način da se to uradi da se oni zadrže. Da se napravi jedna takva bolnica i da rešite, gospodine ministre, pitanje volontera.

Da li je po vama normalno, evo i to je proverljivo, na neurologiji u Kliničkom centru Kragujevac imate lekare koji volontiraju osam ili devet godina? Ljudi koji su, neki od njih su saradnici u nastavi na Medicinskom fakultetu, verujem da su takvi slučajevi i u Novom Sadu i u Nišu i u Beogradu, nemaju radni odnos u Kliničkom centru zato što su oni tamo volonteri i isto moraju da rade kao njihove kolege koje su u stalnom radnom odnosu i dolazimo do tih problema.

S druge strane, podsetićemo vas da je jedan od glavnih ciljeva postavljen Nacionalnom strategijom za borbu protiv korupcije, a kada ste 2016. godine vi izabrani i kada je tada Vučić biran za premijera. Kako ćete to da suzbijete u zdravstvu? Kako će jedan čovek koji s teškom mukom izdvaja, a opet će, sada stvarno nema još mnogo vremena, govoriće kolege posle mene, imamo preko 80 amandmana na ova dva predloga zakona, da bude siguran da će da dobije to što mu vi ovde garantujete, a da za to ne mora nekome da plati, jer jednostavno ljudi se suočavaju sa time da ne mogu da zakažu skener ni razne druge preglede. Pre svega, problem je kod onih, o tome je jutros bilo reči, koji imaju hipertenziju, koji su u predinfarktnim stanjima, takvih je preko 50% pacijenata u Srbiji, koji nemaju tu preventivnu zdravstvenu zaštitu, jer to niko ne prepoznaje. Pa kako će to da prepozna, opet se vraćam na taj robotski rad lekara opšte prakse, lekar koji ima samo sedam minuta? On ne može za sedam minuta da shvati navike tog čoveka, kako živi i radi.

Ne treba težiti EU, koja nas je potpuno uništila, koja nam je mnogo novca uzela, pa i ovi strani investitori za koje ste dali skoro milijardu dinara subvencija, koji mogu da se pakupe i da odu, umesto da ste to preusmerili na zdravstvo. Ugledajte se, recimo, na kubanski model. Pogledajte kako se leče pacijenti u Kini i kako je tamo visok nivo zaštite. Kada se krene od toga da se vodi računa od deteta kada se rodi, oko imunizacije, oko toga da li su i stariji ljudi primili vakcine, jer postoji još šest grupa koje odrasli treba da prime, pa da vodite računa o tome da li ti ljudi imaju osnovna sredstva za život da bi mogli da se leče, da ukinete participaciju, onda možemo da govorimo da ste nešto preduzeli, kada to bude vidljivo kod širokog spektra ljudi, od najmlađeg do najstarije populacije.

PREDSEDAVAJUĆI: Reč ima ministar gospodin Lončar.

Izvolite.

ZLATIBOR LONČAR: Moram samo da kažem, pošto je više puta pomenuto, da je sedam minuta neko vreme koje imaju lekari apsolutna neistina. Molim vas, pogledajte, pitajte opet toga ko vam je to rekao, stojim iza toga, to je apsolutna neistina da je bilo kome ograničeno sedam minuta da nekoga pregleda. Znači, to je minimum koji ima, a to je 15 minuta.

Ono što želim da vam kažem i da apelujem na građane Srbije, mi danas imamo jednu trećinu onih koji zakažu pregled i uopšte se ne pojave na tom pregledu, tako da uvek ostane više vremena. Ali nije to poenta, što ostane više vremena, nego ovi što zakažu, pa ne dođu, zauzeli su termin nekome kome je bilo neophodno da dođe. Oni ne samo da ne dođu, nego ne jave da neće doći. Pa onda imate situaciju da onaj koji je trebalo da dođe nije došao, a lekar čeka sledećeg pacijenta, a mogao je da ga primi.

Znači, mi radimo redovne analize i zbog toga postoji ovaj sistem i zbog toga ovaj sistem važi za lekara od 50 i nešto godina i lekara od 30 i nešto i 40, jer kad bi jedni radili u jednom sistemu a drugi kucali na mašini, mi nikada ne bismo mogli da skupimo sve podatke i da imamo podatke o ovima o kojima ste, između ostalog, i vi pričali, da to ostaje na papiru, da se to stavi negde u neku policu. Mi nikada to ne bismo mogli da saberemo i nikada ne bismo znali šta se dešava i ko je od čega bolestan i koje je lekove dobio i šta se desilo. Znači, iz tog razloga princip važi za sve, za lekare od 30, 40, 50 i 60 godina. Znači, drugačije ne može da funkcioniše. Ako kažete – vi ćete da kucate na mašini, a vi ćete na kompjuteru zato što ste mlađi, mislim da ćete se složiti da je to nemoguće da podelite i da sistem bude takav.

Što se tiče Kragujevca, moram da vas obavestim, žao mi je što ne znate, završava se projekat opšte bolnice za Kragujevac. Nađena je parcela, nađen je investitor, nađeno je sve. Znači, projekat koji postoji i koji je u fazi u kojoj treba da bude i Kragujevac će dobiti bolnicu, opštu bolnicu, koja će biti, o čemu vi pričate, sekundarnog tipa.

Što se tiče... Kažete... Pa mi smo upravo u ovom zakonu dozvolili da penzioneri, socijalno ugroženi i ostali koji nemaju overenu zdravstvenu knjižicu idu na skrining, da mogu da budu vakcinisani i, kad su za palijativno lečenje, da i tu mogu da idu bez knjižice. Da li vi razumete kolika je to razlika u odnosu na ovo što je bilo dosada? Samo iz tog razloga jer insistiramo na skrininzima, na preventivnim pregledima. Imamo tri skrininga, uvodimo još tri – dijabetes, kardiovaskularne bolesti i psihomotorne. Čujete šta vam kažem? Pa tri nove se uvode.

Znači, to je suština priče. Ne pamtim da je nekad napravljena veća razlika da se prepoznaju ljudi koji su ugroženi. Da ne pričam o deci, da ne pričam o njihovim roditeljima, o penzionerima, o izbeglicama, o žrtvama nasilja i o svim

tim stvarima, gde država ne pravi nikakvu razliku da li su socijalno osigurani ili nisu. Ono što je poenta priče je da svim ljudima bude dostupan preventivni pregled da na vreme otkrijemo, jer kad to uradimo, bićemo zdraviji, biće sistem mnogo bolji. Tada ćemo smanjiti troškove i ostaće nam više novca za ove neke druge stvari u koje ćemo tada moći da ulažemo, jer ja mislim da je svako ovde svestan da ne postoji država u svetu koja može da izdvoji toliko novca da zadovolji sve potrebe i da stavi da sve bude besplatno i da ima svega. Ljudi, to ne postoji, nemojte da se lažemo. Znači, mi možemo samo da napredujemo, da bude stanje bolje u budžetu i da ide.

Još jednu stvar da vam kažem. Nije ovo doneo Deda Mraz. Ovo sve košta. Ovo je samo zahvaljujući politici i radu Aleksandra Vučića moguće sad da se uradi. Nemoj neko da misli da je ovo palo sa neba. Ovo je samo rezultat politike i rada Aleksandra Vučića i ničega drugog.

Nije, gospodine, plaćena reklama. Ovo je surova istina. Ovo je surova istina, gde se omogućilo iz bankrota... Da smo ostali u situaciji onog bankrota, pa, ljudi, ne bi imalo za osnovne lekove. Bolnice bi bile prazne. Išli bismo u bolnicu kao što je bilo, pa da donesete, da idete da pošaljete rodbinu da vam kupi flaster, da vam kupi lek, da vam da sve, da biste vi mogli da budete operisani, da biste mogli da budete lečeni. Zar smo već sve to zaboravili kako je bilo, da nije bilo flastera, da nije bilo nekih drugih stvari? Razumete? Znači, to je suština stvari. Zahvaljujući tome danas možemo i, ako nastavimo tako, onda stvaramo preduslove da nam bude još bolje i da još više omogućimo našim građanima da im bude lakše u sistemu zdravstva. Hvala vam.

PREDSEDAVAJUĆI: Pravo na repliku narodni poslanik Nataša Jovanović.

Izvolite.

NATAŠA SP. JOVANOVIĆ: Gospodine ministre, vi verovatno imate takve neke frizirane podatke. Ja vama govorim kako je u praksi kada je u pitanju obim posla tih lekara u primarnoj zdravstvenoj zaštiti i nemogućnosti ljudi da zakazuju specijalističke preglede jer je gužva. Vi sad pričate o nekim izuzecima. Pa postoje ljudi koji su podneli zahtev i platili uredno da im se izda putna isprava, odnosno pasoš, pa ne dođu da podignu taj pasoš. Znači, postoje i takvi ljudi, koji zakažu nešto pa ne dođu. Ja vam govorim o ambulantama koje su prenatrpane i koje ne mogu da prihvate toliko broj pacijenata zbog ovog sistema rada.

E sad, pošto ste započeli tu priču, onda mi recite šta je sa Domom zdravlja u Siminoj ulici u Starom gradu, ovde u Beogradu, gde je 15 lekara maltene otpušteno, ništa ne rade. Preusmeravaju se pacijenti na druga područja grada, na Vračar ili ne znam gde. U domu zdravlja koji je postojao toliko godina. Zbunjeni su pacijenti. Kako sad, kad tek ovim zakonskim odredbama treba da

se uradi nova mreža, tek treba da pređu po novom zakonu domovi zdravlja pod republičku vlast, o čemu se tu radi, pitaju se ljudi.

S druge strane, vi sad meni odgovarate, i uopšte Srpskoj radikalnoj stranci, kao da mi imamo neku odgovornost za to što se dešavalo, a ja sam vama lepo potencirala da je dosovska vlast 12 godina sistematski čerupala, pljačkala i uništavala zdravstveni sistem, ali moram da vas podsetim i na to da ste vi ipak bili i neko odgovorno lice i u tom nivou u Kliničkom centru Srbije, radili ste u Urgentnom centru, mogli ste i tada da se pobunite protiv tog sistema. Nemojte sad ovde meni da pravite neke besplatne reklame, na osnovu mog izlaganja, za doprinose ne znam koga. To je vaša stvar, vaša je obaveza – vi ste preuzeli vlast u Srbiji – da obezbedite dobar zdravstveni sistem. Vi ste ovde položili zakletvu i vi ste dužni da radite, da unapredite.

PREDSEDAVAJUĆI: Privodite kraju.

NATAŠA SP. JOVANOVIĆ: Niko nije rekao – evo, završavam – da je to sada loše što ljudi mogu da odu na sve ove preglede bez overene zdravstvene knjižice, ali se postavlja onda pitanje šta ćemo sa ljudima, a njih je zaista preko pola miliona, koji nemaju overene zdravstvene knjižice. O tome je skoro govorio i ministar poljoprivrede ovde, ima mnogo poljoprivrednih proizvođača, to nije trajno stanje takvo.

PREDSEDAVAJUĆI: Molim vas, zahvaljujem.

NATAŠA SP. JOVANOVIĆ: Evo, završavam. Kada treba da plate reprogram za...

(Isključen mikrofon.)

PREDSEDAVAJUĆI: Zahvaljujem.

Reč ima narodni poslanik Vera Paunović.

Ne možete iz replike, koleginice Jovanović.

VERA PAUNOVIĆ: Poštovani potpredsedniče, poštovani ministri i gosti, poštovani narodni poslanici, kada se govori o sistemu zdravstvene zaštite, mora se istaći da su u ovoj oblasti u nekoliko prethodnih godina načinjeni značajni pomaci, kao unapređenja stanja u zdravstvo. Prvenstveno tu mislim na uspeh Vlade da se zaposlenima u ovoj branši da povećanje zarada od 10%, kao i na otvaranje novih zdravstvenih centara i renoviranje postojećih.

Zahvaljujući ovome naše zdravstvo je, prema izveštajima evropskog zdravstvenog sistema, stiglo sa dna rang-liste u njenu gornju polovinu, prestižući mnoge razvijenije države koje su već članice EU, a ovaj rezultat je time značajniji, jer smo mi društvo sa nižom ekonomskom osnovom za izdržavanje sistema zdravstva kao socijalne funkcije države i istovremeno sa visokim prosekom starosti stanovništva, koje onda po prirodi stvari vrši jači pritisak na zdravstvene ustanove, jer ima više potrebe za pružanje usluga iz oblasti zdravstvene zaštite.

Ono što je od ključne važnosti u ovom predlogu zakona je rešenje po kome će se proširiti krug lica koja će biti obuhvaćena društvenom brigom za zdravlje, odnosno lica koja nemaju zdravstvenu knjižicu. Predviđa se da će, pored dosadašnjih kategorija, to pravo ostvariti i mlade nezaposlene osobe koje se ne nalaze na školovanju, a najviše do navršених 26 godina života, lica sa statusom borca, izbegla, odnosno prognana iz bivših republika SFRJ, kao i raseljena lica koja su nezaposlena i sa niskim mesečnim prihodima, a koja imaju boravište na teritoriji Republike Srbije, žrtve terorizma, lica kojima se obezbeđuje sem obavezne i preporučena imunizacija, lica kojima se obezbeđuju ciljani preventivni pregledi, odnosno skrining prema odgovarajućim nacionalnim programima.

Takođe smatram veoma bitnim da je predloženo da roditelji dece obolele od najtežih bolesti imaju pravo da budu na bolovanju dok im deca ne napune 18 godina. Ono što je najbitnije, za sve to vreme primaće 100% zarade. Ovim se pokazuje visoki stepen humanosti društva i brige o zdravlju što većeg broja građana.

Ako pođemo od takvih postulata zdravstvenog sistema, onda je prirodno da se prema građanima postave određeni minimalni zahtevi, isključivo radi njegovog što kvalitetnijeg funkcionisanja, ali i u interesu samih građana i zaštite njihovog zdravlja.

U oba predloga zakona utvrđeno je da je pojedinac dužan da se odazove na poziv za ciljani preventivni pregled, odnosno skrining prema odgovarajućim nacionalnim problemima. Ovo je dobro rešenje, jer smo svi svedoci kolika je ekspanzija raka i drugih opasnih bolesti čije je lečenje dugotrajno i sa neizvesnim ishodima, a zahteva značajna finansijska sredstva, dok bi se njihovim ranijim otkrivanjem smrtni ishodi značajno predupredili, naročito kod starijih ljudi, a da bi na tome svakako trebalo poraditi, kako bi se građani pravovremeno i redovno odazivali na te preglede.

Korisnici osiguranja koji budu pozivani tri puta na preglede a ne odazovu se, ili ne dostave opravdanje za izostanak, u slučaju da se razbole moraće sami da plate 35% pune cene lečenja. Cilj ovakvog predloga nije kažnjavanje građana, već namera da se podigne svest o preventivnim pregledima.

Važnu izmenu predstavlja i stvaranje mogućnosti da se produži pravo izabranog lekara da odobrava odsustva sa rada na osnovu bolovanja na duži vremenski period, odnosno na najviše 60 dana. Time će se omogućiti da se izbegnu komplikovanije procedure prilikom otvaranja bolovanja za neke teže bolesti ili komplikovanije operativne zahvate koji zahtevaju dužu postoperativnu negu ili oporavak, a koji više, nažalost, nisu toliko retki slučajevi kao ranije.

Pored ova dva zakona iz oblasti zdravstva, na dnevnom redu današnje sednice nalaze se i rešenja koja treba da ustanove viši stepen zaštite u oblasti

prometa raznih opasnih stvari, lekova i opojnih droga ili predmeta za masovnu upotrebu među građanima. Poslanička grupa PUPS u danu za glasanje će dati svoju podršku za njihovo usvajanje, kao i za usvajanje zakona iz oblasti zdravstva, jer smatramo da je zdravstveni sistem i svaka vrsta bezbednosti i zaštite zdravlja našeg stanovništva od najvećeg značaja u izgradnji srećnog i zadovoljnog pojedinca, a time i boljeg društva za sve.

Naravno, podržaćemo i Predlog zakona o izmenama i dopunama Zakona o bezbednosti saobraćaja na putevima, jer smatramo da je položaj većeg broja poljoprivrednika takav da finansiranje tehničkih pregleda i registrovanje traktora svake godine za njih predstavlja značajan izdatak. To se uklapa i u generalnu politiku naše partije i predsednika Milana Krkobabića u nastojanjima da se obezbede što povoljniji uslovi života i rada na selima. Zahvaljujem na pažnji.

PREDSEDAVAJUĆI: Zahvaljujem.

Reč ima koleginica Ružica Nikolić.

Izvolite.

RUŽICA NIKOLIĆ: Zahvaljujem, gospodine Arsiću.

Dame i gospodo narodni poslanici, od ovih pet predloženih zakona o kojima danas raspravljamo svakako su najvažnija dva sistemska zakona, a to su predlozi zakona o zdravstvenom osiguranju i zakona o zdravstvenoj zaštiti. Iako vi hvalite ove zakone, mi smo naše ozbiljne primedbe iskazali kroz veći broj amandmana.

Oba ova zakonska predloga sadrže nekoliko pozitivnih zakonskih rešenja. Dobro je da ste se setili da zdravstvenu zaštitu proširite za lečenje u hitnim slučajevima i za ljude koji nemaju overenu zdravstvenu knjižicu, ali nije dobro da korisnici zdravstvenog osiguranja koji budu pozvani na skrining preglede a ne odazovu se ili ne dostave opravdanje za izostanak, ukoliko se razbole, plaćaju 35% pune cene lečenja. Svi mi znamo da su to uglavnom skupa lečenja i da mnogi neće moći da plaćaju predviđene troškove, pa samim tim vaša ideja da podignete svest o obaveznom skrining pregledu pada u vodu.

Predlogom zakona o zdravstvenom osiguranju predviđeno je da roditelji imaju pravo na bolovanje s primanjem cele zarade tokom lečenja deteta od raka ili nekog drugog teškog oboljenja do navršene 18. godine, a bolovanje će morati da obnavljaju svakih šest meseci. Dosada je to bilo 65% primanja i ova izmena je dobra, ali pitamo zašto niste spremni da deci iz Republike Srpske pružite adekvatnu zdravstvenu negu o trošku zdravstvenog osiguranja uz nadoknadu troškova od osiguranja Republike Srpske. Za decu obolelu od karcinoma roditelji moraju da obezbede 10.000 evra, koje uplaćuju zdravstvenoj ustanovi u kojoj se dete leči. Zašto izjednačavate porodice iz Republike Srpske sa porodicama Albanaca sa Kosova i Metohije?

Takođe jedna od novina u predlogu zakona jeste da će izabrani lekar moći da otvori bolovanje i do 60 dana, a dosada je bilo moguće do 30 dana. Međutim, ne menja se ništa kada je u pitanju plaćanje, jer 30 dana ide na teret poslodavca, a već od 31. dana ide na teret Fonda. Naravno, podržavam da lekari moraju da budu oslobođeni prevelike administracije kako bi mogli u potpunosti da se posvete pacijentima.

Kao što vidite, mi iznosimo primedbe na sve one promene kojima se vi hvalite, a problemi u zdravstvu, odnosno u sistemu zdravstvenog osiguranja su ogromni i mislimo da ovaj zakon neće moći da reši sve te probleme.

Takođe bih ukazala i na liste čekanja, koje predstavljaju najveći problem jer, prema dostupnim podacima, 72.000 ljudi i dalje čeka da dođu na red i ne zna se da li će to biti u intervalu od nekoliko meseci do nekoliko godina za pojedine intervencije. U prethodnim diskusijama kad je bio set zdravstvenih zakona govorili smo da se do dve godine čeka na intervencije na Banjici za zamenu kolena.

Takođe, jedna od primedbi odnosi se na prava osiguranika. Ovaj zakon je u suprotnosti sa članom 68. Ustava Republike Srbije i sa članovima 6, 8. i 15. Zakona o pravima pacijenata, kojima su uređena pitanja prava i dostupnosti zdravstvene zaštite, prava na preventivne mere i prava na pristanak pacijenata. Svim obolelim osiguranicima neophodno je omogućiti jednak pristup zdravstvenoj zaštiti, pogotovo kada se radi o najtežim oboljenjima od posebnog socijalnomedicinskog značaja, bez obzira na obavljen ili neobavljen preventivni pregled i bez diskriminacije u odnosu na finansijske mogućnosti. Zato je odredba zakona kojom se pacijent kažnjava zbog nedolaska na preglede sporna, a naročito kada se ima u vidu da je u preventivnoj nezi najmanja efikasnost zbog lošijeg socijalnog, materijalnog stanja, zato što i dalje postoje liste lekova za participaciju koju mi tražimo da ukinete. Zahvaljujem.

PRESEDAVAJUĆI: Zahvaljujem.

Reč ima narodni poslanik Predrag Jelenković.

Izvolite.

PREDRAG JELENKOVIĆ: Zahvaljujem, predsedavajući.

Uvaženi ministre sa saradnicima, poštovane kolegice i kolege, kolega Bačevac je vrlo sistematično objasnio zakon o zdravstvenoj zaštiti iz ovog seta zakona koji se nalaze na dnevnom redu ove sednice, a ja ću nešto o zakonu o predmetima opšte upotrebe.

Ovim zakonom se pre svega postiže, osim višeg stepena usaglašenosti standarda potrošača u Republici Srbiji sa standardima Evropske unije, i bolje funkcionisanje osnovnog principa EU, a to je upravo slobodno kretanje robe. Takođe, ovim zakonom se postiže poboljšanje kvaliteta potrošačke robe, a pre svega predmeta opšte upotrebe. Takođe, novim zakonom dobijamo propisani standard bezbednosti svih grupa predmeta opšte upotrebe. Treba imati u vidu

da će ovaj zakon jasnije utvrđivati obaveze i odgovornosti subjekata u poslovanju predmetima opšte upotrebe u smislu konkretnijih i preciznijih obaveza, počevši od pripreme dokumentacija i dokaza, preko zdravstvene ispravnosti i bezbednosti proizvoda i to samo sa jednim ciljem, a to su bezbednost i zaštita zdravlja potrošača.

Ono što treba istaći jeste razlika između prethodnog zakona i novog zakona, a razlika je upravo u tome što dosada nije postojala jedinstvena baza podataka o slučajevima trovanja, povređivanja, oštećenja zdravlja i ozbiljnijih neželjenih efekata nastalih korišćenjem predmeta opšte upotrebe. Naime, ovi podaci su se nalazili u zdravstvenim ustanovama i centrima, a novim zakonom svi podaci će biti prikupljeni u centralnu bazu podataka.

Ovaj zakon je, što se tiče usklađenosti sa propisima Evropske unije, usklađen sa načelima, svim bitnim zahtevima iz relevantnih evropskih propisa, a pre svega sledećim uredbama Evropskog parlamenta i Saveta – Uredbom o materijalima i predmetima namenjenim da dođu u kontakt sa hranom iz 2004. godine, Uredbom o dobroj proizvođačkoj praksi materijala i predmeta namenjenih da dođu u kontakt sa hranom iz 2006. godine, Uredbom o bezbednosti igračaka za decu iz 2009. godine i Uredbom o kozmetičkim proizvodima iz 2009. godine.

Kako je formalni cilj ovog zakona postizanje većeg stepena usaglašenosti sa pravnim tekovinama Evropske unije i preuzimanjem standarda EU, postiže se valjano funkcionisanje tržišne ekonomije i mogućnosti kako za naše proizvođače da svoje proizvode, koji ispunjavaju EU standarde, učine dostupnim na evropskom tržištu, tako i za proizvođače iz Evropske unije pod jednakim uslovima, kao i na svom tržištu, učine dostupnim svoje proizvode na tržištu Republike Srbije. Ovakva tržišna konkurencija bi bila dobra stimulacija pre svega za pojavu novih privrednih subjekata.

U danu za glasanje SDPS će podržati sve zakone. Hvala.

PREDSEDAVAJUĆI: Zahvaljujem.

Reč ima narodni poslanik Milorad Mirčić.

Izvolite.

MILORAD MIRČIĆ: Pošto su predsednik SRS i članovi poslaničke grupe do detalja izanalizirali ove krovne zakone iz oblasti zdravstva, zdravstvenu zaštitu i zdravstveno osiguranje, bilo bi potpuno u redu da se malo osvrnemo na ovaj na brzinu nametnut zakon o sigurnosti u saobraćaju. Na brzinu, zato što je pred sam dan održavanja ove sednice došao predlog da se po hitnom postupku uvrsti ova izmena i dopuna Zakona o bezbednosti saobraćaja.

Ima jedno pravilo koje uvek treba poštovati, koga se treba pridržavati – najgora zakonska rešenja su iznuđena rešenja. Kada donosite jedan zakon, onda on treba da sadrži sve ono što je iskustveno, sve ono što je teoretski i sve ono

što je, na kraju krajeva, dugi niz godina ili dugi period sagledavano kao eventualni problem i na taj način se kroz zakonsko rešenje eliminiše.

Ovde smo svedoci da se donosi izmena i dopuna koja u svakom slučaju ide u prilog onima koji koriste poljoprivredne mašine, pre svega traktore i priključke, ali je na neki način presedan. Presedan je iz razloga što nisu samo to kategorije stanovništva kojima treba pomoći.

Kada je u pitanju bezbednost saobraćaja, kada je u pitanju registracija motornih vozila ili vozila koja koriste motor, onda treba u jednom društvu sagledavati ono što je korisno, što u svakom slučaju ide u pravcu smanjenja potrošnje nafte, odnosno naftnih derivata. To je ta ekonomska korist. Kada je u pitanju bezbednost saobraćaja, treba nastojati da se zakonskim rešenjima stimulišu sve one varijante koje isključuju prevoz automobilima, da bude što manja gužva, da se smanji rizik u saobraćaju itd.

To sve kada sagledate, imate jasnu sliku da je pod pritiskom seljaka, ljudi koji koriste poljoprivredne mašine, vladajuća koalicija posegla za ovim rešenjem, a sa druge strane imate drugi problem. Imate problem ovih koji su korisnici prevoza pomoću motocikla ili motora ili sličnih prevoznih sredstava, koji po zakonu treba da izvrše registraciju svake godine, tako što će morati da nabave potvrdu o tehničkim karakteristikama motora, motocikla ili mopeda.

Da bi se nabavila takva potvrda, mora se otići u predstavništvo proizvođača, pošto mi nemamo proizvođače takvih prevoznih sredstava. Predstavnici su još, nažalost, u najvećem broju iz Slovenije. To su oni „tomosi“ koji su zaostali i voze se i dalje po Srbiji, ali to je prevozno sredstvo. Kada su u pitanju bicikli sa motorom, ili motocikli kako bi se to reklo, plaća se do 50 evra ta potvrda i tu potvrdu svake godine vadite. Vrš se tehnički pregled i taj tehnički pregled plaća se kao u svim slučajevima i to je nešto što se direktno sliva u budžet, ali ovu potvrdu kada vadite, ona ide direktno u korist proizvođača tih prevoznih sredstava. Imate slučaj, primera radi, proizvođača iz Japana koji nemaju predstavništvo. Recimo, „Jamaha“ nema predstavništvo u Srbiji, a ima u Sloveniji. Da bi neko motor proizvodnje ove firme do 50 kubnih centimetara registrovao, mora u Sloveniju da ide ili, ako ima tamo nekog prijatelja, da plati Slovencima kako bi dobio tehničke karakteristike za ovo prevozno sredstvo.

Šta sada treba da čekamo? Treba da čekamo pred same izbore da neko proceni da to jeste problem, pa bi eventualno korisnici tih sredstava za prevoz mogli da prilikom donošenja izmena i dopuna, kao što je ovo, da glasaju za vladajuću koaliciju i onda bi se poseglo za takvim rešenjima. Hoću da kažem, moralo se posegnuti za nekim studioznijim rešenjem koje bi obuhvatilo ovim izmenama sve. Ovako ispada da ministar na osnovu ove izmene, zbog njegove nestručnosti, neznanja, ili njegovih saradnika bolje rečeno, treba da ponudi sada ostavku. Kako je mogao da predvidi ovo za traktore i priključne mašine? Kako ministar jedan, pogotovo koji je doktor, doktorirao je, kako je mogao to da

izgubi iz vida? Ali to se tako radi. To je kada želite jeftine političke poene, s tim što mi srpski radikali naglašavamo da je ovo i te kako značajna finansijska korist za one koji se bave poljoprivredom, koji koriste ove mašine.

Kada su u pitanju sredstva za opštu upotrebu, trebalo bi biti malo obazriviji i trebalo je to pažljivije da se radi. Znate, mi generalno prihvatamo politiku standarda Evropske unije. Mi u pojedinim segmentima...

Kada su u pitanju sredstva za opštu upotrebu, ovde vi navodite, recimo, konkretno dečije igračke i najveći broj tih dečijih igračaka u poslednje vreme i poslednjih godina se uvozi iz Kine. Kina nije država koja radi po EU standardima, radi po svojim standardima. Te igračke koje koriste deca nisu štetne. Ne ispunjavaju sve uslove, ali nisu po evropskim standardima.

Ne može se govoriti o slobodi tržišta a unapred se kaže – može samo one koji se proizvode po ISO standardima, po standardima EU. To je diskriminacija. To nema nikakve veze sa privrednom ekonomijom, sa lojalnom konkurencijom ili sa bilo čim što bi moglo da znači na adekvatan način uključivanje u tržišnu ekonomiju. Imate kozmetička sredstva koja se u sve većem broju uvoze sa Istoka; nisu to evropski standardi.

Treba kontrola, naravno da treba kontrola, ali ne treba toliko težiti tim evropskim standardima po svaku cenu. Mora se biti pažljiv tu. Mora da se kaže – da zadovoljava naše standarde, a u krajnjem slučaju, Srbija je otvorena i za jedno i za drugo kao tržište, a ne da tu privilegiju imaju, i te kako značajnu, proizvođači iz Evropske unije.

Kada su u pitanju sami ovi zakoni, krovni zakoni, ima tu jedan problem administrativne prirode. Ministre, očigledno da u to ni ova vlada ne želi da se upušta, a to je životni problem. Evo u čemu se sastoji. Imate slučaj kada čovek koji živi na području opštine Pančevo, ili Vršac, želi da obavi specijalistički pregled na prostoru grada Beograda ili da koristi usluge zdravstvenih ustanova iz Beograda, da bi to uradio, mora da dobije odobrenje Pokrajinskog zavoda za zdravstveno osiguranje, odnosno potvrdu od zdravstvenih ustanova sa područja AP Vojvodine da one nisu u mogućnosti da izvrše takav pregled ili da pruže takvu lekarsku uslugu. Tek tada može pacijent odnosno građanin iz Pančeva da dođe i da izvrši tu lekarsku uslugu ili nešto drugo kada je u pitanju njegovo zdravlje u Beogradu. To je van pameti. To su te administrativne granice. Prosto čovek da ne veruje.

Zamislite sad, čovek koji živi u Pančevu, samo spletom slučajnih okolnosti, administrativnih podela, on mora da ide na preglede određene vrste, ako želi da ostvari ovaj svoj cilj ili zamisao, mora da ide u Novi Sad na pregled, u institucije u Novom Sadu, da ga pregledaju neke institucije, da bi dobio potvrdu da one nisu osposobljene i da bi došao u Beograd.

Ništa drugačije nije, gospodine ministre, ni kada su u pitanju osiguranici iz grada Beograda koji žive, ili koji su se spletom okolnosti našli na prostoru AP Vojvodine.

Te administrativne barijere su i dalje ostale i to mora da se ukine. To je van svake logike, van zdravog razuma, a da ne govorimo kakve su štetne posledice, koliko je to dodatnih troškova i kakve komplikacije izaziva kod tih građana.

PREDSEDAVAJUĆI: Zahvaljujem.

Reč ima narodni poslanik Marija Obradović.

Izvolite.

MARIJA OBRADOVIĆ: Hvala, predsedavajući.

Htela sam da reagujem na izlaganje prethodnog poslanika zato što je zaista neprimeren i ovakav izraz na licu, jer ne mogu da verujem da ste izneli ovoliko netačnih podataka, da ste zloupotrebili javni mikrofon da uznemiravate javnost i da iznosite takve podatke koji su u kategoriji – 50 evra, mora da se putuje u Sloveniju, mora u različite zemlje, nemamo predstavništvo ove ili one firme, da sad ne reklamiram ta preduzeća. Toliko ste izneli pogrešnih stvari da sam zaista u šoku da moram da objašnjavam takve stvari, jer kad ste ih izgovarali, verovatno ste znali da to nije istina. To je jako neozbiljno sa vaše strane.

Ta priča da samo ostaje bicikl sa motorom, kao što piše u ovom zakonu, neću uopšte da se osvrćem na to.

Kvalifikacije koje ste izneli prema ministru Stefanoviću, tu se očigledno vidi neka politička mržnja sa vaše strane, neka netrpeljivost. Žao vam je zbog svih rezultata koji su postignuti pre svega ispred tog ministarstva. Samo se vi smejte, nema nikakvih problema. Ali ovo prati mnogo ljudi. Ljudi prate i rad ministra Stefanovića i rezultate Ministarstva unutrašnjih poslova. To nije odgovoran rad u Parlamentu, način na koji vi komunicirate.

Zaista ostaje, dakle, ostavili smo trajnu registraciju i za radne mašine, motokultivatore i traktore koji su namenjeni obavljanju poljoprivrednih radova i, naravno, priključna vozila koja vuče taj traktor, a ostavljen je i bicikl sa motorom. Međutim, bicikl sa motorom je kasnije, drugim zakonom, svrstan u sasvim drugu kategoriju i, jednostavno, kada budu došli na registraciju bicikli sa motorom, oni će preći u kategoriju mopeda ili motocikla. To će biti obavljeno u samom procesu registracije.

Sve ove cene kojima ste vi uplašili građane, i zaista, ja da sam neko ko je vlasnik bicikla sa motorom, koji treba da pređu u ove druge dve kategorije, jako bih se neprijatno osećala i imala bih neki osećaj netrpeljivosti, nezadovoljstva prema ljudima koji predlažu ove zakone.

Neću da vas molim. Samo jednostavno hoću da apelujem da na ovaj način ne obmanjujete javnost, jer to zaista ne priliči nama poslanicima. Nije

tačno ništa od toga što ste izgovorili i sramota je da na ovaj način razmatramo zakone, ali biće verovatno još prostora da razgovaramo.

PREDSEDAVAJUĆI: Pravo na repliku narodni poslanik Milorad Mirčić.

MIŁORAD MIRČIĆ: Pa evo, za razliku od vas, ja uopšte ne gledam kakav je vaš izgled i kako se vi ponašate dok ja govorim, ali vama u svakom slučaju hvala za ove komentare kako se ja ponašam kad vi izlažete.

Smejem se zato što vi pričate nešto što nema blage veze sa životom. Ja sam korisnik takvog jednog motora sa biciklom, odnosno mopeda. Prvi kupac, vlasnik, proizvođač je „Jamaha“. Ja sam taj koji je došao u predstavništvo, nekada predstavništvo „Jamahe“, nalazi se u prigradskom naselju Novog Sada a zove se Veternik, moram sve detaljno da vam objasnim, došao sam i rekli su – izvinite, ali mi više ne predstavljamo, mi nismo više ovlašćeni predstavnici, predstavništvo je u Ljubljani. Lično sam kontaktirao, rekli su – treba da platite u visini od 50 evra da bismo mi mogli da vam pošaljemo tu potvrdu o tehničkim karakteristikama onoga što vi koristite. Motor, odnosno motocikl koji koristim nije menjao vlasnika. Ponovo vam kaŹem – prvi sam vlasnik.

To je suština. Nije problem da je to predstavništvo kod nas pa da se plaća državi, pa da to bude u vidu takse, nije nikakav problem, mora država da puni budŹet, nego je problem što se ishitrena rešenja bukvalno pozitivno odnose na one koji nisu korisnici budŹetskih sredstava Srbije i onih koji ne prihoduju Srbiji. To je suština, draga moja koleginice.

Ja se smejem zato što je vaše obrazloŹenje isto kao ono što se uvek ponavlja, a nalazi se u kavezu. Kad god se Nebojši Stefanoviću nešto smejemo, vi kaŹete – to je politička mrŹnja. Mi smo ti koji smo i te kako srećni kad neko uspe u životu, pogotovo kad je bio srpski radikal. Što bismo se mi smejali? Nego je smešno vaše obrazloŹenje, kad niste u tematici, niste u materiji...

PREDSEDAVAJUĆI: Zahvaljujem, kolega Mirčiću.

Reč ima narodni poslanik Marija Obradović.

MARIJA OBRADOVIĆ: Da ovo sve svrstamo u kategoriju nesporazuma. Vi ste se u Novom Sadu raspitivali. Mogu reći jedino da ste bili u pogrešno vreme na pogrešnom mestu. I to se dešava. Evo, ja ću vas lično odvesti u predstavništvo „Jamahe“ u Beogradu, da pomognem da rešimo taj problem. Dakle, vama ne treba zakonska pomoć, već pomoć prijatelja. Tu sam, dakle nema nikakvih problema. Nemojte zamajavati narod samo. Hvala.

(Milorad Mirčić: Replika.)

PREDSEDAVAJUĆI: Gospodine Mirčiću, nemate osnova za repliku. Pomoć prijatelja se ne odbija, ne.

Reč ima narodni poslanik Vesna Ivković.

Izvolite.

VESNA IVKOVIĆ: Poštovani predsedavajući, poštovani ministre sa saradnicima, poštovane koleginice i kolege poslanici, ovi krovni zakoni iz oblasti zdravstva imaju puno pozitivnih efekata i ja ću se truditi da ih što više spomenem.

Zakon o zdravstvenoj zaštiti, kao krovni zakon u oblasti zdravstvene zaštite, usvojen je 2005. godine i otada se nije značajnije menjao. Ovim zakonom uređuje se sistem zdravstvene zaštite u Republici Srbiji, njegova organizacija i sprovođenje, kao i društvena briga za zdravlje stanovništva.

Osnovni razlog za donošenje novog zakona je i potreba i neophodnost da se ova oblast detaljnije pravno uredi i da se oblast zdravstva reformiše u skladu sa novinama u sistemu zdravstvene zaštite koje su se pojavile od donošenja prethodnog zakona.

Sam pojam zdravstvene zaštite regulisan je članom 2, da ga ne čitam. Ovim zakonom je utvrđeno da pravo na zdravstvenu zaštitu sem građana Republike Srbije imaju i strani državljani, lica bez državljanstva, koja su stalno naseljena ili povremeno borave u Republici Srbiji ili koja prolaze preko teritorije Republike Srbije.

Razlog za proširivanje obima lica kojima se utvrđuje pravo na zdravstvenu zaštitu, osim potrebe da se ista sveobuhvatno pruži svim licima na teritoriji Republike Srbije, jeste javno zdravstveni značaj za stanovništvo Republike Srbije, odnosno u sprečavanju mogućnosti nastanka i širenja epidemija i njihovih posledica na zdravlje.

Novina ovog zakona je i ta što se uvodi pojam zdravstvene nege, koja predstavlja neizostavni deo zdravstvene zaštite, naročito za pacijente na bolničkom lečenju, palijativnom zbrinjavanju, kao i u uslovima kućnog lečenja.

Propisano je i da Republika Srbija može da obezbedi zdravstvenim ustanovama čiji je osnivač i sredstva za izvršenje obaveza po izvršenim sudskim odlukama za obaveze koje se finansiraju iz sredstava obaveznog zdravstvenog osiguranja ili na drugi način.

Propisano je i da se obezbeđuju sredstva za ostvarivanje opšteg interesa, sprovođenje ciljanih preventivnih pregleda, odnosno skrininga prema odgovarajućim nacionalnim programima, upravljanje medicinskim otpadom u zdravstvenoj ustanovi u javnoj svojini, obezbeđivanje specijalizacija i užih specijalizacija zdravstvenih radnika i zdravstvenih saradnika zaposlenih u zdravstvenim ustanovama u javnoj svojini, osiguranje imovine i kolektivno osiguranje zaposlenih u zdravstvenoj ustanovi u javnoj svojini od posledica nesrećnog slučaja, osiguranja u slučaju težih bolesti i hirurške intervencije, kao i osiguranje odgovornosti prema trećim licima u zdravstvenoj ustanovi u javnoj svojini, tekuće održavanje objekata, prostorija, servisiranje medicinske i nemedicinske opreme i drugog, a sve to iz sredstava obaveznog zdravstvenog osiguranja, u skladu sa zakonom kojim se uređuje zdravstveno osiguranje.

Ovim zakonom uređuje se i praćenje finansijskih tokova, formiranje nacionalnog zdravstvenog računa, kao i sprovođenje nadzora nad istim.

Zakonom su uvedene i tri nove kategorije stanovništva obuhvaćene društvenom brigom za zdravlje, koje smo već spominjali.

Datim zakonskim rešenjem razdvojena je briga za zdravlje na nivou autonomne pokrajine i lokalne samouprave, tako da društvena briga za zdravlje na ovim nivoima može da obuhvati mere za obezbeđivanje i sprovođenje zdravstvene zaštite, a koje su više od normativnih u pogledu prostora, opreme, kadrova, lekova, medicinskih i nemedicinskih sredstava, a sve sa ciljem od interesa za građane ovih teritorija. I tu bih napomenula samo kratko, možda ne bi bilo loše da lokalne samouprave koje žele iznad normativa da zaposle kadrove i finansiraju njihove zarade, možda ne bi bilo loše da se potpišu ugovori sa Republičkim fondom za zdravstveno osiguranje samo radi dobijanja ID broja. Samo to, mala digresija.

Ono na šta bih ja dobronamerno, a to dugujem svojoj struci, skrenula pažnju jeste član 75, kojim je propisano šta obuhvata osnovnu delatnost domova zdravlja. Ovim članom dom zdravlja više ne mora da obezbeđuje specifičnu zdravstvenu zaštitu zaposlenih, odnosno medicine rada. Specijalisti medicine rada u službi za zdravstvenu zaštitu radnika moraće da se opredele za izabrane lekare. Zbog toga će dom zdravlja neminovno izgubiti pravo obavljanja delatnosti medicine rada. Tako će nestati službe medicine rada u javnoj svojini na primarnom nivou zdravstvene zaštite.

Državnu brigu za zdravlje radnoaktivne populacije ne bi trebalo da prepustimo samo privatnicima, jer je to veliki deo stanovništva koji je bitan za razvitak zemlje, za društveni proizvod i za njihovo zdravlje treba da brine država. Ne samo to, veliki broj poslodavaca angažuje za periodične preglede službe medicine rada izabrane na tenderu, te se može desiti da svake godine druga služba bude nosilac usluga, a tako se gubi kontinuitet u praćenju zdravlja, njegovog narušavanja, bez mogućnosti praćenja uzročnika narušavanja zdravlja radnika, da li je ono uslovljeno profesionalnim štetnostima, bolestima u vezi sa radom ili van njega.

Pored navedenog, moram da istaknem da služba medicine rada ima obaveze i zadatke i u sistemu bezbednosti i zdravlja na radu. Naime, u članu 41. Zakona o bezbednosti i zdravlju na radu kaže se da za obavljanje poslova zaštite zdravlja zaposlenih na radu poslodavac angažuje službu medicine rada i navodi se dalje šta je ova dužna da obavlja. Ako ove navedene stvari ne uzmemo u obzir, dobićemo situaciju da će sistem zdravstvene zaštite radnika morati ponovo da se izgrađuje, što je već viđeno u Hrvatskoj.

Ovim zakonom, što bih izuzetno pohvalila, jer dosadašnje rešenje koje je dato još 2005. godine u odvajanju domova zdravlja od opštih bolnica... Naročito bih pohvalila osnivanje zdravstvenih centara, jer na ovaj način se

uvodi racionalizacija, organizacija zdravstvenih ustanova radi bolje iskorišćenosti i raspoloživosti kadrova, prostora i opreme. Ovim rešenjem omogućeno je spajanje nemedicinskih delatnosti, uključujući i specijalističko-konsultativne delatnosti. Ovo vraćanje će biti i efikasnije, brže i lakše nego što je bilo njihovo odvajanje, koje po mom skromnom mišljenju nije ni trebalo da se dogodi, što je rezultat još jednog hira demokratske vlasti u prošlosti.

Razdvajanjem domova zdravlja i opštih bolnica mi smo imali dva pravna subjekta koja su međusobno plaćala sve usluge, bilo medicinske, konsultantske, laboratorijske, ali i nemedicinske usluge i mnogo je drugih nedostataka koji će ovim zakonom biti rešeni.

U skup delatnosti koje se mogu obavljati samo u zdravstvenim ustanovama u javnoj svojini uvrštena je i sudsko-medicinska delatnost. Uvedene su i novine koje se odnose na slučajeve obaveznog vršenja obdukcije.

Zakonom je propisano i ko može i pod kojim uslovima osnivati privatnu praksu. Data je definicija novih zdravstvenih tehnologija, kao i da ministar rešenjem izdaje dozvolu za korišćenje iste.

Uvedena je zakonska mogućnost da dom zdravlja može da obezbedi sanitetski prevoz, kao i prevoz pacijenata na dijalizu samostalno ili preko druge zdravstvene ustanove u skladu sa zakonom i planom mreže.

Izvršena je izmena stručnih zvanja, i to doktor dentalne medicine, kao što je dosada bio doktor stomatologije.

Pohvalne su i promene u smislu da je propisano ovim zakonom da se plan razvoja kadrova u zdravstvu donosi u skladu sa planom upisa na fakultete i škole zdravstvene struke. Samim tim Ministarstvo zdravlja uključuje se u donošenje upisne politike uz mišljenje Ministarstva obrazovanja.

Novo zakonsko rešenje je i da specijalizaciju iz deficitarnih grana medicine, dentalne medicine i farmacije, Ministarstvo odobrava i zdravstvenom radniku koji je obavio pripravnički staž i položio stručni ispit i onome ko je nezaposlen i zaposlen na određeno vreme, u skladu sa zakonom.

Naziv tradicionalna medicina zamenjen je nazivom komplementarna medicina, iz razloga što je navedeni termin adekvatniji, imajući u vidu da komplementarna medicina predstavlja upotpunjavanje metoda i postupaka konvencionalne medicine, a ministar izdaje dozvolu za obavljanje određenih metoda i postupaka komplementarne medicine na osnovu mišljenja Republičke stručne komisije za komplementarnu medicinu.

Zakonom je detaljnije uređena apotekarska delatnost u Republici Srbiji, koja se obavlja u primarnoj, sekundarnoj i tercijarnoj i privatnoj praksi.

Ovim zakonom usklađene su odredbe sa novim zakonima o zdravstvenim osiguranjima.

Cilj ovih zakona iz oblasti zdravstva je potreba da se obuhvati što veći broj građana sistemom obaveznog zdravstvenog osiguranja, čime se postiže

veća socijalna sigurnost, veći kvalitet, veća efikasnost zdravstvene zaštite građana Republike Srbije. Zahvaljujem.

PREDSEDAVAJUĆI: Zahvaljujem.

Reč ima narodni poslanik Dragana Barišić.

Izvolite, kolegice.

DRAGANA BARIŠIĆ: Zahvaljujem, uvaženi predsedavajući.

Poštovani ministre sa saradnicima, poštovane kolegice i kolege narodni poslanici i narodne poslanice, danas raspravljamo o veoma važnim zakonima iz oblasti zdravstva, a koji će unaprediti kako naš zdravstveni sistem, tako će uticati i na naše osiguranike, ali i na medicinske radnike. Najvažnije izmene predviđene su u zakonima iz oblasti zdravstvene zaštite i zdravstvenog osiguranja, pa bih se ja tokom diskusije upravo na ove zakone i usredsredila.

Ono što je jako bitno jeste to da će se u zakonu o zdravstvenom osiguranju dovesti do određenih promena, a to je poboljšanje položaja roditelja bolesne dece. Naime, roditelji dece obolele od malignih, hroničnih i metaboličkih bolesti neće imati dosadašnjih 65% plate na bolovanju, već će imati 100% plate.

Ono što radi ova vlada jeste da misli na sve kategorije stanovništva, kako od mališana, tako do penzionera, što pokazujemo kroz sve ove zakone koje smo doneli u prethodnih nekoliko godina.

Ovom prilikom želela bih da podsetim naše građane pre svega na ono šta je radila Đilasova vlada u vreme od 2008–2012. godine. Ne samo da nisu brinuli o građanima Srbije, nisu brinuli ni o našoj budućnosti, o našoj deci. Tada je na lečenje van Srbije poslato tek 500 dece, dok je preko budžetskog fonda i RFZO samo u periodu od 2014. godine, kad je taj fond osnovan, do kraja 2018. godine upućeno preko 2.000 dece, što znači da je preko dva i po puta uloženo više sredstava. Ne znači to da u tom periodu nije bilo obolele dece, nego to da su oni mislili samo na svoje, na svoje ministre, čak su ministra zdravlja u to vreme slali za rutinsku operaciju u inostranstvo, a za bolesnu decu i za građane Srbije se nije imalo uopšte sluha. Zato su prošli tako kako jesu. Džaba im sve ovo što rade i što na silu žele da osvoje vlast. Građani Srbije ne zaboravljaju.

Zatim, ovim izmenama kroz zakon o zdravstvenom osiguranju uređuje se i dužina bolovanja, što je jako bitno, jer dosadašnjih 30 dana, koliko je izabrani lekar mogao da da osiguraniku bolovanje, sada se produžava na 60, što će smanjiti i čekanje a i odlaske na lekarske komisije.

Jako bitno je i to što se sada skrininzi i imunizacija omogućavaju i pacijentima koji nemaju overenu zdravstvenu knjižicu, što znači da se zaista misli i na te takve pacijente, jer znamo sami koliko je važna imunizacija. To smo imali priliku da vidimo u nedavnom periodu kada je došlo do, maltene, epidemije morbila, koje su nekada bile iskorenjene, ali, nažalost, zbog opet nekih koji šire neke dezinformacije, laži, došlo je i do pojave te bolesti.

O tome kolika je važnost toga da se rade preventivni skrining testovi, govorile su i moje kolege. Ja bih ovom prilikom samo želela da podsetim naše građane da je jako bitno da vodimo brigu o zdravlju, da redovno kontrolišemo zdravlje i da odlazimo na skrining testove, jer ukoliko se neke od ovih bolesti za koje se radi skrining otkriju na vreme... Za rak debelog creva procenat izlečenja je čak 70% ako se otkrije na vreme, a za karcinom dojke i karcinom grlića materice može ići čak i preko 90%. Zbog toga apel našim sugrađanima i uopšte građanima Srbije da odlaze redovno na preventivne preglede, pogotovo sada kada država razmišlja i o onim kategorijama stanovništva koje nemaju overene zdravstvene knjižice. Dodala bih i to da se redovnim pregledima misli i na budžet Republike Srbije, jer se svakako manje sredstava ulaže za preventivu nego za lečenje citostaticima ili razne druge metode koje se primenjuju za lečenje maligniteta, tako da je ovo za svaku pohvalu i poslanici SNS će podržati ove zakone.

Ono što bih još dodala jeste to da je jako bitno i to što se ovim zakonom uređuje i palijativno zbrinjavanje i pada u celini na teret fonda. Zatim, i hospitalizacija bez uputa. Kada već pacijent poseti izabranog lekara i dobije uput za lekara specijalistu, malo je čudno bilo da mora ponovo da se vraća izabranom lekaru kako bi dobio uput za hospitalno lečenje. Sada se taj put skraćuje i pojednostavljena je i procedura hospitalizacije.

Ministar je dosta govorio o dopunskom radu lekara. Zaista se slažem sa time. Na ovaj način smanjiće se i liste čekanja i smanjiće se i bilo kakvi problemi što se tiče pregleda i mislim da je zaista ovo dobro.

Što se tiče privatno-javnog partnerstva, jako je bitno, pojednostavljene su metode i procedure kao i kriterijumi za osnivanje ustanova privatnog karaktera, tako da je i ovo dobra strana ovog zakona.

Kada je reč o zakonu o zdravstvenoj zaštiti, kao lekar koji pripada Opštoj bolnici Kruševac mislim da je veliki problem bio prilikom razdvajanja opšte bolnice i doma zdravlja baš zbog kadra, kao što je ministar i rekao. Konkretno, u našem zdravstvenom centru usluge sanitetske službe su jako bolje funkcionisale dok je bila forma zdravstvenog centra. Tako da će se i sada sve to urediti, a i zbog medicinskog kadra je jako bolje, jer će se lekari određenih specijalnosti moći angažovati kako u bolnici, tako i u domu zdravlja.

Ovom prilikom želela bih i da dodam i da zahvalim Ministarstvu zdravlja na sredstvima koja su opredeljena pre mesec-dva za kupovinu mikroskopa za očno odeljenje, čime će pacijenti koji idu na operaciju katarakte moći uspešno da se operišu. To nije sve. Vi ste u prethodnoj godini zaista uložili u kruševačku opštu bolnicu i dom zdravlja ste pomogli, dobili smo i sanitetsko vozilo u saradnji sa Ministarstvom pravde, a o uspesima i o svemu onome što je uloženo u kruševačku bolnicu pričala sam prethodnih puta, tako da ne bih sada da se ponavljam.

Svakako, kad je odgovorna vlast, kako na republičkom nivou tako i u lokalnoj samoupravi, uspesi ne izostaju. Ovom prilikom još jednom da ponovim da ćemo podržati ove zakone i da ćemo u danu za glasanje biti za njihovo izglasavanje. Hvala.

PREDSEDAVAJUĆI: Zahvaljujem.

Reč ima narodni poslanik Milija Miletić.

Izvolite.

MILIJA MILETIĆ: Zahvaljujem se, predsedavajući.

Uvaženi ministre sa saradnicima, kolege poslanici, građani Srbije, ja sam Milija Miletić i dolazim iz Svrljiga. To je najlepša opština u Srbiji koja se nalazi pored grada Niša, a to je najlepší grad u Srbiji. Inače, u Skupštini Srbije predstavljam Ujedinjenu seljačku stranku, izabran sa liste SNS.

Kao narodni poslanik podržaću set svih ovih zakona i govoriću više o ovom zakonu vezanom za zdravstvenu zaštitu, gde ću se pozvati na član 17. Konkretno, taj član 17. definiše kako će raditi i na koji način će se raditi zdravstvena zaštita u Republici Srbiji. Ima 30 stavova. Stav 23. tačno kaže da zdravstvena zaštita bude prisutna na svakom delu teritorije Republike Srbije i da se stavi akcenat na područja koja su nerazvijena, na područja koja su demografski ugrožena.

Iz takvog područja ja dolazim. Konkretno, primarna zdravstvena zaštita za sve nas, za te ljude koji žive u malim sredinama, kao što je Svrljig, kao što je Bela Palanka, kao što je Gadžin Han, kao što je Babušnica, Merošina i veliki broj takvih opština, imaju potrebu da, kroz ovaj zakon je stavljen akcenat na takve opštine, domovi zdravlja mogu da nastave da rade, da domovi zdravlja mogu da obezbede prisutnost u svakom delu svoje teritorije, jer smo svedoci da je veliki problem naših ljudi koji žive na selu, koji žive od poljoprivrede... Njima je potrebna veća pažnja. Kroz ovaj zakon smo im dali mogućnost.

Pozvao bih vas, uvaženi ministre, da vi u okviru svojih nadležnosti, zajedno sa svojim kolegama date veću podršku takvim domovima zdravlja i pozivam vas da se iznađe mogućnost da se obezbedi da svaki dom zdravlja ima, da se obilaze naša sela, da ruralna područja imaju svoje ljude, svoje doktore, svoje sestre koje će zajedno biti sa njima. Veći je broj starih opština. Veliki broj sela je veoma star i u svakom trenutku moramo doći do tih ljudi, pomoći im i u svakom trenutku biti sa njima.

Ovaj zakon daje veliki broj mogućnosti za lokalne samouprave i dobro je to što konačno Ministarstvo zdravlja ima mogućnost... Vi ste kroz ministarstvo, kroz budžet Republike Srbije finansirali veći deo sredstava i plate i sve ono što ide u domove zdravlja. Sada, konkretno, imate još veću obavezu da zajedno sa lokalnom samoupravom pratite i radite na tome da svaka ambulanta u tim selima može dalje da živi i da se tamo ljudi leče i da imaju iste

uslove kao u većim centrima, kao u većim gradovima. To ovaj član 17. stav 23. daje kao obavezu.

(Predsedavajući: Privedite kraju, kolega Miletiću.)

Pozvao bih sada i poslanicu Mariju Obradović i zahvalio se njoj što je podnela ovaj zakon o bezbednosti saobraćaja, jer taj zakon daje mogućnost našim poljoprivrednim proizvođačima koji imaju svoje mašine, traktore koji su stari, da to za njih bude pozitivno, da to za njih bude dobro, da nemaju veći trošak nego što su imali dosada.

PRESEDAVAJUĆI: Zahvaljujem, kolega Miletiću.

Reč ima narodni poslanik Branimir Jovanović.

Izvolite, kolega.

BRANIMIR JOVANOVIĆ: Hvala.

Poštovani predsedavajući, poštovani ministre, predstavnici Vlade, koleginice i kolege, i Predlog zakona o zdravstvenom osiguranju i Predlog zakona o zdravstvenoj zaštiti posmatram kao deo reforme našeg zdravstvenog sistema.

S obzirom na to da je prethodni zakon o zdravstvenom osiguranju donet još 2005. godine, sasvim je očigledno da je neophodno uskladiti pravni okvir sa promenama i dostignućima koja su se dogodila u prethodnih 14 godina. Cilj predloženih promena je da se postigne veća socijalna sigurnost građana i da se unapredi kvalitet zdravstvenih usluga za što veći broj građana koji će biti obuhvaćeni sistemom obaveznog zdravstvenog osiguranja.

Moram da istaknem humani aspekt ovog zakona i on se pre svega ogleda u tome što je proširen obim prava osiguranika. Moje kolege su već govorile o nekim mogućnostima, neću ponavljati to, istaći ću neke druge primere, a to je da će, ako usvojimo ovaj zakon, ubuduće sva odrasla osigurana lica imati pravo na preventivne preglede koji se odnose na planiranje porodice. Takođe, predviđeno je da osigurana lica imaju pravo na naknadu troškova ako je neophodno da izvrše lekarski pregled 50 kilometara udaljenosti od mesta njihovog stanovanja.

Ovo je posebno značajno za deo Srbije iz kog ja dolazim, to je grad Kraljevo. Grad Kraljevo se prostire na velikoj površini. Tako neki moji sugrađani moraju da putuju do 100 kilometara da bi došli i obavili pregled kod lekara specijaliste, tako da će ove predložene izmene njima naročito značiti, pre svega u nekom materijalnom smislu.

Ovaj predlog zakona možda sadrži i jednu nepopularnu meru, ali svakako opravdanu, i ta mera odnosi se na one građane koji se neopravdano ne odazovu na skrining preglede, ali je veoma važno da definišemo i da uspostavimo mehanizme koji će dati rezultat u oblasti preventivnih pregleda.

Očekujem da će Predlog zakona o zdravstvenoj zaštiti unaprediti ovu oblast. Praksa je očigledno pokazala da sadašnji oblik organizacije, gde su

domovi zdravlja u nadležnosti gradova i opština a opšte bolnice u nadležnosti Ministarstva, da ovaj oblik organizacije nije ispunio očekivanja. Nadam se da će vraćanje domova zdravlja u nadležnost Ministarstva biti važan korak ka boljem planiranju aktivnosti u budućim zdravstvenim centrima i da će, naravno, taj proces biti brži nego što je bio proces razdvajanja domova zdravlja i opštih bolnica.

Poslanici Socijaldemokratske partije Srbije podržaće i predložene izmene i dopune Zakona o bezbednosti saobraćaja na putevima. Ovim izmenama omogućićemo pre svega poljoprivrednim proizvođačima da i ubuduće za njihova vozila važe trajne registracije, s tim što će, naravno, postojati uslov da jednom godišnje moraju da izvrše tehnički pregled kao dokaz ispravnosti vozila, čime obezbeđujemo bezbednost saobraćaja na drumovima, tako da smo na ovaj način pokazali spremnost da uskladimo pravnim okvir sa situacijom na terenu. Hvala.

PREDSEDAVAJUĆI: Zahvaljujem.

Reč ima narodni poslanik Danica Bukvić.

DANICA BUKVIĆ: Poštovani predsedavajući, poštovani ministre sa saradnicima, kolegice i kolege narodni poslanici, set zakona o kojima danas raspravljamo uvodi systemske, suštinske promene u organizaciji zdravstvene službe. Promene se odnose kako na one koji pružaju zdravstvene usluge, tako i na one koji zdravstvene usluge koriste, a reguliše se i odnos javnog i privatnog zdravstva.

Ja ću komentarisati prvo neke odredbe zakona o zdravstvenoj zaštiti. Pre svega bih rekla da je društvena briga za zdravlje stanovništva definisana jasno na nivou Republike Srbije, odnosno autonomne pokrajine, na nivou jedinice lokalne samouprave, na nivou pojedinca i taksativno su nabrojane obaveze svih nivoa.

Posebno ističem da je propisana obaveza da se iz sredstava za ostvarivanje opštih interesa koriste sredstva za sprovođenje ciljnih preventivnih pregleda, odnosno skrining pregleda, a prema odgovarajućim nacionalnim programima.

Značaj ovih pregleda je veoma veliki, jer prema podacima Svetske zdravstvene organizacije za borbu protiv raka obolevanje u svetu od malignih bolesti a i kod nas je u porastu i prema nekim podacima 18,1 milion ljudi u svetu oboleva od malignih bolesti, a 9,6 miliona umire od njih. Prema podacima i proceni Međunarodne organizacije za istraživanje raka za 2018. godinu žene u Srbiji su pod visokim rizikom od umiranja od raka dojke. Preventivni pregledi doprineće smanjenju stope obolevanja od malignih bolesti, a ranim otkrivanjem i lečenjem smanjiće se smrtnost od ovih bolesti, što će svakako doprineti poboljšanju zdravlja nacije, a ovim pregledima će se značajno smanjiti i troškovi lečenja.

Da bi se ove mere uspešno sprovele, doneta je, takođe, uredba, odnosno u zakonu, da je on dužan, odnosno građanin da je dužan da se obavezno odazove na ovaj ciljani preventivni pregled. Sa druge strane, zakonom o zdravstvenoj zaštiti je predviđeno, mada, kako je već rečeno, možda nepopularna mera ali korisna u cilju stimulisanja građana da se odazivaju ovim preventivnim pregledima, da u slučaju da građanin koji se ne odazove preventivnom pregledu koji je predviđen Nacionalnim programom za skrining preglede, dužan je da snosi 35% troškova svog lečenja ako oboli od bolesti za koji se skrining pregledi vrše.

Novim zakonom obuhvaćen je pojam nege, koja je neizostavni deo zdravstvene zaštite, posebno kod bolesnika na bolničkom lečenju i kućnom lečenju, što dosada nije bio slučaj.

Takođe bih htela još jednom da istaknem značaj racionalizacije ponovnim uvođenjem u sistem zdravstvene zaštite zdravstvenih centara, koji čine opšte bolnice i domovi zdravlja, čime se postiže bolja organizacija rada, bolja iskorišćenost kadrova i opreme.

Republika, koja sada postaje osnivač ovih zdravstvenih ustanova, istovremeno će preuzimati obaveze izmirenja pravosnažnih sudskih odluka za ove ustanove jer je poznato da u periodu dok su oni bili u nadležnosti lokalnih opština, zbog različite ekonomske moći tih opština, danas ima 28 zdravstvenih ustanova koje su u blokadi.

Predlog zakona o zdravstvenom osiguranju gotovo u potpunosti menja sistem zdravstvenog osiguranja u našoj zemlji. Povećava se obim prava iz sredstava republičkog fonda zdravstvene zaštite.

Istakla bih veoma značajnu novinu da će roditelji dece obolele od malignih, retkih bolesti, metaboličkih i drugih hroničnih bolesti koje zahtevaju dugogodišnje lečenje, sada biti u mogućnosti da uz svoju decu budu do izlečenja, odnosno do 18. godine života uz 100% nadoknade, a što je dosada iznosilo 65%.

Takođe, mislim da je veoma značajno da oni koji nisu imali svoje overene zdravstvene knjižice a dosada su imali samo pravo na služenje hitne medicinske pomoći o trošku Fonda za zdravstveno osiguranje, sada imaju prošireno to pravo i na palijativno zbrinjavanje, obaveznu imunizaciju i vakcinaciju, kao i skrining preglede.

Prava građana koji koriste na teret zdravstvenog osiguranja biće proširena na žene koje su operisane od karcinoma dojke i one će imati takođe mogućnost da o trošku osiguranja urade korekciju ili rekonstrukciju dojke.

Novina je svakako i uvođenje javno-privatnog partnerstva, o čemu je već bilo dosta reči, čime će se znatno doprineti kvalitetu pružanja zdravstvenih usluga u zemlji.

Zbog značaja predloženih zakona i kvaliteta predloženih zakonskih rešenja Poslanička grupa SPS će u danu za glasanje podržati predložene zakone. Hvala.

PRESEDAVAJUĆI: Zahvaljujem.

Reč ima narodni poslanik Ljubica Mrdaković Todorović.

Izvolite.

LJUBICA MRDAKOVIĆ TODOROVIĆ: Hvala, predsedavajući.

Poštovani gospodine ministre sa saradnicima, kolegice i kolege narodni poslanici, predloženi zakoni su izuzetno kvalitetni, sveobuhvatni i temeljni i svakom segmentu koji čini zdravstveni sistem Srbije je posvećena maksimalna pažnja.

Za predloge zakona vlada veliko interesovanje javnosti, građana Republike Srbije, ali i svih nas koji radimo u zdravstvenom sistemu Srbije. Činjenica je da smo svi u određenom trenutku ili periodu života korisnici zdravstvenih usluga, tj. pacijenti.

Moramo priznati da je u poslednjih pet godina mnogo toga dobrog i kvalitetnog uradila država Srbija, pre svega mislim na predsednika države, gospodina Aleksandra Vučića, i Ministarstvo zdravlja, na čijem ste vi čelu, kako bi zdravstveni sistem Srbije bio kvalitetniji, efikasniji, kako bi zdravstvene usluge bile jednako dostupne građanima na teritoriji cele Srbije.

Želim da kažem da su rezultati rada Ministarstva zdravlja, na čijem ste vi čelu, zaista respektabilni i spisak dobrih i kvalitetnih rešenja je jako dugačak, počev od izgradnje novog kliničkog centra u Nišu, rekonstrukcije Doma zdravlja u Nišu, najvećeg doma zdravlja u Srbiji, izgradnje i rekonstrukcije kliničkih centara i drugih zdravstvenih ustanova širom Srbije, nove opreme, novih tehnologija, novih lekova, IZIS-a, kadrova, specijalizacija, povećanja plata itd. Tako da su svi ovi rezultati zaista za poštovanje i predstavljaju temelj za zdravstveni sistem kakav svi želimo i kome svi težimo.

Kada govorimo o zakonu o zdravstvenom osiguranju, zbog javnosti želim da kažem da je on rezultat saradnje Ministarstva zdravlja sa drugim državnim organima. Tu mislim na Ministarstvo za rad, boračka i socijalna pitanja, Ministarstvo inostranih poslova, Ministarstvo omladine i sporta, zatim na Zaštitnika građana, Poverenika za informacije od javnog značaja i zaštitu podataka o ličnosti, RFZO, zatim Centralni registar za obavezno socijalno osiguranje, tim za reformu javne uprave pri Vladi Republike Srbije, udruženja, kao što su NURDOR, Udruženje žena obolelih od raka dojke, Udruženje osiguravača Srbije, na republičke stručne komisije, ali i na predstavnike svih drugih zainteresovanih udruženja i nevladinih organizacija.

Javna rasprava je održana u periodu od 25. decembra 2016. godine do 20. januara 2017. godine. Četiri prezentacije su održane u Beogradu, Novom Sadu, Nišu i Kragujevcu i svi zainteresovani, i stručna i opšta javnost, imali su

prilike da se upoznaju sa Predlogom zakona, da diskutuju, da iznesu svoje predloge, primedbe i sugestije, a u vreme održavanja javne rasprave Predlog zakona je bio istaknut na internet stranici Ministarstva zdravlja, tako da su svi zainteresovani mogli putem elektronske pošte da upute svoje primedbe, predloge i sugestije. Tako da zakon predstavlja široki konsenzus svih pomenutih organa, ali i fizičkih lica.

Dosta toga je rečeno o novinama u Predlogu zakona. Ja ću samo pomenuti neke od njih. To je, recimo, da novinu predstavlja i kada se osiguranik upućuje na lečenje u stacionarnu ustanovu, koja je udaljena najmanje 50 kilometara od mesta stanovanja, ima pravo da naplati troškove prevoza, bez obzira na to da li se zdravstvena ustanova nalazi na teritoriji matične ustanove ili ne.

Zatim, novina je da na osnovu novog predloga zakona osiguranici dobijaju pravo da mogu, recimo, medicinska pomagala i lekove višeg standarda da dobiju uz doplatu razlike u ceni u odnosu na pomagalo ili lek koje se izdaje na teret osiguranja. Isto važi i za rehabilitaciju, kada se osiguranik uputi u neki rehabilitacioni centar, izrazi želju da bude smešten u apartman, a naravno to može uz doplatu razlike u ceni koju priznaje osiguranje. U banju se takođe po novom predlogu zakona može otići ne samo na osnovu uputa izabranog lekara, nego i po uputu specijaliste odgovarajuće grane medicine koja leči pacijenta.

Čuli smo i za palijativno zbrinjavanje. Novina je da će osiguranici moći da ostvare šira prava iz zdravstvenog osiguranja u slučajevima kada zbog propusta poslodavaca nemaju redovnu uplatu doprinosa za zdravstveno osiguranje. Dosada je u takvim slučajevima osiguranik mogao da ostvari pravo samo na hitnu medicinsku pomoć. Međutim, sada će moći da ostvari pravo i na palijativno zbrinjavanje i na sprovođenje obaveznog skrininga, kao i na obaveznu imunizaciju.

Novina je i to da se licima u određenim slučajevima obezbeđuju prava iz obaveznog zdravstvenog osiguranja, recimo, prilikom nastanka povrede ili profesionalne bolesti, a koja obavljaju sezonske poslove rada, u skladu sa zakonom koji određuje ovu materiju i ovakav način rada.

Takođe, izvršeno je i usklađivanje sa Zakonom o sportu. Smatram da je to jako bitno da kažem, da se za preglede dece od šest do 14 godina života radi utvrđivanja opšte i posebne zdravstvene sposobnosti da se bave sportom obezbeđuju sredstva iz obaveznog zdravstvenog osiguranja.

Za žene operisane od karcinoma dojke, kojima je urađena jednostrana ili obostrana mastektomija, obezbeđuje se rekonstrukcija ili korekcija dojki na teret obaveznog zdravstvenog osiguranja. Takođe, proširen je i obim prava osiguranih lica tako što je predloženo da sva odrasla osigurana lica, ne samo žene, imaju pravo na preventivne preglede u vezi sa planiranjem porodice, a ne samo žene u vezi sa trudnoćom. Tako da se na teret osiguranja može obezbediti

i imunizacija i hemioprofilaksa, što je jako bitno u cilju zaštite stanovništva od zaraznih bolesti.

Kada govorimo o zakonu o zdravstvenoj zaštiti, želim da kažem da novi zakon detaljno uređuje sistem zdravstvene zaštite, njegovu organizaciju, društvenu brigu za zdravlje stanovništva, opšti interes, kao i nadzor nad sprovođenjem ovog propisa.

Samo bih htela da ukažem na to što je meni, mnogo toga ste i vi rekli u uvodnom izlaganju, a i mnoge moje kolege iz SNS-a, recimo, reći ću ovo što jako pozitivno ocenjujem. To je da je Agencija za akreditaciju zdravstvenih ustanova definisana ovim zakonom, članovima 196–202, i prvi put nakon 11 godina rada Agencije za akreditaciju zdravstvenih ustanova dodata je mogućnost akreditacije privatne prakse. Na ovaj način se pruža mogućnost da se akredituje i privatna praksa. U tom kontekstu se otklanja diskriminacija privatne prakse u sticanju nacionalne akreditacije. Dosada je Agencija akreditovala preko 200 zdravstvenih ustanova različitih nivoa, od domova zdravlja, KBC, KC, opštih bolnica, gde je evidentno da je došlo do povećanja kvaliteta u pružanju zdravstvenih usluga i bezbednosti, kako po pacijente, tako i po zaposlene. Novim zakonom očekuje se i povećanje kvaliteta i bezbednosti u pružanju zdravstvenih usluga i u privatnoj praksi.

U danu za glasanje SNS će podržati sve predloge zakona i glasati za njih. Hvala.

PREDSEDAVAJUĆI: Zahvaljujem.

Reč ima narodni poslanik Marjana Maraš.

Izvolite.

MARJANA MARAŠ: Zahvaljujem.

Uvaženi ministre sa saradnicima, dame i gospodo narodni poslanici, ja ću se kao i moje kolegice koje su danas govorile, ovlašćeni predstavnik Danijela, Vesna i Danica, osvrnuti pre svega na zakon o zdravstvenom osiguranju i zakon o zdravstvenoj zaštiti.

Ono što na početku želim da kažem jeste da, pored ovih zakona koji su kvalitetni i dobri krovni zakoni, sve pohvale vama, ministre, zato što se za opremanje zdravstvenih ustanova... Da ne zaboravimo da ste vi omogućili da se zaposli prvo 100 najboljih studenata, pa nakon toga 60 najboljih studenata medicine, koji su dobili specijalizacije i plaćene doktorske studije i ugovore na neodređeno radno vreme. Jedan takav student koji je imao prosek preko devet se zaposlio i u Opštoj bolnici u Vrbasu i na tome smo vam zahvalni.

Pored toga želim da istaknem da u ovom zakonu ima dosta dobrih rešenja, koje pozdravljamo kao poslanička grupa. Veća prava za one koji nemaju zdravstvenu knjižicu. Mi smo se na lokalnu, pošto dolazim iz lokalne samouprave, susretali sa ovim problemom kada su u pitanju palijativna zbrinjavanja osoba koje nemaju zdravstvenu knjižicu, onih koji su u procesu

privatizacije ostali bez posla, koji nisu ostvarili pravo na penziju i onda su dolazili kod nas sa zahtevom da im pomognemo. Oni su imali pravo da se jave kao hitni slučajevi, ali smo morali i da nađemo načina kako bi oni mogli da se leče. Zato sve pohvale što ste ovaj problem koji smo imali na lokalnu ovim zakonskim rešenjem rešili.

Što se tiče skrining i preventivnih pregleda, ranog otkrivanja karcinoma dojke, grlića materice i debelog creva, mogu da vam kažem da su u Opštoj bolnici u Vrbasu upravo 17. i 23. marta, i u Opštoj bolnici i u Domu zdravlja, organizovani preventivni pregledi, ginekološki pregled i ultrazvuk dojke, tako da smo se uključili i u ovu akciju i pozdravljam što je doneto, iako to kažete da je kaznena odredba, ovde su neki navodili, možda nepopularna, a ja je smatram kao preventivnu meru za ove preventivne preglede i nadam se da nećemo imati potrebe uopšte da tu kaznenu meru upotrebljavamo i da sankcionišemo one koji se ne odazovu preventivnom pregledu.

Mi smo u više navrata, lokalna samouprava, u saradnji sa lekarima iz doma zdravlja i opšte bolnice organizovali predavanja, gde smo ukazivali našim sugrađankama na važnost tog preventivnog ginekološkog pregleda, pošto se karcinom grlića materice razvija u nekom vremenskom periodu od 10 godina i dok on dođe u onu fazu kada ne može da se leči vi ste u prilici da jednom u šest meseci ili godinu dana, gde smo mi njih ubeđivali da obave taj ginekološki pregled kako bi bio karcinom izlečiv.

Isti je slučaj i sa karcinomom dojke, koji se negde razvija i po 12 godina, a da u onoj prekliničkoj fazi kada može da ga i hirurški napipa, to je negde već u zadnjoj godini i zato su neobično važni svi ovi preventivni pregledi i rad na svesti naših sugrađana da se odazovu ovim preventivnim pregledima. Po obolevanju i po smrtnosti smo drugi u Evropi i zato pozdravljamo i ovu meru da u slučaju da se ne odazovu tri puta na poziv na preventivni skrining pregled i da ne opravdaju svoj izostanak, tj. da nisu bili bolesni ili da nisu bili odsutni, negde na putu, moraće da plate 35% od cene lečenja.

Ono što je neobično važno i po nama dobro to je da roditelji dece koja su obolela od teških bolesti, od karcinoma, imaju pravo na bolovanje bez umanjenja tokom kompletnog lečenja do izlečenja dece ili do navršanih 18 godina, i to uz naknadu zarade u punom iznosu od 100%, što je dosada bilo 65%, i bolovanje je moglo da bude svega četiri meseca. Izabrani lekar može da otvori bolovanje za privremenu sprečenost za rad sada do 60 dana, a bilo je 30 dana, i lekari specijalisti pored izabranog lekara, što zaista pozdravljamo, mogu da daju uput za bolničko lečenje, a to je negde otežavalo pacijentima kada se već jave kod specijaliste na pregled.

Naravno, to su već i pomenuli pojedini poslanici, ali nije zgoreg da i ja ponovim, žene koje su operisane od karcinoma dojke imaju sada pravo na korekciju i rekonstrukciju dojke o trošku države.

Što se tiče objedinjavanja i mogućnosti objedinjavanja doma zdravlja i opštih bolnica u zdravstveni centar to je svakako dobro što se uradilo, jer smo mi, konkretno u opštini Vrbas, bili možda tu među prvima koji su krenuli u taj postupak razdvajanja Zdravstvenog centra „Veljko Vlahović“ u Vrbasu na Dom zdravlja i na Opštu bolnicu. Negde je Vojvodina prednjačila u tome, a pokazalo se to da nas je to dovelo do nekih problema, iako ja pozdravljam i ono što ste vi danas rekli, da neće niko ostati bez posla dok ne ode u penziju, jer smo mi te ljude tada rasporedili u Dom zdravlja i u Opštu bolnicu, ali smo naišli na jedan problem, zbog čega je ovo vaše zakonsko rešenje dobro, da smo imali višak lekara određene specijalnosti u Domu zdravlja, a nedostatak konkretno pedijataru u Opštoj bolnici.

Sada ćemo ovim predloženim rešenjem o spajanju i taj problem rešiti i to mislim da je dobro rešenje. Mi smo potrošili značajno vreme na razdvajanje, a nadam se, onako kako i piše u Predlogu zakona, da će nam mnogo manje vremena trebati da dođe do spajanja, i to što osnivačka prava prelaze na Republiku Srbiju, odnosno na autonomnu pokrajinu kada su u pitanju domovi zdravlja i opšte bolnice. U AP Vojvodini i dosada su finansirane plate i moram da vam kažem da zaista mali iznos sredstava smo mi na lokalni bili u mogućnosti da izdvajamo za održavanje domova zdravlja i iz tog razloga mislim da je i ovo dobro rešenje koje ste predložili.

Dopunski rad lekara u matičnoj ustanovi, ustanovi do jedne trećine vremena, naravno, i to što ste pojasnili, danas je neobično važno, to je u slučaju da ne postoji lista čekanja i da lekari mogu najviše još sa tri privatne medicinske ustanove da potpišu te anekse ugovora.

Iz svih ovih navedenih razloga Poslanička grupa SPS podržaće sve predložene zakone u zajedničkom pretresu. Zahvaljujem.

PREDSEDAVAJUĆI: Zahvaljujem.

Reč ima narodni poslanik Vlado Babić.

Izvolite, kolega.

VLADO BABIĆ: Zahvaljujem.

Poštovani predsedavajući, uvaženi gospodine ministre sa saradnicima, poštovane kolegice i kolege narodni poslanici, osnovni razlog za donošenje zakona o zdravstvenoj zaštiti je potreba da se ova oblast detaljnije pravno uredi i uskladi sa izmenjenim društvima ekonomskim odnosima, s obzirom na to da je prethodni zakon donet još 2005. godine.

Ovim zakonom se uređuje i sistem zdravstvene zaštite, njegova organizacija, društvena briga za zdravlje stanovništva, opšti interes u zdravstvenoj zaštiti i nadzor nad sprovođenjem ovoga zakona.

U definisanju zdravstvene zaštite uvodi se pojam zdravstvene nege, a izbacuje se termin zdravstvena služba i uvodi se novi, širi pojam sistema zdravstvene zaštite koju čine zdravstvene ustanove, privatna praksa, fakulteti

zdravstvene struke i druga pravna lica koja obavljaju poslove zdravstvene delatnosti, zdravstveni radnici, saradnici i organizacije i finansiranje zdravstvene zaštite.

U grupacijama stanovništva obuhvaćenim društvenom brigom za zdravlje uvedene su tri nove kategorije stanovništva, pre svega mlade i nezaposlene osobe koje su na školovanju, a najviše do 26. godine života, lica sa statusom borca, izbegla lica i raseljena lica sa mestom boravka u Srbiji i žrtve terorizma, kao i lica kojima se obezbeđuje, sem obavezne, i posebne imunizacije i lica kojima se obezbeđuje skrining prema odgovarajućim nacionalnim programima.

Iz razloga celishodnosti, pojednostavljenja i efikasnosti postupka propisano je da, umesto dosadašnjeg plana razvoja zdravstvene zaštite koju je donosila Narodna skupština, sada se donosi strategija razvoja zdravstvene zaštite koju donosi Vlada. Kao opšti interes u zdravstvenoj zaštiti uvodi se, a finansira se iz sredstava Republičkog fonda za zdravstveno osiguranje, pre svega sprovođenje cilja preventivnih pregleda, odnosno skrininga, upravljanje medicinskim otpadom, obezbeđivanje specijalizacija i supspecijalizacija, osiguranje imovine i kolektivno osiguranje zaposlenih od posledica povreda, odnosno nesrećnog slučaja, tekuće održavanje objekata i troškovi investicionog ulaganja, investiciono održavanje i nabavka medicinske i nemedicinske opreme.

U okviru načela zdravstvene zaštite uvodi se novo načelo – poštovanje ljudskih prava i vrednosti u zdravstvenoj zaštiti. Kao zakonski termin uvode se i pojmovi pružalaca usluga zdravstvene zaštite, zdravstvene ustanove u javnoj i privatnoj svojini, visokoškolske ustanove zdravstvene struke i obrazovne naučne ustanove uz mišljenje Ministarstva, privatna praksa, zdravstveni radnici koji obavljaju svoju delatnost u skladu sa zakonom itd.

Ponovo se u zdravstveni sistem uvode zdravstveni centri, opšte bolnice, domovi zdravlja čiji su osnivači Republika ili autonomna pokrajina na svojoj teritoriji, a planom mreže je predviđeno koji će zdravstveni centri postojati.

Uvodi se i novo zakonsko rešenje kojim zdravstvena ustanova može angažovati radnika druge specijalnosti za rad u svojoj ustanovi zaključivanjem ugovora o dopunskom radu, čime se postiže unapređenje kvaliteta pružanja zdravstvene zaštite, a zdravstvena zaštita je i bezbednija. Inače, zdravstvene ustanove se mogu organizovati i na propisima kojima se reguliše javno-privatno partnerstvo.

Data je i definicija uvođenja novih zdravstvenih tehnologija u rad zdravstvenih centara ili opštih bolnica. Nova zdravstvena tehnologija uvodi se rešenjem ministra zdravlja. Tako je i somborska bolnica krajem decembra 2014. godine dobila rešenje o uvođenju nove tehnologije u njen rad, angio sale u kojoj se sada rade kateterizacije srca i građani Sombora ne moraju više da čekaju na

ovu dijagnostičku metodu i idu na listu Instituta za kardiovaskularne u Sremskoj Kamenici.

Treba istaći da se zakon zdravstvene zaštite usklađuje i sa zakonima iz oblasti biomedicine.

Osim toga, organizaciona jedinica skrininga mora da uspostavlja i vodi evidenciju u elektronskom obliku, koja se odnosi na sprovođenje Nacionalnog programa za rano otkrivanje bolesti.

Što se tiče izbora direktora zdravstvenih ustanova, uvedeno je novo zakonsko rešenje da se direktori imenuju na četiri godine sa pravom reizbora.

Imajući u vidu da je zdravlje svih građana Srbije od posebnog državnog interesa, ono se obezbeđuje samo razvijenim zdravstvenim sistemom i razvijenom zdravstvenom zaštitom, kao i u dobro uređenim i opremljenim zdravstvenim centrima i domovima zdravlja. Nažalost, u vreme prethodnog režima, a posebno je to iskazano u Vojvodini, najznačajnijem pitanju građana, njihovom zdravlju, nije se poklanjalo dovoljno pažnje, bolje rečeno, skoro da je nije ni bilo. U prilog ovoj tvrdnji podsećam vas na ogromne dugove apoteka sa kojima se susrela Vlada Republike Srbije odmah na početku svog mandata, zbog čega smo, ulazeći u apoteke, zicali prazne police. To bivšu vlast uopšte nije interesovalo.

Dolaskom SNS-a, od 2012. godine pa do danas, postigli smo značajan pomak na zdravstvenoj lestvici, a slika o domovima zdravlja i zdravstvenim centrima širom Srbije, pa tako i u mom Somboru, mnogo je bolja, lepša i sasvim drugačija. Slika koja je otišla u svet o dodeli 29 savremeno opremljenih sanitetskih vozila koje je Vlada AP Vojvodine obezbedila i dodelila domovima zdravlja u Vojvodini upriličuje i govori da se ova vlada brine za naše građane i da u svakom momentu teži poboljšanju kvaliteta zdravstvene zaštite u Srbiji. Hvala.

PREDSEDAVAJUĆI: Zahvaljujem.

Reč ima narodni poslanik Milan Knežević.

Izvolite, kolega.

MILAN KNEŽEVIĆ: Poštovani predsedavajući, uvaženi ministre sa saradnicima, kolegice i kolege narodni poslanici, dragi građani koji gledate prenos, da pomenem samo, mimo ovog seta zdravstvenih zakona koje danas razmatramo, da smo u ove prethodne dve godine imali više setova iz različitih oblasti zdravstvene zaštite, tako da bih pohvalio rad Ministarstva, samim tim i Vlade i predsednika Vučića, jer je aktivnost Ministarstva u zakonodavnom smislu bila veoma značajna. Svi ti zakoni su doneli mnoga poboljšanja i unapređenja u zdravstvenoj zaštiti u oblasti na koje se odnosi.

Mimo pohvale za predan, odgovoran rad Ministarstva što se tiče zakonodavnih stvari, mislim na zakone, moje kolege su pomenule, moram da pomenem da je u ovom proteklom periodu bilo mnogo investicionih ulaganja,

mnogo ulaganja u nabavku opreme, mnogo ulaganja i truda u prijemu novih kadrova, kako mladih doktora, tako vezano za odobravanje specijalizacije, tako isto što se tiče srednjeg medicinskog kadra, tako da u svim aspektima pohvale za rad Ministarstva, a ne samo u ovom zakonodavnom smislu.

Naravno, već smo rekli, ova dva zakona su krovni zakoni u zdravstvenoj zaštiti, pogotovo zakon o zdravstvenoj zaštiti. Taksativno sam nabrojao krupne stvari koje predstavljaju novine i značajno unapređuju neke odnose u zdravstvu. Da li sam dobro izbrojao, ja sam novina 56 izbrojao, ne računajući mnogo doterivanja koja predstavljaju usklađivanje ovog zakona sa već donetim zakonima. Tako da, kada bismo gledali broj članova i ovo što sam registrovao, mislim da su mnogi članovi korigovani na ovaj ili onaj način, znači da je u mnogim elementima ovaj zakon doneo poboljšanje i samim tim podizanje kvaliteta zdravstvene usluge, što je prevashodno u cilju naših građana.

A sad malo konkretnije neke stvari koje nisu kolege pomenule da pomenem zbog građana. Umesto dosadašnjeg plana razvoja zdravstvene zaštite koji je donosila Narodna skupština, ubuduće se strategija razvoja zdravstvene zaštite razmatra na Vladi, odnosno Vlada će da bude ta koja će da donosi tu zdravstvenu strategiju.

O racionalizaciji rada zdravstvenih ustanova nekoliko kolega je reklo, davno, kada je Tomica Milosavljević sa „žutima“ i sa G-17 razdvajao zdravstvene centre, razbijao ih, i kada je ukazivano i tada, na osnovu logike racionalizacije, kako opreme, tako kadra, tako finansijskih mogućnosti lokalnih samouprava, to se tada odbijalo o zid, sa mnogim argumentima. Oni su to isterali i krenuli u razbijanje i dovođenje u ove situacije da domovi zdravlja pripadaju lokalnim samoupravama i sada, zahvaljujući SNS-u i radu Ministarstva, ono što nije trebalo da se dogodi, mora da se krpi i sada moraju kestenje iz vatre da vade, ali su to na pravi zakonski način regulisali i to je dobro. Na svu sreću, mislim da sedam-osam možda zdravstvenih centara nije ni uspelo da se razdvoji, tako da će oni praktično biti u statusu u kakvom su bili.

Šta treba još pomenuti? Treba pomenuti da je u ovom delu razrešen na neki način odnos između Ministarstva zdravlja i Fakulteta medicinskih nauka, gde je na zakonit način pokušano da se razreši pitanje saradnje fakulteta koji školuju medicinski kadar, u smislu nastavnika i saradnika, da se na odgovarajući način razreši pitanje da vođenje, zbog gledalaca, vežbi profesora iz kliničkih predmeta, pošto se radi sa pacijentom, podrazumeva i zdravstveni deo rada. Naravno, to će odgovarajućim ugovorima između fakulteta i kliničkih centara da bude detaljno razrešeno.

Šta je još veoma značajno? Postojala je diskrepanca između zapošljavanja i čekanja doktora na birou i prijema studenata na medicinske fakultete. Ovde u ovoj zakonskoj regulativi odgovarajuće mišljenje o upisnoj politici treba da da i Ministarstvo zdravlja, naravno, uz saglasnost ministra

visokog obrazovanja. Tako da se nadam da će ovom saradnjom uspeti da se razreši ta diskrepanca, taj problem prijema studenata medicine i kasnije, kada završe, problem sa njihovim zapošljavanjem. Tako da je to isto značajna stvar koju treba pomenuti. Pomenio sam u toj konotaciji saradnje da će biti regulisan status nastavnika i saradnika fakulteta.

Šta je još jedna stvar, da pomenem, da ne trošim vreme zbog drugih kolega? Što je u ovom zakonu oblast, kako se kaže, komplementarne medicine, a u suštini se menja izraz tradicionalna medicina u komplementarnu medicinu, jer se smatra da je to adekvatniji termin i u skladu sa tim i Ministarstvo formira republičku stručnu komisiju za komplementarnu medicinu i davanje rešenja onom ko će da se bavi tom oblašću i metodama i postupcima komplementarne medicine. To je još jedna novina. Ima drugih i nomenklature. Više nema doktora stomatologije, nego doktora dentalne medicine.

Još jedanput, na kraju, ovo je zakon koji je pun novina koje poboljšavaju ne samo zakon, jer poboljšanje zakona u stvari poboljšava rad zdravstva i medicinskog osoblja, a samim tim i pacijenti dobijaju kvalitetniju uslugu i imaju veću stručnu, ličnu i emotivnu sigurnost u zdravstveni sistem. Hvala.

PREDSEDAVAJUĆI: Zahvaljujem.

Reč ima koleginica Violeta Lutovac.

Izvolite.

VIOLETA LUTOVAC ĐURĐEVIĆ: Zahvaljujem, poštovani predsedavajući.

Poštovani ministre sa saradnicima, poštovane kolege narodni poslanici, poštovani građani Republike Srbije, svoje izlaganje ću usmeriti na zakon o zdravstvu, odnosno na Predlog zakona o zdravstvenoj zaštiti i Predlog zakona o zdravstvenom osiguranju.

Pre svega želim da vam kažem da, kao lekar u primarnoj zdravstvenoj zaštiti, često sam bila svedok problema sa kojima se pacijenti susreću kako na primarnom, tako i na sekundarnom i tercijarnom nivou zdravstvene zaštite, ali smatram da će donošenjem ovih zakona, i zakona o zdravstvenoj zaštiti i zakona o zdravstvenom osiguranju, veći deo ovih problema biti rešen.

S obzirom na to da smo zakon doneli poslednji put 2005. godine i da je pretrpeo veliki broj izmena i dopuna članova ovih zakona, otuda zapravo vidim apsolutnu nužnost za donošenjem novih zakona, kako o zdravstvenoj zaštiti tako i o zdravstvenom osiguranju.

Ovim zakonima mi pre svega omogućavamo našim građanima Republike Srbije jednu socijalnu sigurnost. Zatim, ono što dobijamo usvajanjem ovih zakona, kako zakona o zdravstvenoj zaštiti tako i zakona o zdravstvenom osiguranju, jeste unapređenje kvaliteta i zdravstvene zaštite i zdravstvenog osiguranja, a ujedno pratimo i savremena dostignuća u medicini, kao i novine u zdravstvenoj zaštiti.

Ovim zakonima dolazimo do usklađivanja porasta potrebe stanovništva za zdravstvenom zaštitom, odnosno za pružanjem zdravstvene zaštite, iz čega proizilazi i porast obima zdravstvenog osiguranja. Sve to dovodi do povećanih finansijskih sredstava i na razdelu Ministarstva zdravlja i na razdelu Republičkog fonda za zdravstveno osiguranje, odnosno više finansijskih sredstava će biti odvojeno iz budžeta Republike Srbije i imaćemo sa jedne strane sagledivo koliko je zapravo potrebno izdvajati finansijskih sredstava i kolike su realne potrebe.

Takođe, ovi zakoni, i zakon o zdravstvenom osiguranju i zakon o zdravstvenoj zaštiti, direktno su povezani sa svim organizacijama koje utiču direktno ili indirektno na sprovođenje i zdravstvene zaštite i zdravstvene organizacije.

Samo ću se ukratko osvrnuti na dobre stvari koje dobijamo donošenjem zakona o zdravstvenom osiguranju. Pre svega, mi sada definišemo jasno šta je to obavezno zdravstveno osiguranje, razlikujemo ga od dobrovoljnog zdravstvenog osiguranja, ko ga sprovodi, ko će izdvajati sredstva za sprovođenje istih.

Takođe, proširujemo prava osnova osiguranja. Za poljoprivrednike imamo dva nova osnova osiguranja, za korisnike penzija i naknada za invalidnost kod korisnika inostranih penzija, a ti ljudi su na prebivalištu na teritoriji naše zemlji i razlikovanje od korišćenja tih sredstava, kada naša država ima potpisan međunarodni ugovor sa inostranim zemljama od onih sa kojima nema.

Utvrđujemo i prioritete zdravstvenog osiguranja. Nećemo doći u situaciju da jedan osiguranik ima više prava osiguranja, već ćemo izabrati samo jedan osnov osiguranja. Zatim, uvodimo i dva nova osnova osiguranja za žrtve terorizma, kao i za borce po svim propisima i načelima koja im pripadaju. Imamo jednu novu definiciju – povreda na radu, nove povredne liste sa kojima će se susresti lekari opšte prakse, pre svega na primarnom zdravstvenom osiguranju i takođe imamo prošireno pravo osiguranika.

Kada govorimo o proširenom pravu osiguranika, mi zapravo tu imamo da je pravo osiguranika prošireno za planiranje porodice kod svih odraslih vidova stanovništva, ne samo za trudnice i takođe nam ovaj zakon omogućava da poboljšamo materijalni i socijalni položaj porodice, što bih istakla kao jednu od najboljih mera koje uvodi ovaj zakon, zakon o zdravstvenom osiguranju, a to je pravo na novčanu naknadu zarade usled potrebe za negom člana uže porodice ili dece obolele od malignih bolesti ili pak oštećenja moždanih ili stanja gde je potrebna produžena rehabilitacija, gde će osoba koja vrši negu tog člana porodice ili svog deteta imati 100% novčanu naknadu, za razliku od toga kako je bilo pre, a bilo je 65%.

Takođe, ovaj zakon prepoznaje usklađenost sa Zakonom o sportu, gde sva deca od šeste do četrnaeste godine imaju pravo na obavljanje svih pregleda vezanih za obavljanje sportskih delatnosti o trošku obaveznog zdravstvenog osiguranja.

Ono što bih istakla kao pozitivno, to je proširenje obima osiguranika kod osoba nakon mastektomija, gde je o trošku RFZO omogućeno osiguranicima da nakon mastektomije, odnosno odstranjivanja jedne ili obe dojke, o trošku RFZO odrade rekonstrukcije istih i samim tim poboljšavamo kako njihov zdravstveni status, tako i psihički.

Ovim zakonom je uređen i paket zdravstvenih usluga, njihova nomenklatura, cenovnik i jasno je definisano šta podrazumeva da se finansira iz sredstava obaveznog zdravstvenog osiguranja.

Ovaj zakon takođe donosi pravo da osobe koje nemaju zdravstvenu zaštitu, odnosno, da bi me razumeli građani Republike Srbije šta govorim, znači, oni koji nemaju overenu zdravstvenu knjižicu, imaju mogućnost na besplatno lečenje, odnosno da je 100% o trošku RFZO. Ranije su bila samo hitna stanja, a sada je 100% plaćanje od strane RFZO i za palijativno zbrinjavanje, takođe za sprovođenje skrininga i zaštite stanovništva od zaraznih bolesti, odnosno za sprovođenje imunizacije.

Kategorije koje čine obavezno osigurana lica su socijalno ugrožene kategorije stanovništva, takođe osobe sa invaliditetom, dobrovoljni davaoci organa, ćelija i tkiva.

Za sprovođenje ovih zakona obezbeđena su sredstva u RFZO, kao i u budžetu Republike Srbije na razdelu Ministarstva zdravlja i potvrđeno je da Ministarstvo zdravlja ima dobar odnos i sluh sa ostalim ministarstvima koji su zajednički odradili zakon o zdravstvenom osiguranju.

Samo bih kratko rekla za zakon o zdravstvenoj zaštiti da je donošenje ovog zakona apsolutno opravdano jer povećava i kvalitet zdravlja stanovništva, a i kvantitet. Sve ovo dovodi do pozitivnih efekata i na zdravstvene ustanove i na pacijente i na privatnu praksu, kao i na sistem zdravstvene zaštite.

Zbog svega pobrojanog i mnogo pozitivnih efekata koje nisam stigla da pobrojim kada je reč o zakonima o zdravstvenom osiguranju i zdravstvenoj zaštiti, u danu za glasanje ću podržati ovaj paket zakona i pozivam svoje kolege da to isto učine. Hvala.

PREDSEDAVAJUĆI: Zahvaljujem, kolegice.

Reč ima narodni poslanik Branko Popović.

Izvolite.

BRANKO POPOVIĆ: Zahvaljujem, predsedavajući.

Poštovani ministre sa saradnicima, dame i gospodo narodni poslanici, SNS podržava predložene zakone iz oblasti zdravstva koji će zaokružiti proces reformi zdravstva u Republici Srbiji.

Usvajanjem predloženih zakona uvodi se racionalnija organizacija zdravstvenih ustanova u javnoj svojini i preuzimanje osnivačkih prava nad zdravstvenim ustanovama u javnoj svojini od strane republike, odnosno autonomne pokrajine.

Zdravstveni centri se ponovo uvode iz razloga celishodnosti, odnosno radi bolje organizacije rada, bolje iskorišćenosti i raspoloživosti kadrova, prostora i opreme. Donošenjem ovog zakona postiže se efikasna, dostupna i pristupačna zdravstvena zaštita na teritoriji cele države, uvodi se javno-privatno partnerstvo u zdravstveni sistem, olakšano je osnivanje i rad privatne prakse, usklađuje se upisna politika na visokoškolske ustanove zdravstvene struke u skladu sa kadrovskim potrebama u zdravstvu.

Politika Vlade Republike Srbije, pored usvajanja velikog broja novih, dobrih zakona, ogleda se i u obezbeđivanju i realizaciji strateških projekata i u novim investicijama. Napredak u informatizaciji zdravstva, uvođenje elektronskih recepta, skraćeno vreme čekanja na terapije onkoloških pacijenata, poboljšano stanje u oblasti mentalnog zdravlja, značajni rezultati u smanjenoj upotrebi antibiotika, kao i rekordni rezultati u oblasti transplantacije organa doveli su zdravstvo Srbije sa poslednjeg 34. na zavidno 18. mesto u Evropi.

Prethodne godine ostaće zabeležene po velikom broju donora, velikom broju urađenih transplantacija. Otvoren je Centar za transplantaciju koštane srži u Kliničkom centru Srbije i u njega je uloženo 90 miliona dinara. Dostigli smo standard Evropske unije u ovoj oblasti i s pravom očekujemo članstvo u Evrotransplantu, što bi značilo veće mogućnosti za transplantaciju onim građanima kojima su organi neophodni.

Osnovan je Fond za lečenje dece u inostranstvu i ovim putem je upućen veliki broj najmlađih pacijenata u najbolje inostrane klinike. Za ovu namenu u budžetu Republike Srbije za 2019. godinu izdvojeno je 465 miliona dinara. Omogućen je konstantan dolazak inostranih stručnjaka kako bi osiguranici bili lečeni u svojoj zemlji a domaći lekari sticali nova znanja.

Srbija je, takođe, prepoznala značaj brige o pacijentima obolelim od retkih bolesti, kojih u zemlji ima oko 450.000, a u cilju njihovog lečenja u budžetu za 2019. godinu opredelila je dve milijarde dinara. Poređenja radi, 2012. za istu svrhu izdvojeno je 130 miliona dinara.

Izgrađen je Klinički centar u Nišu, u čije je opremanje uloženo 50 miliona evra. Obezbeđena su sredstva za završetak kliničkih centara u Beogradu, Novom Sadu i Kragujevcu. Izgrađeni su novi domovi zdravlja. Potpuno su renovirane skoro sve zdravstvene ustanove u Srbiji.

Nabavljen je gama-nož, kao i savremeni radioterapijski aparat za stereotaksičnu radiohirurgiju. Svakodnevno će na ovom aparatu moći da se zrači do 30 pacijenata. Značajno će se skratiti vreme zračenja, pa će na njemu, umesto četiri nedelje, tretman trajati pet dana.

Izgradnjom i opremanjem novog objekta Instituta za onkologiju i radiologiju i nabavkom preko deset linearnih akceleratora i CT simulatora prethodnih godina Srbija je ispunila svetske standarde u lečenju onkoloških pacijenata, a to je da poseduje savremeni aparat za zračenje na 250.000 stanovnika.

Poslednjih pet godina dodeljeno je preko 7.000 specijalizacija i supspecijalizacija i to najvećim delom iz deficitarnih grana medicine, kao što su anesteziologija, radiologija, pedijatrija, neurohirurgija i druge grane. Već krajem ove godine prvi mladi stručnjaci iz ovih oblasti dostojno i kvalitetno će zameniti svoje penzionisane kolege.

Prvi put nezaposleni doktori medicine mogu da dobijaju specijalizaciju bez prethodno obavljenog staža od dve godine, kao što je ranije bila praksa i na taj način omogućava se mladim ljudima da se stručno usavršavaju i obezbede sebi kvalitetno radno mesto.

Preko sto najboljih diplomaca medicinskih fakulteta dobilo je posao u zdravstvenim ustanovama u Srbiji. Inicijativa za zapošljavanje najboljih mladih lekara ovim neće biti završena, već će na svakih šest meseci medicinski fakulteti Ministarstvu dostavljati spiskove sa imenima najboljih diplomaca koji su fakultet završili u roku i sa najboljim ocenama.

Ove činjenice su dokaz strateške vizionarske politike Ministarstva zdravlja i Vlade Republike Srbije koja temeljno realizuje projekte od vitalnog značaja za razvoj naše države. Samo novim investicijama u infrastrukturu i donošenjem dobrih zakonskih i drugih propisa stvoriće se bolji preduslovi za nastavak započetih reformi koje za krajnji cilj imaju povećanje životnog standarda građana.

Dakle, Srpska napredna stranka će u danu za glasanje podržati sve predložene zakone. Hvala.

PREDSEDAVAJUĆI: Reč ima narodni poslanik Milan Lapčević.
(Nije tu.)

Reč ima koleginica Jelena Vujić Obradović.

JELENA VUJIĆ OBRADOVIĆ: Poštovani predstavnici Ministarstva zdravlja, poštovani predsedavajući, uvaženi ministre Lončar, dame i gospodo narodni poslanici, građani Srbije, predloženi zakoni koji su na dnevnom redu skupštinskog odlučivanja, kako zakoni koje je podnelo Ministarstvo zdravlja, tako i izmene i dopune zakona koje je podnela koleginica Marija Obradović i sve ostale dopune zakona, poslanici Jedinstvene Srbije smatraju da su to vrlo kvalitetni zakoni i da su izazvali izuzetnu pažnju građana Srbije i javnosti, tako da će Poslanička grupa JS na čelu sa našim predsednikom, uvaženim Draganom Markovićem Palmom, sve predloge zakona podržati.

Što se tiče zakona koje je podnelo Ministarstvo zdravlja, imamo zakon o zdravstvenom osiguranju i zakon o zdravstvenoj zaštiti, o čemu ću ja danas govoriti.

Treba napomenuti da je Srbija u prethodnih 20 i više godina pretrpela velike posledice bombardovanja. Tu činjenicu nikako ne smemo da zanemarimo i da je to bitno uticalo na zdravlje građana Srbije, ali, nažalost, i na zdravlje naše dece. Ovim zakonom, uvaženi ministre, pozabavili ste se i vrlo bitnim problemima kada je u pitanju zdravlje naše dece i zdravlje građana Srbije, kao i podrška roditeljima koji moraju i treba da budu uz svoju decu ne samo fizički, već im je potrebna i puna finansijska podrška kada su u pitanju i njihova primanja, što ste ovim zakonom i pokazali, gde će sada roditelji, umesto dosadašnjih 65% od plate, imati nadoknadu od 100% kada ovaj zakon bude usvojen.

Srbija se bori sa velikim nedaćama i problemima, tako da su zakon o zdravstvenoj zaštiti i zakon o zdravstvenom osiguranju jako kvalitetni i dobri zakoni. Akcenat koji je stavljen, odnosi se na podršku u lečenju dece, bolje uslove u izlečenju, kao i na veću podršku roditeljima obolele dece.

Poštovani građani Srbije, ima li šta značajnije od života i zdravlja građana Srbije, od života i zdravlja naše dece i podrške koju roditelji, uz sve tekuće probleme koji ih prate kada se razboli njihovo dete, dobijaju od države? Ovim zakonom oni će dobiti jednu takvu podršku. Respekt jednom ovakvom zakonu. Moram da konstatujem da moje kolege poslanici iz Poslaničke grupe JS, kada smo pravno analizirali zakon o zdravstvu, jednoglasno smo se složili da je zakon izuzetno kvalitetan i da ćemo podržati sve predložene zakonske izmene.

Prepoznali smo volju predlagača koja se odnosi na velike promene u zdravstvenom sistemu.

Vi ste, ministre, učinili krupne i hrabre korake u zdravstvu, u reformama zdravstvenog sistema, bavite se obnavljanjem i rekonstrukcijom bolnica, kliničkih centara, zatim, deca obolela od retkih bolesti koja ne mogu da se leče u Srbiji sada imaju mogućnost da se o trošku države leče u inostranstvu. Ta procedura je znatno uprošćena i skraćena, tako da uz malu konsultaciju lekara i radnika RFZO i tih zdravstvenih centara, možda treba još malo da budu upućeni.

Ja sam imala slučaj u opštini Aleksandrovac, odakle dolazim pa, evo, koristim priliku da vas zamolim, a naravno da je zdravlje svakog deteta bitno, ali imamo dete kome je potrebna hitna intervencija, tako da smo morali da interвениšemo da se ta procedura ubrza i pomogne, koje treba da se leči u Grčkoj, gde su, inače, obezbeđene matične ćelije za lečenje ovog dečaka.

Takođe, roditeljima čija su deca bolesna omogućavate sada da sve vreme u toku trajanja bolesti budu uz svoju decu.

Brišu se dosadašnja ograničenja kada su u pitanju maligne bolesti, retka oboljenja, hronične bolesti koje traže višegodišnja lečenja, bolovanje koje je sada u trajanju od dva meseca, dopunsko i dodatno osiguranje, 100% bolovanja za negu bolesnog deteta do punoletstva i to su samo neke od novina koje ovaj zakon omogućava.

Takođe, u grupaciji stanovništva obuhvaćene su nove kategorije stanovništva. Sada imamo mlade i nezaposlene osobe koje se nalaze na školovanju, do navršene 26. godine, lica sa statusom borca, izbegla i prognana lica, zatim lica kojima se obezbeđuje preporučena imunizacija i žrtve terorizma. Zakonima koji su pred nama, pored svih ovih novina koje donose, verujem da će građani Srbije biti zadovoljni.

Predlog zakona o zdravstvenom osiguranju ima vrlo jasne ciljeve, a to su ostvarivanje i unapređenje određenih prava zdravstvenih osiguranika i zdravstvene zaštite. Prema dosadašnjem zakonu, osiguranici koji imaju overenu zdravstvenu knjižicu mogli su da se leče i da uživaju sve privilegije zdravstvene zaštite, ali postojao je problem kod osiguranika koji sticajem okolnosti nisu imali overenu zdravstvenu knjižicu i dosada su samo mogli da dobiju zaštitu kada je u pitanju hitna medicinska pomoć. Ovim izmenama i dopunama zakona oni sada imaju mnogo veću medicinsku zaštitu.

Takođe, omogućili ste lekarima, pored toga što sada aktivno obavljaju specijalizacije koje ranijih godina... Evo, u opštinama manjim po 10-15 godina nisu bile omogućene specijalizacije lekarima. Sada imamo aktivno slanje lekara na specijalizacije, zatim omogućićete im da mogu, pored toga što su zaposleni u određenoj ustanovi, i dopunski da rade, kako u ustanovi u kojoj su zaposleni, tako i u privatnim ustanovama.

Zatim, privatnici će moći da iznajmljuju prostor od državnih ustanova u trajanju od 20 godina, naravno, ustanova gde taj prostor nije potreba, tako da će posle 20 godina ovaj prostor moći, znači, da ostane državi uz svu opremu koja se u njoj nalazi.

Tako da zakon ima jasne ciljeve, imamo duže bolovanje, hospitalizaciju bez uputa, negu deteta, javno-privatno partnerstvo, doplatu za bolje uslove, imamo plaćen prevoz do bolnica i sve su ovo vrlo bitne zakonske izmene, tako da ćete imati punu podršku Poslaničke grupe JS koja će podržati ceo set vaših zakona.

Što se tiče zakona o bezbednosti saobraćaja, to jako bitna stvar za poljoprivrednike. Građani Srbije su s pravom u poslednje vreme bili jako uznemireni. Puno je ljudi, naročito u unutrašnjosti, odakle ja dolazim i veliki broj poslanika JS, gde se stanovništvo bavi poljoprivredom. Sada neće morati svake godine da registruju, da kažem, svoje poljoprivredne mašine, već će moći uz određenu tehničku ispravnost jednostavno da nastave sa registracijom, tako da će zakon o bezbednosti saobraća poslanici JS svakako podržati. Hvala vam.

PREDSEDAVAJUĆI: Zahvaljujem.

Reč ima narodni poslanik Momo Čolaković.

Izvolite.

MOMO ČOLAKOVIĆ: Poštovani potpredsedniče, poštovani ministre Lončar sa saradnicima, uvaženi narodni poslanici, uvažena poslanica Vera Paunović je vrlo precizno i jasno ukazala na stavove Poslaničke grupe PUPS i nemam razloga da ja to komentarišem i da ponavljam. Takođe, većina poslanika je govorila, posebno doktora, narodnih poslanika, i ja te stavove podržavam kada je u pitanju struka.

Poštovani ministre Lončar, ja bih vas zamolio u ime najbrojnijih i najugroženijih korisnika zdravstvene zaštite da se u operativnom smislu i u organizaciji zdravstvene zaštite poboljšaju mere i radovi koji se ostvaruju u domovima zdravlja, ambulantama i na klinikama. U vezi sa tim mislim da je važno da istaknem da država ulaže ogromne napore, kako u izgradnji kliničkih centara i opreme, ali isto tako ima jako dobrih primera, kao što je to Novi Sad, AP Vojvodina, koje ulažu ogromne napore, kako u investicijama tako i u opremi, da se poboljša vrhunska zdravstvena zaštita.

U vezi sa tim ja bih samo podvukao potrebu da se angažuju kako institucije, tako i zdravstveni radnici da se prema najugroženijim korisnicima zdravstvene zaštite obrati posebna pažnja. To ovi zakoni obezbeđuju i stvaraju pretpostavku da se tako nešto uradi. Pre svega to se odnosi na duga čekanja u zakazivanju pregleda, na duga čekanja pred ordinacijom, duga čekanja kod specijaliste, na plaćanje participacije gde smo se dogovorili i stvorili uslove da se to ne radi. Lično mislim da su to takve mogućnosti koje pre svega obavezuju, kako rekoh, zdravstvene ustanove i zdravstvene radnike da se takva situacija u narednom periodu popravi.

Iz tih razloga, i mnogih drugih koji su izneti, mi ćemo podržati ove zakone i obezbediti da najugroženija kategorija korisnika zdravstvenih usluga bude zadovoljnija. Zahvaljujem.

PREDSEDAVAJUĆI: Zahvaljujem.

Pošto na listama poslaničkih grupa više nema prijavljenih za reč, pre zaključivanja zajedničkog načelnog pretresa pitam da li žele reč predsednici, odnosno predstavnici poslaničkih grupa ili još neko ko nije iskoristio svoje pravo iz člana 96. Poslovnika.

Pošto se niko ne javlja...

Izvolite.

DARKO LAKETIĆ: Poštovani predsedavajući, poštovani ministre sa saradnicima, uvažene kolege narodni poslanici, nakon ove iscrpne rasprave koju smo slušali u ovom periodu, dakle, i narodnih poslanika čija izlaganja smo mogli da čujemo ovom prilikom, zaista kao zaključak se nameće jedna činjenica, a to je da u ovom trenutku imamo zaista vrlo ozbiljne i konstruktivne

predloge od strane predlagača, a to znači da i ova zakonska rešenja koja su predložena upravo pokazuju i ozbiljnost sa kojom je sagledan problem u zdravstvenoj zaštiti, govorim u celini, ne samo o zdravstvenom osiguranju, predmetima opšte upotrebe, prekursorima, već govorim o svim onim stvarima koje se dešavaju na dnevnom nivou u našem zdravstvenom sistemu.

Ono što je najbitnije jeste da se ovim zakonskim rešenjima odslikava i želja da sve ono što je u nekom ranijem periodu vezano za važeći zakon prepoznato kao loše zakonsko rešenje, želja je da se to promeni i da se to izmeni i praktično nakon ovog zakonskog rešenja kao rezultat svega toga, svih naših zajedničkih napora dobijamo jedan značajno bolji zdravstveni sistem. Tako da posle, kažem još jednom, ovako intenzivne rasprave u načelu, očekujem jednu jako kvalitetnu raspravu u pojedinostima, kada bude došao trenutak, i da nakon toga izađemo pre svega pred građane sa nečim što oni očekuju, a to je činjenica da u središtu zdravstvenog sistema mora da se nalazi svaki čovek koji je državljanin ove zemlje, svaki građanin ove zemlje i ono što je vrlo bitno, da se trudimo zajedno sa Vladom Republike Srbije, zajedno sa predsednikom Aleksandrom Vučićem da popravimo ne samo zdravstveni sistem, već da popravimo sve segmente onoga što možemo i gde učestvujemo kao pojedinci i kao građani.

Kao zaključak mogu samo reći – apsolutna podrška vladajuće većine za ovaj zakon i ja želim puno uspeha u daljem radu, a u danu za glasanje podržaćemo predlog.

PREDSEDAVAJUĆI: Zahvaljujem.

Saglasno članu 98. stavu 4. Poslovnika, zaključujem zajednički načelni pretres o predlozima zakona iz tačaka 1–5. dnevnog reda.

Sa radom nastavljamo sutra u 10.00 časova.

(Sednica je prekinuta u 18.20 časova.)